

	Signatura	Manifestació consentiment	Entrada en vigor
Hongria.		31-08-2004 AD	25-12-2005
Irlanda.	26-07-1995	27-03-2002	25-12-2005
Itàlia.	26-07-1995	21-12-1998	25-12-2005
Letònia.		14-06-2004 AD	25-12-2005
Lituània.		27-05-2004 AD	25-12-2005
Luxemburg.	26-07-1995	31-01-2003	25-12-2005
Països Baixos.	26-07-1995	21-11-2000	25-12-2005
Polònia.		18-11-2005 AD	25-12-2005
Portugal.	26-07-1995	04-05-1999	25-12-2005
Regne Unit.	26-07-1995	18-06-1997	25-12-2005
Repúb. Txeca (*).		28-01-2005 AD	25-12-2005
Suècia.	26-07-1995	16-02-1998	25-12-2005
Xipre.		15-07-2004 AD	25-12-2005

AD = Adhesió.

(*) Declaracions/Reserves: Pendants de traducció.

(1) Dinamarca: Declaració territorial: no aplicable a Illes Fèroe ni Groenlàndia.

El present Conveni, que s'aplicava provisionalment des de l'1 de novembre de 2000 i que va ser publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 268, de 8 de novembre de 2000, va entrar en vigor de forma general i per a Espanya el 25 de desembre de 2005; posteriorment va entrar en vigor per a Polònia el 16 de febrer de 2006, de conformitat amb el que estableix el seu article 25.

De conformitat amb l'article 6 de l'Acord sobre l'Aplicació Provisional entre determinats estats membres de la Unió Europea del Conveni, establert sobre la base de l'article K3 del Tractat de la Unió Europea, relatiu a la utilització de la tecnologia de la informació a efectes duaners (Brussel·les, 26 de juliol de 1995), publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 268, de 8 de novembre de 2000, l'Acord esmentat ha expirat.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 12 d'abril de 2006.–El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

7899 LLEI ORGÀNICA 2/2006, de 3 de maig, d'educació. («BOE» 106, de 4-5-2006.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

Les societats actuals concedeixen una gran importància a l'educació que reben els seus joves, en la convicció que en depenen tant el benestar individual com el col·lectiu. L'educació és el mitjà més adequat per construir la seva personalitat, desenvolupar al màxim les seves capacitats, conformar la seva pròpia identitat personal i configurar la seva comprensió de la realitat, integrant la dimensió cognoscitiva, l'afectiva i l'axiològica. Per a la societat, l'educació és el mitjà de transmetre i, alhora, de renovar la cultura i el patrimoni de coneixements i valors

que la sustenten, d'extreure les màximes possibilitats de les seves fonts de riquesa, de fomentar la convivència democràtica i el respecte a les diferències individuals, de promoure la solidaritat i evitar la discriminació, amb l'objectiu fonamental d'aconseguir la necessària cohesió social. A més, l'educació és el mitjà més adequat per garantir l'exercici de la ciutadania democràtica, responsable, lliure i crítica, que resulta indispensable per a la constitució de societats avançades, dinàmiques i justes. Per aquest motiu, una bona educació és la riquesa més gran i el principal recurs d'un país i dels seus ciutadans.

Aquesta preocupació per oferir una educació capaç de respondre a les necessitats canviants i a les demandes que plantegen les persones i els grups socials no és nova. Tant aquelles com aquests han dipositat històricament en l'educació les seves esperances de progrés i de desenvolupament. La concepció de l'educació com un instrument de millora de la condició humana i de la vida col·lectiva ha estat una constant, encara que no sempre aquesta aspiració s'hagi convertit en realitat.

L'interès històric per l'educació es va veure reforçat amb l'aparició dels sistemes educatius contemporanis. Aquestes estructures dedicades a la formació dels ciutadans van ser concebudes com a instruments fonamentals per a la construcció dels estats nacionals, en una època decisiva per a la seva configuració. A partir de llavors, tots els països han prestat una atenció creixent als seus sistemes d'educació i formació, amb l'objectiu d'adequar-los a les circumstàncies canviants i a les expectatives que s'hi dipositaven en cada moment històric. En conseqüència, la seva evolució ha estat molt notable, fins a arribar a tenir en l'actualitat unes característiques clarament diferents de les que tenien en el moment de la seva constitució.

En cada fase de la seva evolució, els sistemes educatius han hagut de respondre a uns reptes prioritaris. A la segona meitat del segle XX es van enfrontar a l'exigència de fer efectiu el dret de tots els ciutadans a l'educació. La universalització de l'ensenyament primari, que ja s'havia assolit en alguns països a finals del segle XIX, s'aniria completant al llarg del següent, incorporant a més l'accés generalitzat a l'etapa secundària, que va passar així a considerar-se part integrant de l'educació bàsica. L'objectiu prioritari va consistir a fer efectiva una escolarització més prolongada i amb unes metes més ambiciosos per a tots els joves dels dos sexes.

Els anys finals del segle XX, el desafiament va consistir a aconseguir que aquesta educació àmpliament generalitzada fos oferta en unes condicions d'alta qualitat, amb l'exigència a més que aquest benefici arribés a tots els ciutadans. El novembre de 1990 es reunien a París els ministres d'educació dels països de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic, per tal d'abordar com es podia fer efectiva una educació i una formació de qualitat per a tothom. El desafiament era cada vegada més urgent i els responsables educatius dels països amb un nivell de desenvolupament més alt van disposar-se a donar-hi una resposta satisfactòria.

Catorze anys més tard, el setembre de 2004, els més de seixanta ministres reunits a Ginebra, en ocasió de la 47a Conferència Internacional d'Educació convocada per la UNESCO, demostraven la mateixa inquietud, que posava de manifest la vigència del desafiament plantejat en la dècada precedent. Si el 1990 eren els responsables dels països més desenvolupats els qui cridaven l'atenció sobre la necessitat de combinar qualitat amb equitat en l'oferta educativa, el 2004 eren els d'un nombre molt més ampli d'estats, de característiques i nivells de desenvolupament molt diversos, els qui es plantejaven la mateixa qüestió.

Aconseguir que tots els ciutadans puguin rebre una educació i una formació de qualitat, sense que aquest bé quedi limitat només a algunes persones o sectors socials, resulta apressant en el moment actual. Països molt diver-

sos, amb sistemes polítics diferents i governs de diferent orientació, s'estan plantejant aquest objectiu. Espanya no pot constituir-ne una excepció de cap manera.

La generalització de l'educació bàsica ha estat tardana al nostre país. Tot i que l'obligatorietat escolar es va promulgar el 1857 i el 1964 es va estendre des dels sis fins als catorze anys, va ser necessari esperar fins a mitjan la dècada dels vuitanta del segle passat perquè aquesta prescripció es fes realitat. La Llei general d'educació de 1970 va suposar l'inici de la superació del gran retard històric que afectava el sistema educatiu espanyol. La Llei orgànica del dret a l'educació va proporcionar un nou i decidit impuls a aquest procés de modernització educativa, però la consecució total d'aquest objectiu va haver d'esperar encara bastants anys.

La Llei 14/1970, general d'educació i de finançament de la reforma educativa, i la Llei orgànica 8/1985, reguladora del dret a l'educació, declaraven l'educació com a servei públic. La Llei orgànica d'educació segueix aquesta tradició i s'hi inscriu. El servei públic de l'educació la considera com un servei essencial de la comunitat, que ha de fer que l'educació escolar sigui assequible a tothom, sense distinció de cap classe, en condicions d'igualtat d'oportunitats, amb garantia de regularitat i continuïtat i adaptada progressivament als canvis socials. El servei públic de l'educació el poden prestar els poders públics i la iniciativa social, com a garantia dels drets fonamentals dels ciutadans i la llibertat d'ensenyament.

El 1990 la Llei orgànica d'ordenació general del sistema educatiu va establir en deu anys el període d'obligatorietat escolar i va proporcionar un impuls i un prestigi professional i social a la formació professional que havia de permetre finalment equiparar Espanya amb els països més avançats del seu entorn. Com a conseqüència d'aquesta voluntat expressada a la Llei, a finals del segle XX s'havia aconseguit que tots els joves espanyols dels dos sexes assistissin als centres educatius almenys entre els sis i els setze anys i que molts d'ells comencessin abans l'escolarització i la prolonguessin després. S'havia escurçat així una distància molt important amb els països de la Unió Europea, en la qual Espanya s'havia integrat el 1986.

Malgrat aquests èxits indubtables, des de mitjan la dècada dels noranta es crida l'atenció sobre la necessitat de millorar la qualitat de l'educació que reben els nostres joves. La realització de diverses avaluacions sobre la reforma experimental dels ensenyaments mitjans que es va desenvolupar els anys vuitanta i la participació espanyola en alguns estudis internacionals a començaments dels noranta van evidenciar uns nivells insuficients de rendiment, sens dubte explicables, però que exigien una actuació decidida. En conseqüència, el 1995 es va aprovar la Llei orgànica de la participació, l'avaluació i el govern dels centres docents, amb el propòsit de desenvolupar i modificar algunes de les disposicions establertes a la LOGSE orientades a millorar la qualitat. L'any 2002 es va voler fer un pas més cap al mateix objectiu, mitjançant la promulgació de la Llei orgànica de qualitat de l'educació.

Al començament del segle XXI, la societat espanyola té la convicció que és necessari millorar la qualitat de l'educació, però també que aquest benefici ha d'arribar a tots els joves, sense exclusions. Com s'ha subratllat moltes vegades, avui dia es considera que la qualitat i l'equitat són dos principis indissociables. Algunes avaluacions internacionals recents han posat clarament de manifest que és possible combinar qualitat i equitat i que no s'han de considerar objectius contraposats.

Cap país no pot desapropiar la reserva de talent que posseeixen tots i cadascun dels seus ciutadans, sobretot en una societat que es caracteritza pel valor creixent que adquireixen la informació i el coneixement per al desen-

volupament econòmic i social. I del reconeixement d'aquest desafiament deriva la necessitat de proposar-se la meta d'aconseguir l'èxit escolar de tots els joves.

La magnitud d'aquest desafiament obliga al fet que els objectius que s'hagin d'assolir siguin assumits no només per les administracions educatives i pels components de la comunitat escolar, sinó pel conjunt de la societat. Per aquest motiu i amb el propòsit d'estimular un debat social sobre l'educació, amb caràcter previ a promoure qualsevol iniciativa legislativa, el Ministeri d'Educació i Ciència va publicar el setembre de 2004 el document que porta per títol «Una educació de qualitat per a tots i entre tots», en què es presentaven un conjunt d'anàlisis i diagnòstics sobre la situació educativa actual i se sotmetien a debat una sèrie de propostes de solució. Tant les comunitats autònomes com les organitzacions representades en els consells escolars de l'Estat i autonòmics van ser convidades formalment a expressar la seva opinió i manifestar la seva postura davant d'aquestes propostes. A més, moltes altres persones, associacions i grups van fer arribar al Ministeri d'Educació i Ciència les seves reflexions i les seves pròpies propostes, que van ser difoses per diversos mitjans, per respondre a la voluntat de transparència que ha de presidir qualsevol debat públic. Com a resultat d'aquest procés de debat, s'ha publicat un document de síntesi, que recull un resum de les contribucions efectuades per les diferents organitzacions, associacions i col·lectius.

El desenvolupament d'aquest procés de debat, que s'ha prolongat durant sis mesos, ha permès contrastar posicions i punts de vista, debatre els problemes existents en el sistema educatiu espanyol i buscar el màxim grau d'acord entorn de les possibles solucions. Aquest període ha estat fonamental per identificar els principis que han de regir el sistema educatiu i per traduir-los en formulacions normatives.

Són tres els principis fonamentals que presideixen aquesta Llei. El primer consisteix en l'exigència de proporcionar una educació de qualitat a tots els ciutadans dels dos sexes, en tots els nivells del sistema educatiu. Ja s'ha al·ludit al desafiament que aquesta exigència implica per als sistemes educatius actuals i en concret per a l'espanyol. Després d'haver aconseguit que tots els joves estiguin escolaritzats fins als setze anys d'edat, l'objectiu consisteix ara a millorar els resultats generals i a reduir les encara elevades taxes de terminació de l'educació bàsica sense titulació i d'abandonament dels estudis abans d'hora. Es tracta d'aconseguir que tots els ciutadans assoleixin el màxim desenvolupament possible de totes les seves capacitats, individuals i socials, intel·lectuals, culturals i emocionals, per a la qual cosa els cal rebre una educació de qualitat adaptada a les seves necessitats. Alhora, se'ls ha de garantir una igualtat efectiva d'oportunitats prestant els suports necessaris, tant a l'alumnat que ho requereixi com als centres on estan escolaritzats. En suma, es tracta de millorar el nivell educatiu de tot l'alumnat, conciliant la qualitat de l'educació amb l'equitat del seu repartiment.

El segon principi consisteix en la necessitat que tots els components de la comunitat educativa col·laborin per aconseguir aquest objectiu tan ambiciós. La combinació de qualitat i equitat que implica el principi anterior exigeix ineludiblement la realització d'un esforç compartit. Sovint s'insisteix en l'esforç dels estudiants. Es tracta d'un principi fonamental, que no ha de ser ignorat, ja que sense un esforç personal, fruit d'una actitud responsable i compromesa amb la pròpia formació, és molt difícil aconseguir el ple desenvolupament de les capacitats individuals. Però la responsabilitat de l'èxit escolar de tot l'alumnat no només recau sobre l'alumnat individualment considerat, sinó també sobre les seves famílies, el professorat, els

centres docents, les administracions educatives i, en darrera instància, sobre la societat en conjunt, responsable última de la qualitat del sistema educatiu.

El principi de l'esforç, que resulta indispensable per aconseguir una educació de qualitat, s'ha d'aplicar a tots els membres de la comunitat educativa. Cadascun d'ells hi ha de fer una contribució específica. Les famílies han de col·laborar estretament i s'han de comprometre amb el treball quotidià dels seus fills i amb la vida dels centres docents. Els centres i el professorat s'han d'esforçar per construir entorns d'aprenentatge rics, motivadors i exigents. Les administracions educatives han de facilitar a tots els components de la comunitat escolar el compliment de les seves funcions proporcionant-los els recursos que necessiten i reclamant-los alhora el seu compromís i esforç. La societat, en suma, ha de donar suport al sistema educatiu i crear un entorn favorable per a la formació personal al llarg de tota la vida. Només el compromís i l'esforç compartit permetran la consecució d'objectius tan ambiciosos.

Una de les conseqüències més rellevants del principi de l'esforç compartit consisteix en la necessitat de portar a terme una escolarització equitativa de l'alumnat. La Constitució espanyola va reconèixer l'existència d'una doble xarxa de centres escolars, públics i privats, i la Llei orgànica del dret a l'educació va disposar un sistema de concerts per aconseguir una prestació efectiva del servei públic i social de l'educació, de manera gratuïta, en condicions d'igualtat i en el marc de la programació general de l'ensenyament. Aquest model, que respecta el dret a l'educació i a la llibertat d'ensenyament, ha estat funcionant satisfactòriament, en línies generals, per bé que amb el pas del temps s'han manifestat noves necessitats. Una de les principals es refereix a la distribució equitativa de l'alumnat entre els diferents centres docents.

Amb l'ampliació de l'edat d'escolarització obligatòria i l'accés a l'educació de nous grups estudiantils, les condicions en què els centres duen a terme la seva tasca s'han fet més complexes. Per tant, és necessari atendre la diversitat de l'alumnat i contribuir de manera equitativa als nous reptes i dificultats que aquesta diversitat genera. Es tracta, en darrera instància, que tots els centres, tant els de titularitat pública com els privats concertats, assumeixin el seu compromís social amb l'educació i facin una escolarització sense exclusions, per accentuar així el caràcter complementari de les dues xarxes escolars, encara que sense perdre la seva singularitat. A canvi, tots els centres sostinguts amb fons públics han de rebre els recursos materials i humans necessaris per complir les seves tasques. Per prestar el servei públic de l'educació, la societat els ha de dotar adequadament.

El tercer principi que inspira aquesta Llei consisteix en un compromís decidit amb els objectius educatius plantejats per la Unió Europea per als propers anys. El procés de construcció europea està portant a una certa convergència dels sistemes d'educació i formació, que s'ha traduït en l'establiment d'uns objectius educatius comuns per a aquest inici del segle XXI.

La pretensió de convertir-se en la pròxima dècada en l'economia basada en el coneixement més competitiva i dinàmica, capaç d'aconseguir un creixement econòmic sostingut, acompanyat d'una millora quantitativa i qualitativa de l'ocupació i d'una cohesió social més gran, s'ha plasmat en la formulació d'uns objectius educatius comuns. A la vista de l'evolució accelerada de la ciència i la tecnologia i l'impacte que aquesta evolució té en el desenvolupament social, és més necessari que mai que l'educació prepari adequadament per viure en la nova societat del coneixement i poder respondre als reptes que se'n deriven.

És per això que, en primer lloc, la Unió Europea i la UNESCO s'han proposat millorar la qualitat i l'eficàcia dels sistemes d'educació i de formació, fet que implica millorar la capacitat dels docents, desenvolupar les aptituds necessàries per a la societat del coneixement, garantir l'accés de tothom a les tecnologies de la informació i la comunicació, augmentar la matriculació en els estudis científics, tècnics i artístics i aprofitar al màxim els recursos disponibles, augmentant la inversió en recursos humans. En segon lloc, s'ha plantejat facilitar l'accés generalitzat als sistemes d'educació i formació, fet que suposa construir un entorn d'aprenentatge obert, fer l'aprenentatge més atractiu i promoure la ciutadania activa, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social. En tercer lloc, s'ha marcat l'objectiu d'obrir aquests sistemes al món exterior, cosa que exigeix reforçar els llaços amb la vida laboral, amb la recerca i amb la societat en general, desenvolupar l'esperit emprenedor, millorar l'aprenentatge d'idiomes estrangers, augmentar la mobilitat i els intercanvis i reforçar la cooperació europea.

El sistema educatiu espanyol ha d'acomodar les seves actuacions els anys vinents a la consecució d'aquests objectius compartits amb els seus socis de la Unió Europea. En alguns casos, la situació educativa espanyola s'acosta a la fixada com a objectiu per al final d'aquesta dècada. En d'altres, tanmateix, la distància és notable. La participació activa d'Espanya a la Unió Europea obliga a millorar els nivells educatius, fins a aconseguir situar-los en una posició d'acord amb la seva posició a Europa, fet que exigeix un compromís i un esforç decidit, que també assumeix aquesta Llei.

Per aconseguir que aquests principis es converteixin en realitat, és necessari actuar en diverses direccions complementàries. En primer lloc, s'ha de concebre la formació com un procés permanent, que es desenvolupa durant tota la vida. Si l'aprenentatge s'ha concebut tradicionalment com una tasca que correspon sobretot a l'etapa de la infantesa i l'adolescència, actualment aquest plantejament és clarament insuficient. Avui se sap que la capacitat d'aprendre es manté al llarg dels anys, encara que canviïn la manera com s'aprèn i la motivació per continuar formant-se. També se sap que les necessitats derivades dels canvis econòmics i socials obliguen els ciutadans a ampliar permanentment la seva formació. En conseqüència, l'atenció cap a l'educació de les persones adultes s'ha vist incrementada.

Fomentar l'aprenentatge al llarg de tota la vida implica, abans que res, proporcionar als joves una educació completa, que abrasi els coneixements i les competències bàsics que són necessaris en la societat actual, que els permeti desenvolupar els valors que sustenten la pràctica de la ciutadania democràtica, la vida en comú i la cohesió social, que els estimuli el desig de continuar aprenent i la capacitat d'aprendre per si mateixos. A més, suposa oferir possibilitats a les persones joves i adultes de combinar l'estudi i la formació amb l'activitat laboral o amb altres activitats.

Per permetre el trànsit de la formació al treball i viceversa, o d'aquestes a altres activitats, cal incrementar la flexibilitat del sistema educatiu. Encara que el sistema educatiu espanyol hagi anat perdent part de la seva rigidesa inicial amb el pas del temps, no ha afavorit en general l'existència de camins d'anada i tornada cap a l'estudi i la formació. Permetre que els joves que van abandonar els estudis abans d'hora puguin reprendre'ls i completar-los i que les persones adultes puguin continuar el seu aprenentatge al llarg de la vida exigeix concebre el sistema educatiu de manera més flexible. I aquesta flexibilitat implica establir connexions entre els diferents tipus d'ensenyaments, facilitar el pas d'uns a altres i permetre la configuració de vies formatives adaptades a les necessitats i els interessos personals.

La flexibilitat del sistema educatiu comporta necessàriament la concessió d'un espai propi d'autonomia als centres docents. L'exigència que se li planteja de proporcionar una educació de qualitat a tot l'alumnat, tenint en compte alhora la diversitat dels seus interessos, característiques i situacions personals, obliga a reconèixer-li una capacitat de decisió que afecta tant la seva organització com la seva forma de funcionament. Tot i que les administracions hagin d'establir el marc general en què s'ha de desenvolupar l'activitat educativa, els centres han de tenir un marge propi d'autonomia que els permeti adequar la seva actuació a les seves circumstàncies concretes i a les característiques del seu alumnat, amb l'objectiu d'aconseguir l'èxit escolar de tots els estudiants. Els responsables de l'educació han de proporcionar als centres els recursos i els mitjans que necessiten per exercir la seva activitat i aconseguir aquest objectiu, mentre que aquests els han de fer servir amb rigor i eficiència per complir la seva comesa de la millor manera possible. Cal que la normativa combini els dos aspectes i estableixi les normes comunes que tots han de respectar, així com l'espai d'autonomia que s'ha de concedir als centres docents.

L'existència d'un marc legislatiu capaç de combinar objectius i normes comunes amb la necessària autonomia pedagògica i de gestió dels centres docents obliga, d'altra banda, a establir mecanismes d'avaluació i de rendició de comptes. La importància dels desafiaments que afronta el sistema educatiu demana com a contrapartida una informació pública i transparent sobre l'ús que es fa dels mitjans i els recursos posats a la seva disposició, així com una valoració dels resultats que s'aconsegueixen amb aquests. L'avaluació ha esdevingut un valuós instrument de seguiment i de valoració dels resultats obtinguts i de millora dels processos que permeten obtenir-los. Per aquest motiu, és imprescindible establir procediments d'avaluació dels diferents àmbits i agents de l'activitat educativa, alumnat, professorat, centres, currículum, administracions, i comprometre les autoritats corresponents a rendir comptes de la situació existent i el desenvolupament experimentat en matèria d'educació.

L'activitat dels centres docents recau, en darrera instància, en el professorat que hi treballa. Aconseguir que tots els joves desenvolupin al màxim les seves capacitats, en un marc de qualitat i equitat, convertir els objectius generals en èxits concrets, adaptar el currículum i l'acció educativa a les circumstàncies específiques en què els centres es desenvolupen, aconseguir que els pares i les mares s'impliquin en l'educació dels fills, no és possible sense un professorat compromès en la seva tasca. D'una banda, els canvis que s'han produït en el sistema educatiu i en el funcionament dels centres docents obliguen a revisar el model de la formació inicial del professorat i adequar-lo a l'entorn europeu. D'altra banda, el desenvolupament professional exigeix un compromís per part de les administracions educatives per la formació contínua del professorat lligada a la pràctica educativa. I tot això és impossible sense el necessari reconeixement social de la funció que els professors exerceixen i de la tasca que desenvolupen.

Una última condició que s'ha de complir per permetre l'assoliment d'uns objectius educatius tan ambiciosos com els proposats consisteix a emprendre una simplificació i una clarificació normatives, en un marc de respecte al repartiment de competències que estableixen en matèria d'educació la Constitució espanyola i les lleis que la despleguen.

A partir de 1990 s'ha produït una proliferació de lleis educatives i dels seus desplegaments reglamentaris corresponents, que han anat derogant parcialment les anteriors, de manera que han provocat una manca de claredat quant a les normes aplicables a l'ordenació acadèmica i al

funcionament del sistema educatiu. En conseqüència, convé simplificar la normativa vigent, amb el propòsit de fer-la més clara, comprensible i senzilla.

A més, la finalització l'any 2000 del procés de transferències en matèria d'educació ha creat unes noves condicions, molt diferents de les existents el 1990, que aconsellen revisar el conjunt de la normativa vigent per als ensenyaments diferents dels universitaris. Quan ja s'ha desenvolupat plenament el marc de repartiment de competències, que va establir en matèria d'educació la Constitució espanyola, les noves lleis que s'aprovin han de conciliar el respecte a aquest repartiment competencial amb la necessària vertebració territorial del sistema educatiu. La normativa bàsica estatal, de caràcter comú, i la normativa autonòmica, aplicable al territori corresponent, s'han de combinar amb nous mecanismes de cooperació que permetin el desenvolupament concertat de polítiques educatives d'àmbit supracomunitari. Amb aquesta llei s'assegura la necessària homogeneïtat bàsica i la unitat del sistema educatiu i es destaca l'ampli camp normatiu i executiu de què disposen estatutàriament les comunitats autònomes per complir els fins del sistema educatiu. La llei conté una proposta de cooperació territorial i entre administracions per desenvolupar projectes i programes d'interès general, per compartir informació i aprendre de les millors pràctiques.

Els principis damunt enunciats i les vies d'actuació assenyalades constitueixen el fonament en què s'assenta aquesta llei. El seu objectiu últim consisteix a establir les bases que permetin respondre als importants desafiaments que l'educació espanyola té davant seu i aconseguir les ambiciosos metes que s'ha proposat per als pròxims anys. Per a això, la llei parteix dels avenços que el sistema educatiu ha realitzat en les últimes dècades, incorporant tots els aspectes estructurals i d'ordenació que han demostrat la seva pertinència i la seva eficàcia i proposant canvis en aquells altres que requereixen revisió. S'ha fugit de la temptació de pretendre canviar tot el sistema educatiu, com si es partís de zero, i s'ha optat, en canvi, per tenir en compte l'experiència adquirida i els avenços registrats. En darrera instància, la llei s'assenta en la convicció que les reformes educatives han de ser contínues i graduals i que el paper dels legisladors i dels responsables de l'educació no és altre que el d'afavorir la millora contínua i progressiva de l'educació que reben els ciutadans.

D'acord amb aquests supòsits de base, la llei s'estructura en un títol preliminar, vuit títols, trenta-una disposicions addicionals, divuit disposicions transitòries, una disposició derogatòria i vuit disposicions finals.

El títol preliminar comença amb un capítol dedicat als principis i els fins de l'educació, que constitueixen els elements centrals entorn dels quals s'ha d'organitzar el conjunt del sistema educatiu. En un lloc destacat apareix formulat el principi fonamental de la qualitat de l'educació per a tot l'alumnat, en condicions d'equitat i amb garantia d'igualtat d'oportunitats. La participació de la comunitat educativa i l'esforç compartit que ha de realitzar l'alumnat, les famílies, el professorat, els centres, les administracions, les institucions i la societat en conjunt constitueixen el complement necessari per assegurar una educació de qualitat amb equitat.

També ocupa un lloc rellevant, en la relació de principis de l'educació, la transmissió dels valors que afavoreixen la llibertat personal, la responsabilitat, la ciutadania democràtica, la solidaritat, la tolerància, la igualtat, el respecte i la justícia, que constitueixen la base de la vida en comú.

Entre els fins de l'educació es destaquen el ple desenvolupament de la personalitat i de les capacitats afectives de l'alumnat, la formació en el respecte dels drets i les llibertats fonamentals i de la igualtat efectiva d'oportuni-

tats entre homes i dones, el reconeixement de la diversitat afectivosexual, així com la valoració crítica de les desigualtats, que permeti superar els comportaments sexistes. S'assumeix així íntegrament el contingut del que expressa la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.

Així mateix, es proposa l'exercici de la tolerància i de la llibertat, dins els principis democràtics de convivència, i la prevenció de conflictes i la seva resolució pacífica. També s'insisteix en la importància de la preparació de l'alumnat per a l'exercici de la ciutadania i per a la participació en la vida econòmica, social i cultural, amb actitud crítica i responsable. La relació completa de principis i fins permetrà assentar sobre bases fermes el conjunt de l'activitat educativa.

D'acord amb els principis rectoros que inspiren la Llei, l'educació es concep com un aprenentatge permanent, que es desenvolupa al llarg de la vida. En conseqüència, tots els ciutadans han de tenir la possibilitat de formar-se dins i fora del sistema educatiu, amb la finalitat d'adquirir, actualitzar, completar i ampliar les seves capacitats, coneixements, habilitats, aptituds i competències per al seu desenvolupament personal i professional. La Llei concedeix a l'aprenentatge permanent tanta importància que hi dedica, al costat de l'organització dels ensenyaments, un capítol específic del títol preliminar.

En aquest mateix capítol s'estableix l'estructura dels ensenyaments, es recupera l'educació infantil com una etapa única i es consolida la resta dels ensenyaments actualment existents, ja que es considera que el sistema educatiu ha trobat en aquesta organització una base sòlida per al seu desenvolupament. També es regula l'educació bàsica que, d'acord amb el que disposa la Constitució, té caràcter obligatori i gratuït per a tots els nens i joves dels dos sexes i la durada de la qual s'estableix en deu cursos, que comprenen l'educació primària i l'educació secundària obligatòria. L'atenció a la diversitat s'estableix com a principi fonamental que ha de regir tot l'ensenyament bàsic, amb l'objectiu de proporcionar a tot l'alumnat una educació adequada a les seves característiques i necessitats.

La definició i l'organització del currículum constitueix un dels elements centrals del sistema educatiu. El títol preliminar dedica un capítol a aquest assumpte i estableix els seus components i la distribució de competències en la seva definició i el seu procés de desenvolupament. Revesteix un interès especial la inclusió de les competències bàsiques entre els components del currículum, ja que ha de permetre caracteritzar de manera precisa la formació que han de rebre els estudiants. Amb la finalitat d'assegurar una formació comuna i garantir l'homologació dels títols, s'encomana al Govern la fixació dels objectius, competències bàsiques, continguts i criteris d'avaluació dels aspectes bàsics del currículum, que constitueixen els ensenyaments mínims, i a les administracions educatives l'establiment del currículum dels diferents ensenyaments. A més, es fa referència a la possibilitat d'establir currículums mixtos d'ensenyaments del sistema educatiu espanyol i d'altres sistemes educatius, conduents als títols respectius.

S'aborda en el títol preliminar, finalment, la cooperació territorial i entre administracions, amb la finalitat, d'una banda, d'aconseguir la màxima eficàcia dels recursos destinats a l'educació, i de l'altra, d'assolir els objectius establerts amb caràcter general, afavorir el coneixement i l'estima de la diversitat cultural i lingüística de les diferents comunitats autònomes i contribuir a la solidaritat interterritorial i a l'equilibri territorial en la compensació de les desigualtats. Així mateix, s'estableix la posada a disposició de l'alumnat dels recursos educatius necessaris per assegurar la consecució dels fins que estableix la Llei i la millora permanent de l'educació a Espanya.

El títol I estableix l'ordenació dels ensenyaments i les seves etapes. Concebuda com una etapa única, l'educació infantil està organitzada en dos cicles que responen tots dos a una intencionalitat educativa, no necessàriament escolar, i que obliga els centres a disposar des del primer cicle d'una proposta pedagògica específica. En el segon cicle s'ha de fomentar una primera aproximació a la lectoescriptura, a la iniciació en habilitats logicomatemàtiques, a una llengua estrangera, a l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació i al coneixement dels diferents llenguatges artístics. S'insten les administracions públiques perquè desenvolupin progressivament una oferta suficient de places en el primer cicle i es disposa que puguin establir concerts per garantir la gratuïtat del segon cicle.

Els ensenyaments que tenen caràcter obligatori són l'educació primària i l'educació secundària obligatòria. En l'etapa primària es posa l'èmfasi en l'atenció a la diversitat de l'alumnat i en la prevenció de les dificultats d'aprenentatge, i s'ha d'actuar tan aviat com aquestes es detectin. Una de les novetats de la Llei consisteix a fer una avaluació de diagnòstic de les competències bàsiques aconseguides per l'alumnat en finalitzar el segon cicle d'aquesta etapa, que té caràcter formatiu i orientador, proporciona informació sobre la situació de l'alumnat, dels centres i del mateix sistema educatiu i permet adoptar les mesures pertinents per millorar les possibles deficiències. S'ha d'efectuar una altra avaluació similar en finalitzar el segon curs de l'educació secundària obligatòria. Per afavorir la transició entre la primària i la secundària, l'alumnat ha de rebre un informe personalitzat de la seva evolució en finalitzar l'educació primària i incorporar-se a l'etapa següent.

L'educació secundària obligatòria ha de combinar el principi d'una educació comuna amb l'atenció a la diversitat de l'alumnat; s'ha de permetre als centres l'adopció de les mesures organitzatives i curriculars que siguin més adequades a les característiques del seu alumnat, de manera flexible i en ús de la seva autonomia pedagògica. Per aconseguir aquests objectius, es proposa una concepció dels ensenyaments de caràcter més comú en els tres primers cursos, amb programes de reforç de les capacitats bàsiques per a l'alumnat que ho requereixi, i un quart curs de caràcter orientador, tant per als estudis postobligatoris com per a la incorporació a la vida laboral. En els dos primers cursos s'estableix una limitació del nombre màxim de matèries que s'han de cursar i s'ofereixen possibilitats per reduir el nombre de professors que donen classe a un mateix grup d'alumnes. L'últim curs es concep amb una organització flexible de les matèries comunes i optatives i s'ofereixen més possibilitats d'elecció a l'alumnat en funció de les seves expectatives futures i dels seus interessos.

Per atendre l'alumnat amb dificultats especials d'aprenentatge s'inclouen programes de diversificació curricular des del tercer curs d'aquesta etapa. A més, amb la finalitat d'evitar l'abandonament escolar abans d'hora, obrir expectatives de formació i qualificació posterior i facilitar l'accés a la vida laboral, s'estableixen programes de qualificació professional inicial destinats a alumnes més grans de setze anys que no hagin obtingut el títol de graduat en educació secundària obligatòria.

El batxillerat comprèn dos cursos i es desenvolupa en tres modalitats diferents, organitzades de manera flexible, en diferents vies que són el resultat de la lliure elecció dels alumnes de matèries de modalitat i optatives. Els alumnes amb avaluació positiva en totes les matèries obtenen el títol de batxiller. Després d'obtenir el títol, poden incorporar-se a la vida laboral, matricular-se en la formació professional de grau superior o accedir als estudis superiors. Per accedir a la universitat és necessari

superar una única prova homologada a la qual es poden presentar els qui estiguin en possessió del títol de batxiller.

Pel que fa al currículum, una de les novetats de la Llei consisteix a situar la preocupació per l'educació per a la ciutadania en un lloc molt destacat del conjunt de les activitats educatives i en la introducció d'uns nous continguts referits a aquesta educació que, amb diferents denominacions, d'acord amb la naturalesa dels continguts i les edats dels alumnes, s'ha d'impartir en alguns cursos de l'educació primària, secundària obligatòria i batxillerat. La seva finalitat consisteix a oferir a tots els estudiants un espai de reflexió, anàlisi i estudi sobre les característiques fonamentals i el funcionament d'un règim democràtic, dels principis i drets que estableixen la Constitució espanyola i els tractats i les declaracions universals dels drets humans, així com dels valors comuns que constitueixen el substrat de la ciutadania democràtica en un context global. Aquesta educació, els continguts de la qual no es poden considerar en cap cas alternatius o substitutoris de l'ensenyament religiós, no entra en contradicció amb la pràctica democràtica que ha d'inspirar el conjunt de la vida escolar i que s'ha de desenvolupar com a part de l'educació en valors amb caràcter transversal a totes les activitats escolars. La nova matèria ha de permetre aprofundir en alguns aspectes relatius a la nostra vida en comú i contribuir a formar els nous ciutadans.

La formació professional comprèn un conjunt de cicles formatius de grau mitjà i de grau superior que tenen com a finalitat preparar l'alumnat per al desenvolupament qualificat de les diverses professions, l'accés a l'ocupació i la participació activa en la vida social, cultural i econòmica. La Llei introdueix una flexibilitat més gran en l'accés, així com en les relacions entre els diferents subsistemes de la formació professional. Per tal d'augmentar la flexibilitat del sistema educatiu i afavorir la formació permanent, s'estableixen diverses connexions entre l'educació general i la formació professional.

Mereixen una menció especial els ensenyaments artístics, que tenen com a finalitat proporcionar als alumnes una formació artística de qualitat i l'ordenació dels quals no havia estat revisada des de 1990. La Llei regula, d'una banda, els ensenyaments artístics professionals, que agrupen els ensenyaments de música i dansa de grau mitjà, així com els d'arts plàstiques i disseny de grau mitjà i de grau superior. D'altra banda, estableix els denominats ensenyaments artístics superiors, que agrupen els estudis superiors de música i dansa, els ensenyaments d'art dramàtic, els ensenyaments de conservació i restauració de béns culturals i els estudis superiors d'arts plàstiques i disseny. Aquests últims ensenyaments tenen caràcter d'educació superior i la seva organització s'adequa a les exigències corresponents, fet que implica algunes peculiaritats pel que fa a l'establiment del seu currículum i l'organització dels centres que els imparteixen.

La Llei també regula els ensenyaments d'idiomes i disposa que els han d'organitzar les escoles oficials d'idiomes i s'han d'adequar als nivells recomanats pel Consell d'Europa, i els ensenyaments esportius, que per primera vegada s'ordenen en una llei d'educació.

Finalment, el títol I dedica una atenció especial a l'educació de persones adultes, amb l'objectiu que tots els ciutadans tinguin la possibilitat d'adquirir, actualitzar, completar o ampliar els seus coneixements i les seves aptituds per al seu desenvolupament personal i professional. Per a això, regula les condicions en què s'han d'impartir els ensenyaments conduents a títols oficials, alhora que estableix un marc obert i flexible per realitzar altres aprenentatges i preveu la possibilitat de validar l'experiència adquirida per altres vies.

A fi de garantir l'equitat, el títol II aborda els grups d'alumnes que requereixen una atenció educativa dife-

rent de l'ordinària perquè presenten alguna necessitat específica de suport educatiu, i estableix els recursos necessaris per emprendre aquesta tasca amb l'objectiu d'aconseguir la seva plena inclusió i integració. S'inclou concretament en aquest títol el tractament educatiu de l'alumnat que requereix determinats suports i atencions específiques derivades de circumstàncies socials, de discapacitat física, psíquica o sensorial o que manifesti trastorns greus de conducta. El sistema educatiu espanyol ha fet grans avenços en aquest àmbit en les últimes dècades, que és necessari continuar impulsant. També els cal un tractament específic als alumnes amb altes capacitats intel·lectuals i els que s'han integrat tard en el sistema educatiu espanyol.

L'adequada resposta educativa a tots els alumnes es concep a partir del principi d'inclusió, entenent que únicament d'aquesta manera es garanteix el desenvolupament de tots, s'afavoreix l'equitat i es contribueix a una cohesió social més gran. L'atenció a la diversitat és una necessitat que abraça totes les etapes educatives i tots els alumnes. És a dir, es tracta de tenir en compte la diversitat dels i de les alumnes com a principi i no com una mesura que respon a les necessitats d'uns quants.

La Llei també tracta de la compensació de les desigualtats a través de programes específics desenvolupats en centres docents escolars o en zones geogràfiques on sigui necessària una intervenció educativa compensatòria, i a través de les beques i ajudes a l'estudi, que tenen com a objectiu garantir el dret a l'educació als estudiants amb condicions socioeconòmiques desfavorables. La programació de l'escolarització en centres públics i privats concertats ha de garantir una distribució adequada i equilibrada entre els centres escolars dels alumnes amb necessitat de suport educatiu.

El protagonisme que ha d'adquirir el professorat es desenvolupa en el títol III de la Llei. S'hi fa una atenció prioritària a la seva formació inicial i permanent, la reforma de la qual s'ha de portar a terme els anys vinents, en el context del nou espai europeu d'educació superior i amb la finalitat de donar resposta a les necessitats i a les noves demandes que rep el sistema educatiu. La formació inicial ha d'incloure, a més de la preparació científica adequada, una formació pedagògica i didàctica que s'ha de completar amb la tutoria i assessorament als nous professors per part de companys experimentats. D'altra banda, el títol aborda la millora de les condicions en què el professorat du a terme la seva feina, així com el reconeixement, el suport i la valoració social de la funció docent.

El títol IV tracta dels centres docents, la seva tipologia i el seu règim jurídic, així com de la programació de la xarxa de centres des de la consideració de l'educació com a servei públic. Així mateix, s'estableix la possibilitat que els titulars dels centres privats defineixin el caràcter propi dels seus centres respectant el marc constitucional. Els centres privats que ofereixin ensenyaments declarats gratuïts es poden acollir al règim de concerts i s'estableixen els requisits que han de complir els centres privats concertats.

La Llei concep la participació com un valor bàsic per a la formació de ciutadans autònoms, lliures, responsables i compromesos i, per això, les administracions educatives han de garantir la participació de la comunitat educativa en l'organització, el govern, el funcionament i l'avaluació dels centres educatius, tal com estableix el títol V. Es fa atenció particularment a l'autonomia dels centres docents, tant en l'aspecte pedagògic, a través de l'elaboració dels seus projectes educatius, com pel que respecta a la gestió econòmica dels recursos i a l'elaboració de les seves normes d'organització i funcionament. La Llei atorga més protagonisme als òrgans col·legiats de control i govern dels centres, que són el consell escolar, el claustre de professors i els òrgans de coordinació docent, i aborda les

competències de la direcció dels centres públics, el procediment de selecció dels directors i el reconeixement de la funció directiva.

El títol VI es dedica a l'avaluació del sistema educatiu, que es considera un element fonamental per a la millora de l'educació i l'augment de la transparència del sistema educatiu. La importància concedida a l'avaluació es posa de manifest en el tractament dels diferents àmbits en què s'ha d'aplicar, que abracen els processos d'aprenentatge dels alumnes, l'activitat del professorat, els processos educatius, la funció directiva, el funcionament dels centres docents, la inspecció i les mateixes administracions educatives. L'avaluació general del sistema educatiu s'atribueix a l'Institut d'Avaluació, que treballa en col·laboració amb els organismes corresponents que estableixen les comunitats autònomes. Amb el propòsit de rendir comptes sobre el funcionament del sistema educatiu, es disposa la presentació d'un informe anual al Parlament, que sintetitzi els resultats que donen les avaluacions generals de diagnòstic, els d'altres proves d'avaluació que es duuguin a terme, els principals indicadors de l'educació espanyola i els aspectes més destacats de l'informe anual del Consell Escolar de l'Estat.

En el títol VII s'encomana a la inspecció educativa el suport a l'elaboració dels projectes educatius i l'autoavaluació dels centres escolars, com a peça clau per millorar el sistema educatiu. Correspon a l'Estat l'alta inspecció. Es recullen les funcions de la inspecció educativa i la seva organització, com també les atribucions dels inspectors.

El títol VIII aborda la dotació de recursos econòmics i l'increment de la despesa pública en educació per complir els objectius d'aquesta Llei, amb el detall que es recull en la Memòria econòmica que l'acompanya. La Memòria recull els compromisos de despesa per al període d'implantació de la Llei, incrementats en el tràmit parlamentari.

Les disposicions addicionals es refereixen al calendari d'aplicació de la Llei, a l'ensenyament de religió, als llibres de text i materials curriculars i al calendari escolar. Una part important de les disposicions addicionals té a veure amb el personal docent i estableix les bases del règim estatutari de la funció pública docent, les funcions dels cossos docents, els requisits d'ingrés i accés als cossos respectius, la carrera docent i l'exercici de la funció inspectora.

Altres disposicions addicionals es refereixen a la cooperació dels municipis amb les administracions educatives i els possibles convenis de cooperació que es poden establir entre aquelles i les corporacions locals, així com el procediment de consulta a les comunitats autònomes.

En relació amb els centres es prorroga el règim actual aplicable als requisits que han de complir els centres privats de batxillerat que imparteixen la modalitat de ciències de la naturalesa i de la salut i la modalitat de tecnologia, s'estableixen les funcions del claustre de professors en els centres concertats i es preveu l'agrupació de centres públics d'un àmbit territorial determinat, la denominació específica del consell escolar, els convenis amb els quals imparteixen cicles de formació professional, així com altres aspectes relatius als centres concertats.

Finalment, es fa referència a l'alumnat estranger, a les víctimes del terrorisme i d'actes de violència de gènere, al règim de les dades personals dels alumnes, a la incorporació de crèdits per a la gratuïtat del segon cicle d'educació infantil i al foment de la igualtat efectiva entre homes i dones.

En les disposicions transitòries s'aborda, entre altres qüestions, la jubilació voluntària anticipada del professorat, la mobilitat dels funcionaris dels cossos docents, la durada del mandat dels òrgans de govern i l'exercici de la direcció en els centres docents públics, la formació pedagògica i didàctica, l'adaptació dels centres per impartir

l'educació infantil, la modificació dels concerts i l'accés dels ensenyaments d'idiomes a menors de setze anys.

Es recull una disposició derogatòria única. Les disposicions finals, entre altres aspectes, aborden la modificació de la Llei orgànica del dret a l'educació i de la Llei de mesures per a la reforma de la funció pública, la competència que correspon a l'Estat a l'empara de la Constitució per dictar aquesta Llei, la competència per desplegar-la i el seu caràcter orgànic.

TÍTOL PRELIMINAR

CAPÍTOL I

Principis i fins de l'educació

Article 1. *Principis.*

El sistema educatiu espanyol, configurat d'acord amb els valors de la Constitució i assentat en el respecte als drets i llibertats que hi estan reconeguts, s'inspira en els principis següents:

a) La qualitat de l'educació per a tot l'alumnat, independentment de les seves condicions i circumstàncies.

b) L'equitat, que garanteixi la igualtat d'oportunitats, la inclusió educativa i la no-discriminació i actuï com a element compensador de les desigualtats personals, culturals, econòmiques i socials, amb una atenció especial a les que derivin de discapacitat.

c) La transmissió i la posada en pràctica de valors que afavoreixin la llibertat personal, la responsabilitat, la ciutadania democràtica, la solidaritat, la tolerància, la igualtat, el respecte i la justícia, com també que ajudin a superar qualsevol tipus de discriminació.

d) La concepció de l'educació com un aprenentatge permanent, que es desenvolupa al llarg de tota la vida.

e) La flexibilitat per adequar l'educació a la diversitat d'aptituds, interessos, expectatives i necessitats de l'alumnat, així com als canvis que experimenten l'alumnat i la societat.

f) L'orientació educativa i professional dels estudiants, com a mitjà necessari per a l'assoliment d'una formació personalitzada, que propiciï una educació integral en coneixements, destreses i valors.

g) L'esforç individual i la motivació de l'alumnat.

h) L'esforç compartit per l'alumnat, famílies, professors, centres, administracions, institucions i el conjunt de la societat.

i) L'autonomia per establir i adequar les actuacions organitzatives i curriculars en el marc de les competències i responsabilitats que corresponen a l'Estat, a les comunitats autònomes, a les corporacions locals i als centres educatius.

j) La participació de la comunitat educativa en l'organització, el govern i el funcionament dels centres docents.

k) L'educació per a la prevenció de conflictes i per a la seva resolució pacífica, així com la no-violència en tots els àmbits de la vida personal, familiar i social.

l) El desenvolupament de la igualtat de drets i oportunitats i el foment de la igualtat efectiva entre homes i dones.

m) La consideració de la funció docent com a factor essencial de la qualitat de l'educació, el reconeixement social del professorat i el suport a la seva tasca.

n) El foment i la promoció de la recerca, l'experimentació i la innovació educativa.

ñ) L'avaluació del conjunt del sistema educatiu, tant en la programació i organització i en els processos d'ensenyament i aprenentatge com en els resultats.

o) La cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes en la definició, l'aplicació i l'avaluació de les polítiques educatives.

p) La cooperació i la col·laboració de les administracions educatives amb les corporacions locals en la planificació i la implementació de la política educativa.

Article 2. *Fins.*

1. El sistema educatiu espanyol s'orienta a la consecució dels fins següents:

a) El ple desenvolupament de la personalitat i de les capacitats dels alumnes.

b) L'educació en el respecte dels drets i llibertats fonamentals, en la igualtat de drets i oportunitats entre homes i dones i en la igualtat de tracte i no-discriminació de les persones amb discapacitat.

c) L'educació en l'exercici de la tolerància i de la llibertat dins els principis democràtics de convivència, com també en la prevenció de conflictes i la seva resolució pacífica.

d) L'educació en la responsabilitat individual i en el mèrit i esforç personal.

e) La formació per a la pau, el respecte als drets humans, la vida en comú, la cohesió social, la cooperació i solidaritat entre els pobles, així com l'adquisició de valors que propiciïn el respecte als éssers vius i el medi ambient, en particular al valor dels espais forestals i el desenvolupament sostenible.

f) El desenvolupament de la capacitat dels alumnes per regular el seu propi aprenentatge, confiar en les seves aptituds i coneixements, així com per desenvolupar la creativitat, la iniciativa personal i l'esperit emprenedor.

g) La formació en el respecte i reconeixement de la pluralitat lingüística i cultural d'Espanya i de la interculturalitat com un element enriquidor de la societat.

h) L'adquisició d'hàbits intel·lectuals i tècniques de treball, de coneixements científics, tècnics, humanístics, històrics i artístics, així com el desenvolupament d'hàbits saludables, l'exercici físic i l'esport.

i) La capacitació per a l'exercici d'activitats professionals.

j) La capacitació per a la comunicació en la llengua oficial i cooficial, si n'hi ha, i en una o més llengües estrangeres.

k) La preparació per a l'exercici de la ciutadania i per a la participació activa en la vida econòmica, social i cultural, amb actitud crítica i responsable i amb capacitat d'adaptació a les situacions canviants de la societat del coneixement.

2. Els poders públics han de prestar una atenció prioritària al conjunt de factors que afavoreixen la qualitat de l'ensenyament i, en especial, la qualificació i formació del professorat, el seu treball en equip, la dotació de recursos educatius, la recerca, l'experimentació i la renovació educativa, el foment de la lectura i l'ús de biblioteques, l'autonomia pedagògica, organitzativa i de gestió, la funció directiva, l'orientació educativa i professional, la inspecció educativa i l'avaluació.

CAPÍTOL II

L'organització dels ensenyaments i l'aprenentatge al llarg de la vida

Article 3. *Els ensenyaments.*

1. El sistema educatiu s'organitza en etapes, cicles, graus, cursos i nivells d'ensenyament de manera que assegurui la transició entre aquests i, si s'escau, dins de cadascun d'aquests.

2. Els ensenyaments que ofereix el sistema educatiu són els següents:

- a) Educació infantil.
- b) Educació primària.
- c) Educació secundària obligatòria.
- d) Batxillerat.
- e) Formació professional.
- f) Ensenyaments d'idiomes.
- g) Ensenyaments artístics.
- h) Ensenyaments esportius.
- i) Educació de persones adultes.
- j) Ensenyament universitari.

3. L'educació primària i l'educació secundària obligatòria constitueixen l'educació bàsica.

4. L'educació secundària es divideix en educació secundària obligatòria i educació secundària postobligatòria. Constitueixen l'educació secundària postobligatòria el batxillerat, la formació professional de grau mitjà, els ensenyaments professionals d'arts plàstiques i disseny de grau mitjà i els ensenyaments esportius de grau mitjà.

5. L'ensenyament universitari, els ensenyaments artístics superiors, la formació professional de grau superior, els ensenyaments professionals d'arts plàstiques i disseny de grau superior i els ensenyaments esportius de grau superior constitueixen l'educació superior.

6. Els ensenyaments d'idiomes, els ensenyaments artístics i els esportius tenen la consideració d'ensenyaments de règim especial.

7. L'ensenyament universitari es regula per les seves normes específiques.

8. Els ensenyaments a què es refereix l'apartat 2 s'han d'adaptar a l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu. L'adaptació ha de garantir l'accés, la permanència i la progressió d'aquest alumnat en el sistema educatiu.

9. Per garantir el dret a l'educació dels qui no puguin assistir de manera regular als centres docents, s'ha de desenvolupar una oferta adequada d'educació a distància o, si s'escau, de suport i atenció educativa específica.

Article 4. *L'ensenyament bàsic.*

1. L'ensenyament bàsic a què es refereix l'article 3.3 d'aquesta Llei és obligatori i gratuït per a totes les persones.

2. L'ensenyament bàsic comprèn deu anys d'escolaritat i es desenvolupa, de forma regular, entre els sis i els setze anys d'edat. No obstant això, els alumnes tenen dret a romandre en règim ordinari cursant l'ensenyament bàsic fins als divuit anys d'edat, complerts l'any en què finalitzi el curs, en les condicions que estableix aquesta Llei.

3. Sense perjudici que al llarg de l'ensenyament bàsic es garanteixi una educació comuna per als alumnes, s'ha d'adoptar l'atenció a la diversitat com a principi fonamental. Quan aquesta diversitat ho requereixi, s'han d'adoptar les mesures organitzatives i curriculars pertinents, segons el que disposa aquesta Llei.

Article 5. *L'aprenentatge al llarg de la vida.*

1. Totes les persones han de tenir la possibilitat de formar-se al llarg de la vida, dins i fora del sistema educatiu, amb la finalitat d'adquirir, actualitzar, completar i ampliar les seves capacitats, coneixements, habilitats, aptituds i competències per al seu desenvolupament personal i professional.

2. El sistema educatiu té com a principi bàsic propiciar l'educació permanent. A aquest efecte, ha de preparar els alumnes per aprendre per si mateixos i facilitar a les persones adultes la seva incorporació als diferents ensenyaments, afavorint la conciliació de l'aprenentatge amb altres responsabilitats i activitats.

3. Per garantir l'accés universal i permanent a l'aprenentatge, les diferents administracions públiques han d'identificar noves competències i facilitar la formació requerida per a la seva adquisició.

4. Així mateix, correspon a les administracions públiques promoure ofertes d'aprenentatge flexibles que permetin l'adquisició de competències bàsiques i, si s'escau, les titulacions corresponents, als joves i adults que van abandonar el sistema educatiu sense cap titulació.

5. El sistema educatiu ha de facilitar i les administracions públiques han de promoure que tota la població arribi a assolir una formació d'educació secundària postobligatòria o equivalent.

6. Correspon a les administracions públiques facilitar l'accés a la informació i a l'orientació sobre les ofertes d'aprenentatge permanent i les possibilitats d'accedir-hi.

CAPÍTOL III

Curriculum

Article 6. *Curriculum.*

1. Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per currículum el conjunt d'objectius, competències bàsiques, continguts, mètodes pedagògics i criteris d'avaluació de cadascun dels ensenyaments que regula aquesta Llei.

2. Amb la finalitat d'assegurar una formació comuna i garantir la validesa dels títols corresponents, el Govern ha de fixar, en relació amb els objectius, competències bàsiques, continguts i criteris d'avaluació, els aspectes bàsics del currículum que constitueixen els ensenyaments mínims a què es refereix la disposició addicional primera, apartat 2, lletra c), de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.

3. Els continguts bàsics dels ensenyaments mínims requereixen el 55 per cent dels horaris escolars per a les comunitats autònomes que tenen llengua cooficial i el 65 per cent per a les que no en tenen.

4. Les administracions educatives han d'establir el currículum dels diferents ensenyaments que regula aquesta Llei, del qual han de formar part els aspectes bàsics assenyalats en apartats anteriors. Els centres docents han de desenvolupar i completar, si s'escau, el currículum de les diferents etapes i cicles en ús de la seva autonomia i tal com es recull en el capítol II del títol V d'aquesta Llei.

5. Els títols corresponents als ensenyaments que regula aquesta Llei els homologa l'Estat i els expedeixen les administracions educatives en les condicions que prevegin la legislació vigent i les normes bàsiques i específiques que es dictin a aquest efecte.

6. En el marc de la cooperació internacional en matèria d'educació, el Govern, d'acord amb el que estableix l'apartat 4 d'aquest article, pot establir currículums mixtos d'ensenyaments del sistema educatiu espanyol i d'altres sistemes educatius, conduents als títols respectius.

CAPÍTOL IV

Cooperació entre administracions educatives

Article 7. *Concertació de polítiques educatives.*

Les administracions educatives poden concertar l'establiment de criteris i objectius comuns amb la finalitat de millorar la qualitat del sistema educatiu i garantir l'equitat. La Conferència Sectorial d'Educació ha de promoure aquest tipus d'acords i ha de ser informada de tots els que s'adoptin.

Article 8. *Cooperació entre administracions.*

1. Les administracions educatives i les corporacions locals han de coordinar les seves actuacions, cadascuna en l'àmbit de les seves competències, per aconseguir una eficàcia més gran dels recursos destinats a l'educació i contribuir als fins que estableix aquesta Llei.

2. Les ofertes educatives adreçades a persones en edat d'escolarització obligatòria que realitzin les administracions o altres institucions públiques, així com les actuacions que tinguin finalitats educatives o conseqüències en l'educació dels nens i joves, s'han de fer en coordinació amb l'Administració educativa corresponent.

3. Les comunitats autònomes poden convenir la delegació de competències de gestió de determinats serveis educatius als municipis o agrupacions de municipis que es configuren a aquest efecte, a fi de propiciar una eficàcia, una coordinació i un control social més grans en l'ús dels recursos.

Article 9. *Programes de cooperació territorial.*

1. L'Estat ha de promoure programes de cooperació territorial amb la finalitat d'assolir els objectius educatius de caràcter general, reforçar les competències bàsiques dels estudiants, afavorir el coneixement i l'estima per part de l'alumnat de la riquesa cultural i lingüística de les diferents comunitats autònomes, així com contribuir a la solidaritat interterritorial i a l'equilibri territorial en la compensació de desigualtats.

2. Els programes a què es refereix aquest article es poden portar a terme mitjançant convenis o acords entre les diferents administracions educatives competents.

Article 10. *Difusió d'informació.*

1. Correspon a les administracions educatives facilitar l'intercanvi d'informació i la difusió de bones pràctiques educatives o de gestió dels centres docents, a fi de contribuir a la millora de la qualitat de l'educació.

2. Les administracions educatives han de proporcionar les dades necessàries per a l'elaboració de les estadístiques educatives nacionals i internacionals que correspon efectuar a l'Estat, les quals contribueixen a la gestió, planificació, seguiment i avaluació del sistema educatiu, així com a la recerca educativa. Així mateix, les administracions educatives han de fer públiques les dades i els indicadors que contribueixin a facilitar la transparència, la bona gestió de l'educació i la recerca educativa.

Article 11. *Oferta i recursos educatius.*

1. L'Estat ha de promoure accions destinades a afavorir que tots els alumnes puguin elegir les opcions educatives que desitgin amb independència del seu lloc de residència, d'acord amb els requisits acadèmics establerts en cada cas.

2. Correspon a les administracions educatives, en aplicació del principi de col·laboració, facilitar l'accés a ensenyaments d'oferta escassa i a centres de zones limítrofes als alumnes que no tinguin aquesta oferta educativa en centres propers o de la seva mateixa Comunitat Autònoma. A aquest efecte, en els procediments d'admissió d'alumnes s'ha de tenir en compte aquesta circumstància.

3. Amb la mateixa finalitat, i en aplicació del principi de col·laboració, correspon a les administracions educatives facilitar a alumnes i professors d'altres comunitats autònomes l'accés a les seves instal·lacions amb valor educatiu i la utilització dels seus recursos.

TÍTOL I

Els ensenyaments i la seva ordenació

CAPÍTOL I

Educació infantil

Article 12. *Principis generals.*

1. L'educació infantil constitueix l'etapa educativa amb identitat pròpia que atén nenes i nens des del naixement fins als sis anys.

2. L'educació infantil té caràcter voluntari i la seva finalitat és contribuir al desenvolupament físic, afectiu, social i intel·lectual dels infants.

3. Per tal de respectar la responsabilitat fonamental de les mares i pares o tutors en aquesta etapa, els centres d'educació infantil han de cooperar estretament amb ells.

Article 13. *Objectius.*

L'educació infantil ha de contribuir a desenvolupar en les nenes i els nens les capacitats que els permetin:

a) Conèixer el seu propi cos i el dels altres, les seves possibilitats d'acció i aprendre a respectar les diferències.

b) Observar i explorar el seu entorn familiar, natural i social.

c) Adquirir progressivament autonomia en les seves activitats habituals.

d) Desenvolupar les seves capacitats afectives.

e) Relacionar-se amb els altres i adquirir progressivament pautes elementals de convivència i relació social, així com exercitar-se en la resolució pacífica de conflictes.

f) Desenvolupar habilitats comunicatives en diferents llenguatges i formes d'expressió.

g) Iniciar-se en les habilitats logicomatemàtiques, en la lectoescriptura i en el moviment, el gest i el ritme.

Article 14. *Ordenació i principis pedagògics.*

1. L'etapa d'educació infantil s'ordena en dos cicles. El primer comprèn fins als tres anys, i el segon, dels tres als sis anys.

2. Els centres educatius han de recollir el caràcter educatiu d'un cicle i de l'altre en una proposta pedagògica.

3. En els dos cicles de l'educació infantil s'han d'atendre progressivament el desenvolupament afectiu, el moviment i els hàbits de control corporal, les manifestacions de la comunicació i del llenguatge, les pautes elementals de convivència i relació social, així com el descobriment de les característiques físiques i socials del medi en què viuen. A més s'ha de facilitar que nenes i nens elaborin una imatge de si mateixos positiva i equilibrada i adquireixin autonomia personal.

4. Els continguts educatius de l'educació infantil s'han d'organitzar en àrees corresponents a àmbits propis de l'experiència i del desenvolupament infantil i s'han d'abordar per mitjà d'activitats globalitzades que tinguin interès i significat per als infants.

5. Correspon a les administracions educatives fomentar una primera aproximació a la llengua estrangera en els aprenentatges del segon cicle de l'educació infantil, especialment en l'últim any. Així mateix, han de fomentar una primera aproximació a la lectura i a l'escriptura, així com experiències d'iniciació primerenca en habilitats numèriques bàsiques, en les tecnolo-

gies de la informació i la comunicació i en l'expressió visual i musical.

6. Els mètodes de treball en els dos cicles s'han de basar en les experiències, les activitats i el joc i s'han d'aplicar en un ambient d'afecte i confiança, per potenciar la seva autoestima i integració social.

7. Les administracions educatives han de determinar els continguts educatius del primer cicle de l'educació infantil d'acord amb el que preveu el present capítol. Així mateix, han de regular els requisits que han de complir els centres que imparteixin l'esmentat cicle, relatius, en tot cas, a la relació numèrica alumnat-professor, a les instal·lacions i al nombre de llocs escolars.

Article 15. *Oferta de places i gratuïtat.*

1. Les administracions públiques han de promoure un increment progressiu de l'oferta de places públiques en el primer cicle. Així mateix han de coordinar les polítiques de cooperació entre elles i amb altres entitats per assegurar l'oferta educativa en aquest cicle. Amb aquesta finalitat, han de determinar les condicions en les quals es poden establir convenis amb les corporacions locals, altres administracions i entitats privades sense finalitat de lucre.

2. El segon cicle de l'educació infantil és gratuït. A fi d'atendre les demandes de les famílies, les administracions educatives han de garantir una oferta suficient de places en els centres públics i han de fer concerts amb centres privats, en el context de la seva programació educativa.

3. Els centres poden oferir el primer cicle d'educació infantil, el segon o tots dos.

4. D'acord amb el que estableixin les administracions educatives, el primer cicle de l'educació infantil es pot oferir en centres que comprenguin el cicle complet o una part del cicle. Els centres l'oferta dels quals sigui d'almenys un any complet del cicle esmentat han d'incloure en el seu projecte educatiu la proposta pedagògica a què es refereix l'apartat 2 de l'article 14 i han de disposar del personal qualificat en els termes que estableix l'article 92.

CAPÍTOL II

Educació primària

Article 16. *Principis generals.*

1. L'educació primària és una etapa educativa que comprèn sis cursos acadèmics, que es cursen ordinàriament entre els sis i els dotze anys.

2. La finalitat de l'educació primària és proporcionar a tots els nens i nenes una educació que permeti afermar el seu desenvolupament personal i el seu propi benestar, adquirir les habilitats culturals bàsiques relatives a l'expressió i la comprensió oral, a la lectura, a l'escriptura i al càlcul, com també desenvolupar les habilitats socials, els hàbits de treball i estudi, el sentit artístic, la creativitat i l'afectivitat.

3. L'acció educativa en aquesta etapa ha de procurar la integració de les diferents experiències i aprenentatges de l'alumnat i s'ha d'adaptar als seus ritmes de treball.

Article 17. *Objectius de l'educació primària.*

L'educació primària ha de contribuir a desenvolupar en els nens i les nenes les capacitats que els permetin:

a) Conèixer i apreciar els valors i les normes de convivència, aprendre a obrar d'acord amb aquestes normes,

preparar-se per a l'exercici actiu de la ciutadania i respectar els drets humans, així com el pluralisme propi d'una societat democràtica.

b) Desenvolupar hàbits de treball individual i d'equip, d'esforç i responsabilitat en l'estudi, així com actituds de confiança en si mateix, sentit crític, iniciativa personal, curiositat, interès i creativitat en l'aprenentatge.

c) Adquirir habilitats per a la prevenció i per a la resolució pacífica de conflictes, que els permetin desenvolupar-se amb autonomia en l'àmbit familiar i domèstic, i en els grups socials amb els quals es relacionen.

d) Conèixer, comprendre i respectar les diferents cultures i les diferències entre les persones, la igualtat de drets i oportunitats d'homes i dones i la no-discriminació de persones amb discapacitat.

e) Conèixer i utilitzar de manera apropiada la llengua castellana i, si n'hi ha, la llengua cooficial de la comunitat autònoma, i desenvolupar hàbits de lectura.

f) Adquirir almenys en una llengua estrangera la competència comunicativa bàsica que els permeti expressar i comprendre missatges senzills i desenvolupar-se en situacions quotidianes.

g) Desenvolupar les competències matemàtiques bàsiques i iniciar-se en la resolució de problemes que requereixin la realització d'operacions elementals de càlcul, coneixements geomètrics i estimacions, així com ser capaços d'aplicar-los a les situacions de la seva vida quotidiana.

h) Conèixer i valorar el seu entorn natural, social i cultural, així com les possibilitats d'acció i atenció d'aquest entorn.

i) Iniciar-se en la utilització, per a l'aprenentatge, de les tecnologies de la informació i la comunicació i desenvolupar un esperit crític davant els missatges que reben i elaboren.

j) Utilitzar diferents representacions i expressions artístiques i iniciar-se en la construcció de propostes visuals.

k) Valorar la higiene i la salut, acceptar el propi cos i el dels altres, respectar les diferències i utilitzar l'educació física i l'esport com a mitjans per afavorir el desenvolupament personal i social.

l) Conèixer i valorar els animals més pròxims a l'ésser humà i adoptar formes de comportament que afavoreixin la seva atenció.

m) Desenvolupar les seves capacitats afectives en tots els àmbits de la personalitat i en les seves relacions amb els altres, així com una actitud contrària a la violència, als prejudicis de qualsevol tipus i als estereotips sexistes.

n) Fomentar l'educació viària i actituds de respecte que incideixin en la prevenció dels accidents de trànsit.

Article 18. *Organització.*

1. L'etapa d'educació primària comprèn tres cicles de dos anys acadèmics cadascun i s'organitza en àrees, que tenen un caràcter global i integrador.

2. Les àrees d'aquesta etapa educativa són les següents:

Coneixement del medi natural, social i cultural.

Educació artística.

Educació física.

Llengua castellana i literatura i, si n'hi ha, llengua cooficial i literatura.

Llengua estrangera.

Matemàtiques.

3. En un dels cursos del tercer cicle de l'etapa, en les àrees incloses a l'apartat anterior, s'hi ha d'afegir la d'educació per a la ciutadania i els drets humans, en la qual

s'ha de prestar una atenció especial a la igualtat entre homes i dones.

4. En el tercer cicle de l'etapa, les administracions educatives poden afegir-hi una segona llengua estrangera.

5. Les àrees que tinguin caràcter instrumental per a l'adquisició d'altres coneixements han de rebre una consideració especial.

6. En el conjunt de l'etapa, l'acció tutorial ha d'orientar el procés educatiu individual i col·lectiu de l'alumnat.

Article 19. *Principis pedagògics.*

1. En aquesta etapa es posa especial èmfasi en l'atenció a la diversitat de l'alumnat, en l'atenció individualitzada, en la prevenció de les dificultats d'aprenentatge i en la posada en pràctica de mecanismes de reforç tan aviat com es detectin aquestes dificultats.

2. Sense perjudici del seu tractament específic en algunes de les àrees de l'etapa, la comprensió lectora, l'expressió oral i escrita, la comunicació audiovisual, les tecnologies de la informació i la comunicació i l'educació en valors s'han de treballar en totes les àrees.

3. A fi de fomentar l'hàbit de la lectura, s'hi ha de dedicar un temps diari.

Article 20. *Avaluació.*

1. L'avaluació dels processos d'aprenentatge de l'alumnat ha de ser contínua i global i ha de tenir en compte el seu progrés en el conjunt de les àrees.

2. L'alumnat ha d'accedir al cicle educatiu o etapa següent sempre que es consideri que ha assolit les competències bàsiques corresponents i el grau de maduresa adequat.

3. No obstant el que s'assenyala a l'apartat anterior, l'alumnat que no hagi assolit algun dels objectius de les àrees pot passar al cicle o etapa següent sempre que aquesta circumstància no li impedeixi seguir amb aprofitament el nou curs. En aquest cas ha de rebre els suports necessaris per recuperar els objectius esmentats.

4. En el supòsit que un alumne no hagi assolit les competències bàsiques, pot continuar un curs més en el mateix cicle. Aquesta mesura es pot adoptar una sola vegada al llarg de l'educació primària i amb un pla específic de reforç o recuperació de les seves competències bàsiques.

5. Amb la finalitat de garantir la continuïtat del procés de formació de l'alumnat, cada alumne ha de disposar en finalitzar l'etapa d'un informe sobre el seu aprenentatge, els objectius assolits i les competències bàsiques adquirides, segons disposin les administracions educatives. Les administracions educatives també han d'establir els mecanismes de coordinació pertinents.

Article 21. *Avaluació de diagnòstic.*

En finalitzar el segon cicle de l'educació primària tots els centres han de fer una avaluació de diagnòstic de les competències bàsiques assolides pels seus alumnes. Aquesta avaluació, competència de les administracions educatives, té caràcter formatiu i orientador per als centres i informatiu per a les famílies i per al conjunt de la comunitat educativa. Aquestes avaluacions tenen com a marc de referència les avaluacions generals de diagnòstic que estableix l'article 144.1 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Educació secundària obligatòria**Article 22. Principis generals.**

1. L'etapa d'educació secundària obligatòria comprèn quatre cursos, que se segueixen ordinàriament entre els dotze i els setze anys d'edat.

2. La finalitat de l'educació secundària obligatòria consisteix a aconseguir que l'alumnat adquireixi els elements bàsics de la cultura, especialment en els seus aspectes humanístic, artístic, científic i tecnològic; fer-li desenvolupar i consolidar hàbits d'estudi i de treball; preparar-lo per a la seva incorporació a estudis posteriors i per a la seva inserció laboral i formar-lo per a l'exercici dels seus drets i obligacions en la vida com a ciutadà.

3. En l'educació secundària obligatòria s'ha de fer atenció especialment a l'orientació educativa i professional de l'alumnat.

4. L'educació secundària obligatòria s'organitza d'acord amb els principis d'educació comuna i d'atenció a la diversitat de l'alumnat. Correspon a les administracions educatives regular les mesures d'atenció a la diversitat, organitzatives i curriculars, que permetin als centres, en l'exercici de la seva autonomia, una organització flexible dels ensenyaments.

5. Entre les mesures assenyalades a l'apartat anterior s'han de tenir en compte les adaptacions del currículum, la integració de matèries en àmbits, els agrupaments flexibles, els desdoblaments de grups, l'oferta de matèries optatives, programes de reforç i programes de tractament personalitzat per a l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu.

6. En el marc del que disposen els apartats 4 i 5, els centres educatius tenen autonomia per organitzar els grups i les matèries de manera flexible i per adoptar les mesures d'atenció a la diversitat adequades a les característiques del seu alumnat.

7. Les mesures d'atenció a la diversitat que adoptin els centres han d'estar orientades a la consecució dels objectius de l'educació secundària obligatòria per part de tot el seu alumnat i no poden suposar, en cap cas, una discriminació que els impedeixi aconseguir els objectius esmentats i la titulació corresponent.

Article 23. Objectius.

L'educació secundària obligatòria ha de contribuir a desenvolupar en els i les alumnes les capacitats que els permetin:

a) Assumir responsablement els seus deures, conèixer i exercir els seus drets en el respecte als altres, practicar la tolerància, la cooperació i la solidaritat entre les persones i els grups, exercitar-se en el diàleg afermant els drets humans com a valors comuns d'una societat plural i preparar-se per a l'exercici de la ciutadania democràtica.

b) Desenvolupar i consolidar hàbits de disciplina, estudi i treball individual i en equip com a condició necessària per a una realització eficaç de les tasques de l'aprenentatge i com a mitjà de desenvolupament personal.

c) Valorar i respectar la diferència de sexes i la igualtat de drets i oportunitats entre ells. Rebutjar els estereotips que suposin discriminació entre homes i dones.

d) Enfortir les seves capacitats afectives en tots els àmbits de la personalitat i en les seves relacions amb els altres, com també rebutjar la violència, els prejudicis de qualsevol tipus, els comportaments sexistes i resoldre pacíficament els conflictes.

e) Desenvolupar destreses bàsiques en la utilització de les fonts d'informació per adquirir, amb sentit crític,

nous coneixements. Adquirir una preparació bàsica en el camp de les tecnologies, especialment les de la informació i la comunicació.

f) Concebre el coneixement científic com un saber integrat, que s'estructura en diferents disciplines, així com conèixer i aplicar els mètodes per identificar els problemes en els diversos camps del coneixement i de l'experiència.

g) Desenvolupar l'esperit emprenedor i la confiança en si mateix, la participació, el sentit crític, la iniciativa personal i la capacitat per aprendre a aprendre, planificar, prendre decisions i assumir responsabilitats.

h) Comprendre i expressar amb correcció, oralment i per escrit, en la llengua castellana i, si n'hi ha, en la llengua cooficial de la comunitat autònoma, textos i missatges complexos, i iniciar-se en el coneixement, la lectura i l'estudi de la literatura.

i) Comprendre una o més llengües estrangeres i expressar-s'hi de manera apropiada.

j) Conèixer, valorar i respectar els aspectes bàsics de la cultura i la història pròpies i dels altres, així com el patrimoni artístic i cultural.

k) Conèixer i acceptar el funcionament del propi cos i el dels altres, respectar les diferències, afermar els hàbits de cura i salut corporals i incorporar l'educació física i la pràctica de l'esport per afavorir el desenvolupament personal i social. Conèixer i valorar la dimensió humana de la sexualitat en tota la seva diversitat. Valorar críticament els hàbits socials relacionats amb la salut, el consum, la cura dels éssers vius i el medi ambient, per contribuir a la seva conservació i millora.

l) Apreciar la creació artística i comprendre el llenguatge de les diferents manifestacions artístiques, utilitzant diversos mitjans d'expressió i representació.

Article 24. Organització dels cursos primer, segon i tercer.

1. Les matèries dels cursos primer a tercer de l'etapa són les següents:

Ciències de la naturalesa.
Educació física.
Ciències socials, geografia i història.
Llengua castellana i literatura i, si n'hi ha, llengua cooficial i literatura.
Llengua estrangera.
Matemàtiques.
Educació plàstica i visual.
Música.
Tecnologies.

2. A més, en cadascun dels cursos tot l'alumnat ha de cursar les matèries següents:

Ciències de la naturalesa.
Educació física.
Ciències socials, geografia i història.
Llengua castellana i literatura i, si n'hi ha, llengua cooficial i literatura.
Llengua estrangera.
Matemàtiques.

3. En un dels tres primers cursos tot l'alumnat ha de cursar la matèria d'educació per a la ciutadania i els drets humans en la qual s'ha de prestar atenció especialment a la igualtat entre homes i dones.

4. En el tercer curs la matèria de ciències de la naturalesa es pot desdoblar en biologia i geologia, d'una banda, i física i química, de l'altra.

5. Així mateix, en el conjunt dels tres cursos, els alumnes poden cursar alguna matèria optativa. L'oferta de matèries en aquest àmbit d'optativitat ha d'incloure una segona llengua estrangera i cultura clàssica. Les administracions educatives poden incloure la segona

llengua estrangera entre les matèries a què es refereix l'apartat 1.

6. En cadascun dels cursos primer i segon els alumnes han de cursar un màxim de dues matèries més que en l'últim cicle d'educació primària.

7. Sense perjudici del seu tractament específic en algunes de les matèries de l'etapa, la comprensió lectora, l'expressió oral i escrita, la comunicació audiovisual, les tecnologies de la informació i la comunicació i l'educació en valors s'han de treballar en totes les àrees.

8. Els centres educatius poden organitzar, d'acord amb el que regulin les administracions educatives, programes de reforç de les capacitats bàsiques per als alumnes que, en virtut de l'informe al qual fa referència l'article 20.5, ho requereixin per poder seguir amb aprofitament els ensenyaments de l'educació secundària.

Article 25. *Organització del quart curs.*

1. Tots els alumnes han de cursar en el quart curs les matèries següents:

Educació física.
Educació èticocívica.
Ciències socials, geografia i història.
Llengua castellana i literatura i, si n'hi ha, llengua cooficial i literatura.
Matemàtiques.
Primera llengua estrangera.

2. A més de les matèries enumerades a l'apartat anterior, els alumnes han de cursar tres matèries de les següents:

Biologia i geologia.
Educació plàstica i visual.
Física i química.
Informàtica.
Llatí.
Música.
Segona llengua estrangera.
Tecnologia.

3. Els alumnes poden cursar una o més matèries optatives d'acord amb el marc que estableixin les administracions educatives.

4. En la matèria d'educació èticocívica s'ha de prestar atenció especialment a la igualtat entre homes i dones.

5. Sense perjudici del seu tractament específic en algunes de les matèries d'aquest quart curs, la comprensió lectora, l'expressió oral i escrita, la comunicació audiovisual, les tecnologies de la informació i la comunicació i l'educació en valors s'han de treballar en totes les àrees.

6. Aquest quart curs té caràcter orientador, tant per als estudis postobligatoris com per a la incorporació a la vida laboral. A fi d'orientar l'elecció dels alumnes, es poden establir agrupacions d'aquestes matèries en diferents opcions.

7. Els centres han d'oferir la totalitat de les matèries i opcions esmentades en els apartats anteriors. Només es pot limitar l'elecció de matèries i opcions dels alumnes quan hi hagi un nombre insuficient d'alumnes per a alguna d'aquestes a partir de criteris objectius establerts prèviament per les administracions educatives.

Article 26. *Principis pedagògics.*

1. Els centres han d'elaborar les seves propostes pedagògiques per a aquesta etapa des de la consideració de l'atenció a la diversitat i de l'accés de tot l'alumnat a l'educació comuna. Així mateix, han d'arbitrar mètodes que tinguin en compte els diferents ritmes d'aprenentatge dels alumnes, afavoreixin la capacitat d'aprendre per si mateixos i promoguin el treball en equip.

2. En aquesta etapa s'ha de prestar una atenció especial a l'adquisició i el desenvolupament de les competències bàsiques i s'ha de fomentar la correcta expressió oral i escrita i l'ús de les matemàtiques. A fi de promoure l'hàbit de la lectura, s'hi ha de dedicar un temps en la pràctica docent de totes les matèries.

3. Les administracions educatives han d'establir les condicions que permetin que, en els primers cursos de l'etapa, els professors amb la qualificació deguda impartixin més d'una matèria al mateix grup d'alumnes.

4. Correspon a les administracions educatives promoure les mesures necessàries perquè la tutoria personal dels alumnes i l'orientació educativa, psicopedagògica i professional constitueixin un element fonamental en l'ordenació d'aquesta etapa.

5. Així mateix, correspon a les administracions educatives regular solucions específiques per atendre els alumnes que manifestin dificultats especials d'aprenentatge o d'integració en l'activitat ordinària dels centres, dels alumnes d'alta capacitat intel·lectual i dels alumnes amb discapacitat.

Article 27. *Programes de diversificació curricular.*

1. En la definició dels ensenyaments mínims de l'etapa s'hi han d'incloure les condicions bàsiques per establir les diversificacions del currículum des de tercer curs d'educació secundària obligatòria, per a l'alumnat que ho requereixi després de l'oportuna avaluació. En aquest supòsit, els objectius de l'etapa s'han d'assolir amb una metodologia específica a través d'una organització de continguts, activitats pràctiques i, si s'escau, de matèries, diferent de l'establerta amb caràcter general.

2. Els alumnes que una vegada cursat segon no estiguin en condicions de passar a tercer i hagin repetit ja una vegada a secundària, es poden incorporar a un programa de diversificació curricular, després de l'avaluació oportuna.

3. Els programes de diversificació curricular han d'estar orientats a la consecució del títol de graduat en educació secundària obligatòria.

Article 28. *Avaluació i promoció.*

1. L'avaluació del procés d'aprenentatge de l'alumnat de l'educació secundària obligatòria ha de ser contínua i diferenciada segons les diferents matèries del currículum.

2. Les decisions sobre la promoció de l'alumnat d'un curs a un altre, dins de l'etapa, les ha d'adoptar de forma col·legiada el conjunt de professors de l'alumne respectiu, atenent la consecució dels objectius. Les decisions sobre l'obtenció del títol al final de l'etapa les ha d'adoptar de forma col·legiada el conjunt de professors de l'alumne respectiu, atenent la consecució de les competències bàsiques i els objectius de l'etapa.

3. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, els alumnes han de passar de curs quan hagin superat els objectius de les matèries cursades o tinguin avaluació negativa en dues matèries com a màxim, i han de repetir curs quan tinguin avaluació negativa en tres matèries o més. Excepcionalment, es pot autoritzar la promoció d'un alumne amb avaluació negativa en tres matèries quan l'equip docent consideri que la naturalesa de les matèries no li impedeix seguir amb èxit el curs següent, es consideri que té expectatives favorables de recuperació i que l'esmentada promoció beneficiarà la seva evolució acadèmica. Les administracions educatives han de regular les actuacions de l'equip docent responsable de l'avaluació.

4. Amb la finalitat de facilitar als alumnes la recuperació de les matèries amb avaluació negativa, les administracions educatives han de regular les condicions perquè els centres organitzin les oportunes proves extraordinàries en les condicions que determinin.

5. Els qui passin de curs sense haver superat totes les matèries han de seguir els programes de reforç que estableixi l'equip docent i han de superar les avaluacions corresponents als programes de reforç esmentats. Aquesta circumstància s'ha de tenir en compte als efectes de promoció i titulació previstos en els apartats anteriors.

6. L'alumne pot repetir el mateix curs una sola vegada i dues vegades com a màxim dins de l'etapa. Quan aquesta segona repetició s'hagi de produir en l'últim curs de l'etapa, s'ha de prolongar un any el límit d'edat a què es refereix l'apartat 2 de l'article 4. Excepcionalment, un alumne pot repetir una segona vegada a quart curs si no ha repetit en els cursos anteriors de l'etapa.

7. En tot cas, les repeticions s'han de planificar de manera que les condicions curriculars s'adaptin a les necessitats de l'alumne i estiguin orientades a la superació de les dificultats detectades.

8. Els alumnes que en finalitzar el quart curs d'educació secundària obligatòria no hagin obtingut la titulació que estableix l'article 31.1 d'aquesta Llei poden realitzar una prova extraordinària de les matèries que no hagin superat.

9. Els alumnes que cursin els programes de diversificació curricular a què es refereix l'article 27 han de ser avaluats de conformitat amb els objectius de l'etapa i els criteris d'avaluació fixats en cadascun dels programes respectius.

Article 29. *Avaluació de diagnòstic.*

En finalitzar el segon curs de l'educació secundària obligatòria tots els centres han de fer una avaluació de diagnòstic de les competències bàsiques assolides pels seus alumnes. Aquesta avaluació és competència de les administracions educatives i té caràcter formatiu i orientador per als centres i informatiu per a les famílies i per al conjunt de la comunitat educativa. Aquestes avaluacions tenen com a marc de referència les avaluacions generals de diagnòstic que estableix l'article 144.1 d'aquesta Llei.

Article 30. *Programes de qualificació professional inicial.*

1. Correspon a les administracions educatives organitzar programes de qualificació professional inicial destinats a l'alumnat més gran de setze anys, complets abans del 31 de desembre de l'any de l'inici del programa, que no hagin obtingut el títol de graduat en educació secundària obligatòria. Excepcionalment, i amb l'acord d'alumnes i pares o tutors, aquesta edat es pot reduir a quinze anys per a aquells que compleixin el que preveu l'article 27.2. En aquest cas, l'alumne ha d'adquirir el compromís de cursar els mòduls a què fa referència l'apartat 3.c) d'aquest article.

2. L'objectiu dels programes de qualificació professional inicial és que tots els alumnes assoleixin competències professionals pròpies d'una qualificació de nivell u de l'estructura actual del Catàleg nacional de qualificacions professionals creat per la Llei 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional, com també que tinguin la possibilitat d'una inserció sociolaboral satisfactòria i amplii les seves competències bàsiques per prosseguir estudis en els diferents ensenyaments.

3. Els programes de qualificació professional inicial inclouen tres tipus de mòduls:

a) Mòduls específics referits a les unitats de competència corresponents a qualificacions de nivell u del Catàleg esmentat.

b) Mòduls formatius de caràcter general, que amplii competències bàsiques i afavoreixin la transició des del sistema educatiu al món laboral.

c) Mòduls de caràcter voluntari per als alumnes, que condueixin a l'obtenció del títol de graduat en educació secundària obligatòria i que es poden cursar de manera simultània amb els mòduls a què es refereixen els paràgrafs a) i b) anteriors o una vegada superats aquests.

4. Els alumnes que superin els mòduls obligatoris d'aquests programes obtindran una certificació acadèmica expedida per les administracions educatives. Aquesta certificació té efectes d'acreditació de les competències professionals adquirides en relació amb el Sistema Nacional de Qualificacions i Formació Professional.

5. L'oferta de programes de qualificació professional inicial pot adoptar modalitats diferents. Poden participar en aquests programes els centres educatius, les corporacions locals, les associacions professionals, les organitzacions no governamentals i altres entitats empresarials i sindicals, sota la coordinació de les administracions educatives.

6. Correspon a les administracions educatives reglar els programes de qualificació professional inicial, que s'han d'oferir, en tot cas, en centres públics i privats concertats a fi de possibilitar a l'alumnat l'accés a aquests programes.

Article 31. *Títol de graduat en educació secundària obligatòria.*

1. Els alumnes que en acabar l'educació secundària obligatòria hagin assolit les competències bàsiques i els objectius de l'etapa obtindran el títol de graduat en educació secundària obligatòria.

2. El títol de graduat en educació secundària obligatòria permet accedir al batxillerat, a la formació professional de grau mitjà, als cicles de grau mitjà d'arts plàstiques i disseny, als ensenyaments esportius de grau mitjà i al món laboral.

3. Els alumnes que cursin l'educació secundària obligatòria i no obtinguin el títol a què es refereix aquest article rebran un certificat d'escolaritat en el qual han de constar els anys cursats.

CAPÍTOL IV

Batxillerat

Article 32. *Principis generals.*

1. El batxillerat té com a finalitat proporcionar als alumnes formació, maduresa intel·lectual i humana, coneixements i habilitats que els permetin desenvolupar funcions socials i incorporar-se a la vida activa amb responsabilitat i competència. Així mateix, capacita els alumnes per accedir a l'educació superior.

2. Poden accedir als estudis del batxillerat els alumnes que tinguin el títol de graduat en educació secundària obligatòria.

3. El batxillerat comprèn dos cursos, es desenvolupa en modalitats diferents, i s'organitza de manera flexible i, si s'escau, en diferents vies, per tal de poder oferir una preparació especialitzada als alumnes d'acord amb les seves perspectives i interessos de formació o permetre la incorporació a la vida activa una vegada finalitzat aquest.

4. Els alumnes poden cursar batxillerat en règim ordinari durant quatre anys com a màxim.

5. Les administracions públiques han de promoure un increment progressiu de l'oferta de places públiques a batxillerat en les diferents modalitats i vies.

Article 33. *Objectius.*

El batxillerat ha de contribuir a desenvolupar en els i les alumnes les capacitats que els permetin:

a) Exercir la ciutadania democràtica, des d'una perspectiva global, i adquirir una consciència cívica responsable, inspirada pels valors de la Constitució espanyola i pels drets humans, que fomenti la coresponsabilitat en la construcció d'una societat justa i equitativa.

b) Consolidar una maduresa personal i social que els permeti actuar de forma responsable i autònoma i desenvolupar el seu esperit crític. Preveure i resoldre pacíficament els conflictes personals, familiars i socials.

c) Fomentar la igualtat efectiva de drets i oportunitats entre homes i dones, analitzar i valorar críticament les desigualtats existents i impulsar la igualtat real i la no-discriminació de les persones amb discapacitat.

d) Afermar els hàbits de lectura, estudi i disciplina, com a condicions necessàries per a l'eficax aprofitament de l'aprenentatge, i com a mitjà de desenvolupament personal.

e) Dominar, tant en l'expressió oral com en l'escripta, la llengua castellana i, si s'escau, la llengua cooficial de la seva comunitat autònoma.

f) Expressar-se amb fluïdesa i correcció en una o més llengües estrangeres.

g) Utilitzar amb solvència i responsabilitat les tecnologies de la informació i la comunicació.

h) Conèixer i valorar críticament les realitats del món contemporani, els seus antecedents històrics i els principals factors de la seva evolució. Participar de forma solidària en el desenvolupament i la millora del seu entorn social.

i) Accedir als coneixements científics i tecnològics fonamentals i dominar les habilitats bàsiques pròpies de la modalitat elegida.

j) Comprendre els elements i procediments fonamentals de la recerca i dels mètodes científics. Conèixer i valorar de forma crítica la contribució de la ciència i la tecnologia en el canvi de les condicions de vida, així com afermar la sensibilitat i el respecte pel medi ambient.

k) Afermar l'esperit emprenedor amb actituds de creativitat, flexibilitat, iniciativa, treball en equip, confiança en un mateix i sentit crític.

l) Desenvolupar la sensibilitat artística i literària, així com el criteri estètic, com a fonts de formació i enriquiment cultural.

m) Utilitzar l'educació física i l'esport per afavorir el desenvolupament personal i social.

n) Afermar actituds de respecte i prevenció en l'àmbit de la seguretat viària.

Article 34. *Organització.*

1. Les modalitats del batxillerat són les següents:

- Arts.
- Ciències i tecnologia.
- Humanitats i ciències socials.

2. El batxillerat s'organitza en matèries comunes, en matèries de modalitat i en matèries optatives.

3. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir l'estructura de les modalitats, les matèries específiques de cada modalitat i el nombre d'aquestes matèries que han de cursar els alumnes.

4. Els alumnes poden elegir entre la totalitat de les matèries de modalitat establertes. Cadascuna de les modalitats es pot organitzar en diferents vies que facilitin una especialització dels alumnes per a la seva incorporació als estudis posteriors o a la vida activa. Els centres han d'oferir la totalitat de les matèries i, si s'escau, vies de cada modalitat. Només es pot limitar l'elecció de matèries

i vies per part dels alumnes quan hi hagi un nombre insuficient d'alumnes, segons els criteris objectius establerts prèviament per les administracions educatives.

5. Quan l'oferta de matèries en un centre quedi limitada per raons organitzatives, les administracions educatives han de facilitar que els alumnes puguin cursar alguna matèria en altres centres o mitjançant la modalitat d'educació a distància.

6. Les matèries comunes del batxillerat són les següents:

Ciències per al món contemporani.

Educació física.

Filosofia i ciutadania.

Història de la filosofia.

Història d'Espanya.

Llengua castellana i literatura i, si n'hi ha, llengua cooficial i literatura.

Llengua estrangera.

7. Correspon a les administracions educatives l'ordenació de les matèries optatives. Els centres han de concretar l'oferta d'aquestes matèries en el seu projecte educatiu.

8. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha de regular el règim de reconeixement recíproc entre els estudis de batxillerat i els cicles formatius de grau mitjà a fi que puguin ser tinguts en compte els estudis superats, encara que no s'hagi aconseguit la titulació corresponent.

Article 35. *Principis pedagògics.*

1. Les activitats educatives en el batxillerat han d'afavorir la capacitat de l'alumne per aprendre pel seu compte, per treballar en equip i per aplicar els mètodes de recerca apropiats.

2. Les administracions educatives han de promoure les mesures necessàries perquè en les diferents matèries es desenvolupin activitats que estimulin l'interès i l'hàbit de la lectura i la capacitat d'expressar-se correctament en públic.

Article 36. *Avaluació i promoció.*

1. L'avaluació de l'aprenentatge dels alumnes ha de ser contínua i diferenciada segons les diferents matèries. El professor de cada matèria ha de decidir, en acabar el curs, si l'alumne ha superat els objectius de la matèria.

2. Els alumnes han de passar de primer a segon de batxillerat quan hagin superat les matèries cursades o tinguin avaluació negativa en dues matèries com a màxim. En aquest cas, s'han de matricular a segon curs de les matèries pendents de primer. Els centres educatius han d'organitzar les conseqüents activitats de recuperació i l'avaluació de les matèries pendents.

3. Els alumnes poden fer una prova extraordinària de les matèries que no hagin superat, en les dates que determinin les administracions educatives.

Article 37. *Títol de batxiller.*

1. Els alumnes que cursin satisfactòriament el batxillerat en qualsevol de les seves modalitats rebran el títol de batxiller, que té efectes laborals i acadèmics. Per obtenir el títol és necessària l'avaluació positiva en totes les matèries dels dos cursos de batxillerat.

2. El títol de batxiller faculta per accedir als diferents ensenyaments que constitueixen l'educació superior establerts a l'article 3.5.

Article 38. Prova d'accés a la universitat.

1. Per accedir als estudis universitaris és necessari superar una única prova que, juntament amb les qualificacions obtingudes al batxillerat, valora, amb caràcter objectiu, la maduresa acadèmica i els coneixements adquirits en aquest, com també la capacitat per seguir amb èxit els estudis universitaris.

2. Es poden presentar a la prova d'accés a la universitat tots els alumnes que tinguin el títol de batxiller, amb independència de la modalitat i de la via cursades. La prova té validesa per a l'accés a les diferents titulacions de les universitats espanyoles.

3. El Govern ha d'establir les característiques bàsiques de la prova d'accés a la universitat, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes i l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària. Aquesta prova ha de tenir en compte les modalitats de batxillerat i les vies que poden seguir els alumnes i ha de versar sobre les matèries de segon de batxillerat.

4. Les administracions educatives i les universitats han d'organitzar la prova d'accés i garantir l'adequació de la prova al currículum del batxillerat, així com la coordinació entre les universitats i els centres que imparteixen batxillerat per a la seva organització i realització.

5. Poden accedir a les universitats espanyoles, sense necessitat de fer la prova d'accés, els alumnes procedents de sistemes educatius d'estats membres de la Unió Europea o els d'altres estats amb els quals s'hagin subscrit acords internacionals aplicables en aquest sentit, en règim de reciprocitat, sempre que aquests alumnes compleixin els requisits acadèmics exigits en els seus sistemes educatius per accedir a les seves universitats.

6. D'acord amb la legislació vigent i l'apartat 1 d'aquest article, el Govern ha d'establir, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, la normativa bàsica que permeti a les universitats fixar els procediments de sol·licitud de plaça dels alumnes que hagin superat la prova d'accés, amb independència d'on hagin realitzat els estudis previs, la matriculació i la incorporació d'aquests a la universitat que hagin escollit, així com la d'aquells que estiguin en la situació a què es refereix l'apartat anterior.

CAPÍTOL V**Formació professional****Article 39. Principis generals.**

1. La formació professional comprèn el conjunt d'accions formatives que capaciten per al desenvolupament qualificat de les diverses professions, l'accés a l'ocupació i la participació activa en la vida social, cultural i econòmica. Inclou els ensenyaments propis de la formació professional inicial, les accions d'inserció i reinserció laboral dels treballadors, així com els orientats a la formació contínua a les empreses, que permetin l'adquisició i actualització permanent de les competències professionals. La regulació que conté aquesta Llei es refereix a la formació professional inicial que forma part del sistema educatiu.

2. La formació professional, en el sistema educatiu, té per finalitat preparar l'alumnat per a l'activitat en un camp professional i facilitar la seva adaptació a les modificacions laborals que es poden produir al llarg de la seva vida, així com contribuir al seu desenvolupament personal i a l'exercici d'una ciutadania democràtica.

3. La formació professional en el sistema educatiu comprèn un conjunt de cicles formatius amb una organització modular, de durada variable i continguts teòrico-pràctics adequats als diversos camps professionals.

4. Els cicles formatius són de grau mitjà i de grau superior, estan referits al Catàleg nacional de qualificacions professionals i constitueixen, respectivament, la formació professional de grau mitjà i la formació professional de grau superior. El currículum d'aquests ensenyaments s'ha d'ajustar a les exigències derivades del Sistema Nacional de Qualificacions i Formació Professional i al que estableix l'article 6.3 d'aquesta Llei.

5. Els estudis de formació professional que regula aquesta Llei es poden realitzar tant en els centres educatius que també hi estan regulats com en els centres integrats i de referència nacional a què es refereix l'article 11 de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional.

6. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir les titulacions corresponents als estudis de formació professional, així com els aspectes bàsics del currículum de cadascuna de les titulacions.

Article 40. Objectius.

La formació professional en el sistema educatiu ha de contribuir al fet que els i les alumnes adquireixin les capacitats que els permetin:

a) Desenvolupar la competència general corresponent a la qualificació o qualificacions objecte dels estudis realitzats.

b) Comprendre l'organització i les característiques del sector productiu corresponent, així com els mecanismes d'inserció professional; conèixer la legislació laboral i els drets i les obligacions que deriven de les relacions laborals.

c) Aprendre per si mateixos i treballar en equip, així com formar-se en la prevenció de conflictes i en la seva resolució pacífica en tots els àmbits de la vida personal, familiar i social. Fomentar la igualtat efectiva d'oportunitats entre homes i dones per accedir a una formació que permeti tot tipus d'opcions professionals i l'exercici d'aquestes.

d) Treballar en condicions de seguretat i salut, i prevenir els possibles riscos derivats del treball.

e) Desenvolupar una identitat professional motivadora de futurs aprenentatges i adaptacions a l'evolució dels processos productius i al canvi social.

f) Afermar l'esperit emprenedor per al desenvolupament d'activitats i iniciatives empresarials.

Article 41. Condicions d'accés.

1. Poden cursar la formació professional de grau mitjà els qui tinguin el títol de graduat en educació secundària obligatòria. Poden cursar la formació professional de grau superior els qui tinguin el títol de batxiller.

2. També poden accedir a la formació professional els aspirants que, sense tenir els requisits acadèmics, superin una prova d'accés regulada per les administracions educatives. Per accedir per aquesta via a cicles formatius de grau mitjà es requereix tenir disset anys com a mínim, i dinou per accedir a cicles formatius de grau superior, complerts l'any de realització de la prova, o divuit si s'acredita la possessió d'un títol de tècnic relacionat amb aquell al qual es vol accedir.

3. Les proves a què es refereix l'apartat anterior han d'acreditar, per a la formació professional de grau mitjà, els coneixements i les habilitats suficients per cursar amb aprofitament els ensenyaments esmentats i, per a la formació professional de grau superior, la maduresa en relació amb els objectius de batxillerat i les seves capacitats referents al camp professional de què es tracti.

4. Correspon a les administracions educatives regular l'exempció de la part de les proves que escaigui, per als qui hagin superat un programa de qualificació profes-

sional inicial, un cicle formatiu de grau mitjà, tinguin un certificat de professionalitat relacionat amb el cicle formatiu que es pretén cursar o acreditin una determinada qualificació o experiència laboral.

5. Les administracions educatives poden programar i oferir cursos destinats a la preparació de les proves per a l'accés a la formació professional de grau mitjà per part dels qui hagin superat un programa de qualificació professional inicial i per a l'accés a la formació professional de grau superior per part dels qui tinguin el títol de tècnic al qual es refereix l'apartat 1 de l'article 44. Les qualificacions obtingudes en aquests cursos s'han de tenir en compte en la nota final de la respectiva prova d'accés.

Article 42. *Contingut i organització de l'oferta.*

1. Correspon a les administracions educatives, en l'àmbit de les seves competències i amb la col·laboració de les corporacions locals i dels agents socials i econòmics, programar l'oferta dels ensenyaments de formació professional, amb respecte als drets que reconeix aquesta Llei.

2. El currículum dels ensenyaments de formació professional ha d'incloure una fase de formació pràctica en els centres de treball, de la qual poden quedar exempts els qui acreditin una experiència laboral que es correspongui amb els estudis professionals cursats. Les administracions educatives han de regular aquesta fase i l'exempció esmentada.

3. La formació professional ha de promoure la integració de continguts científics, tecnològics i organitzatius i ha de garantir que l'alumnat adquireixi els coneixements i les capacitats relacionats amb les àrees establertes a la disposició addicional tercera de la Llei 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional.

Article 43. *Avaluació.*

1. L'avaluació de l'aprenentatge de l'alumnat en els cicles formatius es fa per mòduls professionals.

2. La superació d'un cicle formatiu requereix l'avaluació positiva en tots els mòduls que el componen.

Article 44. *Títols i convalidacions.*

1. Els alumnes que superin els ensenyaments de formació professional de grau mitjà rebran el títol de tècnic de la professió corresponent.

El títol de tècnic, en el cas de l'alumnat que hagi cursat la formació professional de grau mitjà, d'acord amb el que disposa l'article 41.2, permet l'accés directe a totes les modalitats de batxillerat.

2. Els alumnes que superin els ensenyaments de formació professional de grau superior obtindran el títol de tècnic superior. El títol de tècnic superior permet accedir als estudis universitaris que determini el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes i l'informe del Consell de Coordinació Universitària.

3. El Govern, escoltat el Consell de Coordinació Universitària, ha de regular el règim de convalidacions entre estudis universitaris i estudis de formació professional de grau superior.

4. Els alumnes que no superin en la seva totalitat els ensenyaments de cadascun dels cicles formatius rebran un certificat acadèmic dels mòduls superats que té efectes d'acreditació parcial acumulable de les competències professionals adquirides en relació amb el Sistema Nacional de Qualificacions i Formació Professional.

CAPÍTOL VI

Ensenyaments artístics

Article 45. *Principis.*

1. Els ensenyaments artístics tenen com a finalitat proporcionar a l'alumnat una formació artística de qualitat i garantir la qualificació dels futurs professionals de la música, la dansa, l'art dramàtic, les arts plàstiques i el disseny.

2. Són ensenyaments artístics els següents:

a) Els ensenyaments elementals de música i de dansa.

b) Els ensenyaments artístics professionals. Tenen aquesta condició els ensenyaments professionals de música i dansa, així com els graus mitjà i superior d'arts plàstiques i disseny.

c) Els ensenyaments artístics superiors. Tenen aquesta condició els estudis superiors de música i de dansa, els ensenyaments d'art dramàtic, els ensenyaments de conservació i restauració de béns culturals, els estudis superiors de disseny i els estudis superiors d'arts plàstiques, entre els quals s'inclouen els estudis superiors de ceràmica i els estudis superiors del vidre.

3. Es crea el Consell Superior d'Ensenyaments Artístics, com a òrgan consultiu de l'Estat i de participació en relació amb aquests ensenyaments.

4. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha de regular la composició i les funcions del Consell.

Article 46. *Ordenació dels ensenyaments.*

1. El currículum dels ensenyaments artístics professionals es defineix pel procediment que estableix l'article 6 d'aquesta Llei.

2. La definició del contingut dels ensenyaments artístics superiors, així com l'avaluació d'aquests ensenyaments, s'ha de fer en el context de l'ordenació de l'educació superior espanyola en el marc europeu i amb la participació del Consell Superior d'Ensenyaments Artístics i, si s'escau, del Consell de Coordinació Universitària.

Article 47. *Correspondència amb altres ensenyaments.*

1. Les administracions educatives han de facilitar la possibilitat de cursar simultàniament els ensenyaments artístics professionals i l'educació secundària.

2. Per tal de fer efectiu el que preveu l'apartat anterior, es poden adoptar les oportunes mesures d'organització i d'ordenació acadèmica que han d'incloure, entre altres, les convalidacions i la creació de centres integrats.

SECCIÓ PRIMERA. ENSENYAMENTS ELEMENTALS I PROFESSIONALS DE MÚSICA I DE DANSA

Article 48. *Organització.*

1. Els ensenyaments elementals de música i de dansa tenen les característiques i l'organització que les administracions educatives determinin.

2. Els ensenyaments professionals de música i de dansa s'organitzen en un grau de sis cursos de durada. Els alumnes, amb caràcter excepcional i amb l'orientació prèvia del professorat, es poden matricular en més d'un curs quan ho permeti la seva capacitat d'aprenentatge.

3. Amb independència del que estableixen els apartats anteriors, es poden cursar estudis de música o de dansa que no conduixin a l'obtenció de títols amb validesa acadèmica o professional en escoles específiques,

amb organització i estructura diferents i sense cap limitació d'edat. Aquestes escoles les han de regular les administracions educatives.

Article 49. *Accés.*

Per accedir als ensenyaments professionals de música i de dansa cal superar una prova específica d'accés regulada i organitzada per les administracions educatives. Es pot accedir igualment a cada curs sense haver superat els anteriors sempre que, a través d'una prova, l'aspirant demostrï que té els coneixements necessaris per cursar amb aprofitament els ensenyaments corresponents.

Article 50. *Titulacions.*

1. La superació dels ensenyaments professionals de música o de dansa dóna dret a l'obtenció del títol professional corresponent.

2. L'alumnat que finalitzi els ensenyaments professionals de música i dansa obtindrà el títol de batxiller si supera les matèries comunes del batxillerat, encara que no hagi realitzat el batxillerat de la modalitat d'arts en la seva via específica de música i dansa.

SECCIÓ SEGONA. ENSENYAMENTS PROFESSIONALS D'ARTS PLÀSTIQUES I DISSENY

Article 51. *Organització.*

1. Els ensenyaments d'arts plàstiques i disseny s'organitzen en cicles de formació específica, segons el que disposa a l'efecte el capítol V del títol I d'aquesta Llei, amb les excepcions que estableixen els articles següents.

2. Els cicles formatius a què es refereix aquest article inclouen fases de formació pràctica en empreses, estudis i tallers.

Article 52. *Requisits d'accés.*

1. Per accedir al grau mitjà dels ensenyaments d'arts plàstiques i disseny és necessari tenir el títol de graduat en educació secundària obligatòria i, a més, acreditar les aptituds necessàries mitjançant la superació d'una prova específica.

2. Poden accedir al grau superior d'arts plàstiques i disseny els qui tinguin el títol de batxiller i superin una prova que permeti demostrar les aptituds necessàries per cursar amb aprofitament els ensenyaments de què es tracti.

3. També poden accedir als graus mitjà i superior d'aquests ensenyaments els aspirants que, sense tenir els requisits acadèmics, superin una prova d'accés. Per accedir per aquesta via a cicles formatius de grau mitjà es requereix tenir disset anys com a mínim, i dinou per a l'accés al grau superior, complerts l'any de realització de la prova, o divuit si s'acredita estar en possessió d'un títol de tècnic relacionat amb aquell al qual es vol accedir.

4. Les proves a què es refereix l'apartat anterior han d'acreditar per al grau mitjà els coneixements i les habilitats suficients per cursar amb aprofitament els ensenyaments esmentats, a més de les aptituds necessàries a les quals es refereix l'apartat 1 d'aquest article. Per accedir al grau superior han d'acreditar la maduresa en relació amb els objectius del batxillerat i les aptituds a què fa referència l'apartat dos d'aquest article.

5. Les administracions educatives han de regular les proves esmentades en els apartats anteriors.

Article 53. *Titulacions.*

1. Els alumnes que superin el grau mitjà d'arts plàstiques i disseny rebran el títol de tècnic d'arts plàstiques i disseny en l'especialitat corresponent.

2. El títol de tècnic d'arts plàstiques i disseny permet l'accés directe a la modalitat d'arts de batxillerat.

3. Els alumnes que superin el grau superior d'arts plàstiques i disseny rebran el títol de tècnic superior d'arts plàstiques i disseny en l'especialitat corresponent.

4. El Govern, escoltat el Consell de Coordinació Universitària, ha de regular el règim de convalidacions entre els estudis universitaris i els cicles formatius de grau superior d'arts plàstiques i disseny.

5. El títol de tècnic superior d'arts plàstiques i disseny permet accedir als estudis superiors, universitaris o no, que es determinin, tenint en compte la seva relació amb els estudis d'arts plàstiques i disseny corresponents.

SECCIÓ TERCERA. ENSENYAMENTS ARTÍSTICS SUPERIORS

Article 54. *Estudis superiors de música i de dansa.*

1. Els estudis superiors de música i de dansa s'organitzen en diferents especialitats i consisteixen en un cicle de durada variable segons les seves respectives característiques.

2. Per accedir als estudis superiors de música o de dansa cal complir els requisits següents:

a) Tenir el títol de batxiller o haver superat la prova d'accés a la universitat per a més grans de 25 anys.

b) Haver superat una prova específica d'accés regulada per les administracions educatives en la qual l'aspirant demostrï els coneixements i les habilitats professionals necessaris per cursar amb aprofitament els ensenyaments corresponents. La possessió del títol professional s'ha de tenir en compte en la qualificació final de la prova.

3. Els alumnes que hagin acabat els estudis superiors de música o de dansa obtindran el títol superior de música o dansa en l'especialitat de què es tracti, que és equivalent a tots els efectes al títol universitari de llicenciat o el títol de grau equivalent.

Article 55. *Ensenyaments d'art dramàtic.*

1. Els ensenyaments d'art dramàtic comprenen un sol grau de caràcter superior, de durada adaptada a les característiques d'aquests ensenyaments.

2. Per accedir als ensenyaments d'art dramàtic és necessari:

a) Tenir el títol de batxiller o haver superat la prova d'accés a la universitat per a més grans de 25 anys.

b) Haver superat una prova específica, regulada per les administracions educatives, en la qual s'han de valorar la maduresa, els coneixements i les aptituds necessàries per cursar amb aprofitament aquests ensenyaments.

3. Els qui hagin superat els ensenyaments d'art dramàtic obtindran el títol superior d'art dramàtic, equivalent a tots els efectes al títol universitari de llicenciat o el títol de grau equivalent.

Article 56. *Ensenyaments de conservació i restauració de béns culturals.*

1. Per accedir als ensenyaments de conservació i restauració de béns culturals es requereix tenir el títol de batxiller i superar una prova d'accés, regulada per les administracions educatives, en la qual s'han de valorar la

maduresa, els coneixements i les aptituds per cursar amb aprofitament aquests ensenyaments.

2. Els alumnes que superin aquests estudis obtindran el títol superior de conservació i restauració de béns culturals, que és equivalent a tots els efectes al títol universitari de diplomad o el títol de grau equivalent.

Article 57. *Estudis superiors d'arts plàstiques i disseny.*

1. Tenen la condició d'estudis superiors en l'àmbit de les arts plàstiques i el disseny els estudis superiors d'arts plàstiques i els estudis superiors de disseny. L'ordenació d'aquests estudis comporta la seva organització per especialitats.

2. Per accedir als estudis superiors a què es refereix aquest article es requereix tenir el títol de batxiller i superar una prova d'accés, regulada per les administracions educatives, en la qual s'han de valorar la maduresa, els coneixements i les aptituds per cursar amb aprofitament aquests estudis.

3. Els estudis superiors d'arts plàstiques, entre els quals s'inclouen els estudis superiors de ceràmica i els estudis superiors del vidre, condueixen al títol superior d'arts plàstiques en l'especialitat que correspongui, que és equivalent a tots els efectes al títol universitari de diplomad o el títol de grau equivalent.

4. Els estudis superiors de disseny condueixen al títol superior de disseny, en l'especialitat que correspongui, que és equivalent a tots els efectes al títol universitari de diplomad o el títol de grau equivalent.

Article 58. *Organització dels ensenyaments artístics superiors.*

1. Correspon al Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes i al Consell Superior d'Ensenyaments Artístics, definir l'estructura i el contingut bàsics dels diferents estudis d'ensenyaments artístics superiors regulats en aquesta Llei.

2. En la definició a què es refereix l'apartat anterior, s'han de regular les condicions per a l'oferta d'estudis de postgrau en els centres d'ensenyaments artístics superiors. Aquests estudis condueixen a títols equivalents, a tots els efectes, als títols universitaris de postgrau.

3. Els estudis superiors de música i de dansa es cursen en els conservatoris o escoles superiors de música i dansa, i els d'art dramàtic, a les escoles superiors d'art dramàtic; els de conservació i restauració de béns culturals, a les escoles superiors de conservació i restauració de béns culturals; els estudis superiors d'arts plàstiques, a les escoles superiors de l'especialitat corresponent, i els estudis superiors de disseny, a les escoles superiors de disseny.

4. Les comunitats autònomes i les universitats dels seus respectius àmbits territorials poden convenir fórmules de col·laboració per als estudis d'ensenyaments artístics superiors regulats en aquesta Llei.

5. Així mateix les administracions educatives han de fomentar convenis amb les universitats per a l'organització d'estudis de doctorat propis dels ensenyaments artístics.

6. Els centres superiors d'ensenyaments artístics han de fomentar programes de recerca en l'àmbit de les disciplines que els siguin pròpies.

CAPÍTOL VII

Ensenyaments d'idiomes

Article 59. *Organització.*

1. Els ensenyaments d'idiomes tenen per objecte capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idio-

mes, fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu, i s'organitzen en els nivells següents: bàsic, intermedi i avançat.

Els ensenyaments del nivell bàsic tenen les característiques i l'organització que les administracions educatives determinin.

2. Per accedir als ensenyaments d'idiomes és requisiu imprescindible tenir setze anys complerts l'any en què es comencin els estudis. També hi poden accedir els més grans de catorze anys per seguir els ensenyaments d'un idioma diferent del cursat en l'educació secundària obligatòria.

Article 60. *Escoles oficials d'idiomes.*

1. Els ensenyaments d'idiomes corresponents als nivells intermedi i avançat a què es refereix l'article anterior són impartits a les escoles oficials d'idiomes. Les administracions educatives han de regular els requisits que han de complir les escoles oficials d'idiomes, relatius a la relació numèrica alumne-professor, a les instal·lacions i al nombre de llocs escolars.

2. Les escoles oficials d'idiomes han de fomentar especialment l'estudi de les llengües oficials dels estats membres de la Unió Europea, de les llengües cooficials existents a Espanya i de l'espanyol com a llengua estrangera. Així mateix, s'ha de facilitar l'estudi d'altres llengües que per raons culturals, socials o econòmiques presentin un interès especial.

3. Les administracions educatives poden integrar en les escoles oficials d'idiomes els ensenyaments d'idiomes a distància.

4. D'acord amb el que estableixin les administracions educatives, les escoles oficials d'idiomes poden impartir cursos per a l'actualització de coneixements d'idiomes i per a la formació del professorat i d'altres col·lectius professionals.

Article 61. *Certificats.*

1. La superació de les exigències acadèmiques establertes per a cada un dels nivells dels ensenyaments d'idiomes dóna dret a l'obtenció del certificat corresponent, els efectes del qual s'han d'establir en la definició dels aspectes bàsics del currículum de les diferents llengües.

2. L'avaluació dels alumnes que cursin els seus estudis a les escoles oficials d'idiomes, als efectes del que preveu l'apartat anterior, la fa el professorat respectiu. Les administracions educatives han de regular les proves terminals, que ha de dur a terme el professorat, per obtenir els certificats oficials dels nivells bàsic, intermedi i avançat.

Article 62. *Correspondència amb altres ensenyaments.*

1. El títol de batxiller habilita per accedir directament als estudis d'idiomes de nivell intermedi de la primera llengua estrangera cursada en el batxillerat.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, les administracions educatives han de facilitar la realització de proves homologades per obtenir la certificació oficial del coneixement de les llengües cursades pels alumnes d'educació secundària i formació professional.

CAPÍTOL VIII

Ensenyaments esportius

Article 63. *Principis generals.*

1. Els ensenyaments esportius tenen com a finalitat preparar els alumnes per a l'activitat professional en rela-

ció amb una modalitat o especialitat esportiva, així com facilitar la seva adaptació a l'evolució del món laboral i esportiu i a la ciutadania activa.

2. Els ensenyaments esportius han de contribuir al fet que els alumnes adquireixin les capacitats que els permetin:

- a) Desenvolupar la competència general corresponent al perfil dels estudis respectius.
- b) Garantir la qualificació professional d'iniciació, conducció, entrenament bàsic, perfeccionament tècnic, entrenament i direcció d'equips i esportistes d'alt rendiment en la modalitat o especialitat corresponent.
- c) Comprendre les característiques i l'organització de la modalitat o especialitat respectiva i conèixer els drets i les obligacions que deriven de les seves funcions.
- d) Adquirir els coneixements i les habilitats necessaris per dur a terme la seva tasca en condicions de seguretat.

3. Els ensenyaments esportius s'organitzen prenent com a base les modalitats esportives, i, si s'escau, les seves especialitats, de conformitat amb el reconeixement atorgat pel Consell Superior d'Esports, d'acord amb l'article 8.b) de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport. Aquesta organització s'ha de fer en col·laboració amb les comunitats autònomes i amb la consulta prèvia als seus corresponents òrgans en matèria d'ensenyaments esportius.

4. El currículum dels ensenyaments esportius s'ha d'ajustar a les exigències derivades del Sistema Nacional de Qualificacions i Formació Professional i al que estableix l'article 6.3 d'aquesta Llei.

Article 64. *Organització.*

1. Els ensenyaments esportius s'estructuren en dos graus, grau mitjà i grau superior, i poden estar referits al Catàleg nacional de qualificacions professionals.

2. Per accedir al grau mitjà és necessari el títol de graduat en educació secundària obligatòria. Per accedir al grau superior és necessari el títol de batxiller i el de tècnic esportiu, en la modalitat o especialitat corresponent. En el cas de determinades modalitats o especialitats, és a més requisit necessari superar una prova realitzada per les administracions educatives, o acreditar un mèrit esportiu en el qual es demostrï tenir les condicions necessàries per cursar amb aprofitament els ensenyaments corresponents.

3. També poden accedir als graus mitjà i superior d'aquests ensenyaments els aspirants que, sense tenir el títol de graduat en educació secundària obligatòria o el títol de batxiller, superin una prova d'accés regulada per les administracions educatives. Per accedir per aquesta via al grau mitjà es requereix tenir l'edat de disset anys, i dinou per a l'accés al grau superior, complerts l'any de realització de la prova, o divuit si s'acredita estar en possessió d'un títol de tècnic relacionat amb aquell al qual es vol accedir.

4. Les proves a les quals es refereix l'apartat anterior han d'acreditar, per al grau mitjà, els coneixements i les habilitats suficients per cursar amb aprofitament aquests ensenyaments i, per al grau superior, la maduresa en relació amb els objectius de batxillerat. En els dos casos, també és requisit la superació de la prova o l'acreditació del mèrit esportiu a què fa referència l'apartat 2 d'aquest article.

5. Els ensenyaments esportius s'organitzen en blocs i mòduls, de durada variable, constituïts per àrees de coneixement teoricopràctiques adequades als diversos camps professionals.

6. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir les titulacions corresponents als estudis d'ensenyaments esportius, els aspectes bàsics del currículum de cadascun d'aquests i els requisits mínims

dels centres en què es poden impartir els ensenyaments respectius.

Article 65. *Titulacions i convalidacions.*

1. Els qui superin els ensenyaments esportius del grau mitjà rebran el títol de tècnic esportiu en la modalitat o especialitat esportiva corresponent.

2. Els qui superin els ensenyaments esportius del grau superior rebran el títol de tècnic esportiu superior en la modalitat o especialitat esportiva corresponent.

3. El títol de tècnic esportiu superior permet accedir als estudis universitaris que es determinin.

4. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes i escoltat el Consell de Coordinació Universitària, ha de regular el règim de convalidacions entre estudis universitaris i estudis d'ensenyaments esportius de grau superior.

CAPÍTOL IX

Educació de persones adultes

Article 66. *Objectius i principis.*

1. L'educació de persones adultes té la finalitat d'oferir a totes les persones més grans de divuit anys la possibilitat d'adquirir, actualitzar, completar o ampliar els seus coneixements i aptituds per al seu desenvolupament personal i professional.

2. Per aconseguir la finalitat proposada, les administracions educatives poden col·laborar amb altres administracions públiques amb competències en la formació d'adults i, en especial, amb l'Administració laboral, així com amb les corporacions locals i els diversos agents socials.

3. L'educació de persones adultes té els objectius següents:

a) Adquirir una formació bàsica, ampliar i renovar els seus coneixements, habilitats i destreses de manera permanent i facilitar l'accés als diferents ensenyaments del sistema educatiu.

b) Millorar la seva qualificació professional o adquirir una preparació per a l'exercici d'altres professions.

c) Desenvolupar les seves capacitats personals, en els àmbits expressius, comunicatiu, de relació interpersonal i de construcció del coneixement.

d) Desenvolupar la seva capacitat de participació en la vida social, cultural, política i econòmica i fer efectiu el seu dret a la ciutadania democràtica.

e) Desenvolupar programes que corregeixin els riscos d'exclusió social, especialment dels sectors més desfavorits.

f) Respondre adequadament als desafiaments que suposa l'envelliment progressiu de la població assegurant a les persones de més edat l'oportunitat d'incrementar i actualitzar les seves competències.

g) Preveure i resoldre pacíficament els conflictes personals, familiars i socials. Fomentar la igualtat efectiva de drets i oportunitats entre homes i dones, com també analitzar i valorar críticament les desigualtats entre ells.

4. Les persones adultes poden realitzar els seus aprenentatges tant per mitjà d'activitats d'ensenyament, reglat o no reglat, com a través de l'experiència, laboral o en activitats socials, per la qual cosa s'ha de tendir a establir connexions entre les dues vies i s'han d'adoptar mesures per a la validació dels aprenentatges que s'hagin adquirit així.

Article 67. Organització.

1. A més de les persones adultes, excepcionalment, poden cursar aquests ensenyaments els més grans de setze anys que ho sol·licitin i que tinguin un contracte laboral que no els permeti acudir als centres educatius en règim ordinari o siguin esportistes d'alt rendiment. Es poden incorporar a l'educació de persones adultes els qui compleixin divuit anys l'any en què comenci el curs.

2. L'organització i la metodologia dels ensenyaments per a les persones adultes s'han de basar en l'autoaprenentatge i han de tenir en compte les seves experiències, necessitats i interessos, i es poden desenvolupar a través de l'ensenyament presencial i també mitjançant l'educació a distància.

3. Les administracions educatives poden promoure convenis de col·laboració per a l'ensenyament de persones adultes amb les universitats, corporacions locals i altres entitats públiques o privades. En aquest últim cas, s'ha de donar preferència a les associacions sense ànim de lucre. Aquests convenis també poden preveure l'elaboració de materials que responguin a les necessitats tècniques i metodològiques d'aquest tipus d'ensenyaments.

4. Igualment, correspon a les administracions educatives promoure programes específics d'aprenentatge de la llengua castellana i de les altres llengües cooficials, si s'escau, així com d'elements bàsics de la cultura per facilitar la integració de les persones immigrants.

5. En l'educació de persones adultes s'ha de prestar una atenció adequada a aquelles que presentin una necessitat específica de suport educatiu.

6. En els establiments penitenciaris s'ha de garantir a la població reclusa l'accés a aquests ensenyaments.

7. Els ensenyaments per a les persones adultes s'han d'organitzar amb una metodologia flexible i oberta, de manera que responguin a les seves capacitats, necessitats i interessos.

8. Les administracions educatives han d'estimular la realització de recerques i la difusió de pràctiques innovadores en el camp de l'educació de les persones adultes, per tal de permetre el desenvolupament de nous models educatius i la millora contínua dels existents.

Article 68. Ensenyament bàsic.

1. Les persones adultes que vulguin adquirir les competències i els coneixements corresponents a l'educació bàsica han de disposar d'una oferta adaptada a les seves condicions i necessitats.

2. Correspon a les administracions educatives, en l'àmbit de les seves competències, organitzar periòdicament proves perquè les persones de més de divuit anys puguin obtenir directament el títol de graduat en educació secundària obligatòria, sempre que hagin assolit les competències bàsiques i els objectius de l'etapa.

Article 69. Ensenyaments postobligatoris.

1. Les administracions educatives han de promoure mesures tendents a oferir a totes les persones l'oportunitat d'accedir als ensenyaments de batxillerat o formació professional.

2. Correspon a les administracions educatives adoptar les mesures oportunes perquè les persones adultes disposin d'una oferta específica d'aquests estudis organitzada d'acord amb les seves característiques.

3. Igualment, correspon a les administracions educatives organitzar l'oferta pública d'educació a distància amb la finalitat de donar una resposta adequada a la formació permanent de les persones adultes. Aquesta oferta ha d'incloure l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació.

4. Les administracions educatives, en l'àmbit de les seves competències, han d'organitzar periòdicament proves per obtenir directament el títol de batxiller o algun dels títols de formació professional, sempre que es demostrï que s'han assolit els objectius que estableixen els articles 33 i 40, així com els fixats en els aspectes bàsics del currículum respectiu. Per presentar-se a les proves per obtenir el títol de batxiller es requereix tenir vint anys; divuit per al títol de tècnic, vint per al de tècnic superior o, si s'escau, dinou per als que tinguin el títol de tècnic.

5. Els més grans de dinou anys d'edat poden accedir directament als ensenyaments artístics superiors mitjançant la superació d'una prova específica, regulada i organitzada per les administracions educatives, que acrediti que l'aspirant posseeix la maduresa en relació amb els objectius del batxillerat i els coneixements, les habilitats i les aptituds necessaris per cursar amb aprofitament els ensenyaments corresponents.

6. Les persones de més de 25 anys d'edat poden accedir directament a la universitat, sense cap necessitat de titulació, mitjançant la superació d'una prova específica.

Article 70. Centres.

Quan l'educació de les persones adultes condueixi a l'obtenció d'un dels títols que estableix aquesta Llei, s'ha d'impartir en centres docents ordinaris o específics, degudament autoritzats per l'Administració educativa competent.

TÍTOL II**Equitat en l'educació****CAPÍTOL I****Alumnat amb necessitat específica de suport educatiu****Article 71. Principis.**

1. Les administracions educatives han de disposar els mitjans necessaris perquè tot l'alumnat assoleixi el màxim desenvolupament personal, intel·lectual, social i emocional, així com els objectius que estableix amb caràcter general aquesta Llei.

2. Correspon a les administracions educatives assegurar els recursos necessaris perquè els i les alumnes que requereixin una atenció educativa diferent de l'ordinària, perquè presenten necessitats educatives especials, per dificultats específiques d'aprenentatge, per les seves altes capacitats intel·lectuals, perquè s'han incorporat tard al sistema educatiu, o per condicions personals o d'història escolar, puguin assolir el màxim desenvolupament possible de les seves capacitats personals i, en tot cas, els objectius establerts amb caràcter general per a tot l'alumnat.

3. Les administracions educatives han d'establir els procediments i recursos necessaris per identificar aviat les necessitats educatives específiques de l'alumnat a les quals es refereix l'apartat anterior. L'atenció integral a l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu s'ha d'iniciar des del mateix moment en què sigui identificada aquesta necessitat i s'ha de regir pels principis de normalització i inclusió.

4. Correspon a les administracions educatives garantir l'escolarització, regular i assegurar la participació dels pares o tutors en les decisions que afectin l'escolarització i els processos educatius d'aquest alumnat. Igualment els correspon adoptar les mesures oportunes perquè els pares d'aquests alumnes rebin l'assessorament individualitzat adequat, així com la informació necessària que els ajudi en l'educació dels fills.

Article 72. Recursos.

1. Per aconseguir els fins assenyalats a l'article anterior, les administracions educatives han de disposar del professorat de les especialitats corresponents i de professionals qualificats, així com dels mitjans i materials necessaris per atendre de manera adequada aquest alumnat.

2. Correspon a les administracions educatives dotar els centres dels recursos necessaris per atendre adequadament aquest alumnat. Els criteris per determinar aquestes dotacions són els mateixos per als centres públics i privats concertats.

3. Els centres han de tenir la deguda organització escolar i fer les adaptacions i diversificacions curriculars que calgui per facilitar a tot l'alumnat la consecució dels fins establerts.

4. Les administracions educatives han de promoure la formació del professorat i d'altres professionals relacionada amb el tractament de l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu.

5. Les administracions educatives poden col·laborar amb altres administracions o entitats públiques o privades sense ànim de lucre, institucions o associacions, per facilitar l'escolarització i una incorporació més bona d'aquest alumnat al centre educatiu.

SECCIÓ PRIMERA. ALUMNAT QUE PRESENTA NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS**Article 73. Àmbit.**

S'entén per alumnat que presenta necessitats educatives especials el que requereix, per un període de la seva escolarització o al llarg de tota l'escolarització, determinats suports i atencions educatives específiques derivades de discapacitat o trastorns greus de conducta.

Article 74. Escolarització.

1. L'escolarització de l'alumnat que presenta necessitats educatives especials es regeix pels principis de normalització i inclusió i assegura la seva no-discriminació i la igualtat efectiva en l'accés i la permanència en el sistema educatiu, i es poden introduir mesures de flexibilització de les diferents etapes educatives, quan es consideri necessari. L'escolarització d'aquest alumnat en unitats o centres d'educació especial, que es pot estendre fins als vint-i-un anys, només s'ha de portar a terme quan les seves necessitats no puguin ser ateses en el marc de les mesures d'atenció a la diversitat dels centres ordinaris.

2. La identificació i valoració de les necessitats educatives d'aquest alumnat l'ha de fer, tan aviat com sigui possible, personal amb la deguda qualificació i en els termes que determinin les administracions educatives.

3. En finalitzar cada curs s'han d'avaluar els resultats aconseguits per cadascun dels alumnes en funció dels objectius proposats a partir de la valoració inicial. L'avaluació permet proporcionar-los l'orientació adequada i modificar el pla d'actuació així com la modalitat d'escolarització, de manera que es pugui afavorir, sempre que sigui possible, l'accés de l'alumnat a un règim de més integració.

4. Correspon a les administracions educatives promoure l'escolarització en l'educació infantil de l'alumnat que presenti necessitats educatives especials i desenvolupar programes per a la seva escolarització adequada en els centres d'educació primària i secundària obligatòria.

5. També correspon a les administracions educatives afavorir que l'alumnat amb necessitats educatives especials pugui continuar la seva escolarització de manera adequada en els ensenyaments postobligatoris, així com adaptar les condicions de realització de les proves que

estableix aquesta Llei per a les persones amb discapacitat que ho requereixin.

Article 75. Integració social i laboral.

1. Amb la finalitat de facilitar la integració social i laboral de l'alumnat amb necessitats educatives especials que no pugui aconseguir els objectius de l'educació obligatòria, les administracions públiques han de fomentar ofertes formatives adaptades a les seves necessitats específiques.

2. Les administracions educatives han d'establir una reserva de places en els ensenyaments de formació professional per a l'alumnat amb discapacitat.

SECCIÓ SEGONA. ALUMNAT AMB ALTES CAPACITATS INTEL·LECTUALS**Article 76. Àmbit.**

Correspon a les administracions educatives adoptar les mesures necessàries per identificar l'alumnat amb altes capacitats intel·lectuals i valorar com més aviat millor les seves necessitats. Així mateix, els correspon adoptar plans d'actuació adequats a aquestes necessitats.

Article 77. Escolarització.

El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir les normes per flexibilitzar la durada de cadascuna de les etapes del sistema educatiu per als alumnes amb altes capacitats intel·lectuals, amb independència de la seva edat.

SECCIÓ TERCERA. ALUMNES AMB INTEGRACIÓ TARDANA EN EL SISTEMA EDUCATIU ESPANYOL**Article 78. Escolarització.**

1. Correspon a les administracions públiques afavorir la incorporació al sistema educatiu dels alumnes que, pel fet de procedir d'altres països o per qualsevol altre motiu, s'incorporin de manera tardana al sistema educatiu espanyol. Aquesta incorporació s'ha de garantir, en tot cas, en l'edat d'escolarització obligatòria.

2. Les administracions educatives han de garantir que l'escolarització de l'alumnat que accedeixi de manera tardana al sistema educatiu espanyol es dugui a terme atenent les seves circumstàncies, coneixements, edat i historial acadèmic, de forma que es pugui incorporar al curs més adequat a les seves característiques i coneixements previs, amb els suports oportuns, i continuar així amb aprofitament la seva educació.

Article 79. Programes específics.

1. Correspon a les administracions educatives desenvolupar programes específics per als alumnes que presentin greus carències lingüístiques o en les seves competències o coneixements bàsics, a fi de facilitar-los la integració en el curs corresponent.

2. El desenvolupament d'aquests programes ha de ser en tot cas simultani a l'escolarització dels alumnes en els grups ordinaris, d'acord amb el nivell i l'evolució del seu aprenentatge.

3. Correspon a les administracions educatives adoptar les mesures que calguin perquè els pares o tutors de l'alumnat que s'incorpora tardanament al sistema educatiu rebin l'assessorament necessari sobre els drets, els deures i les oportunitats que comporta la incorporació al sistema educatiu espanyol.

CAPÍTOL II

Compensació de les desigualtats en educació Article 80. *Principis.*

1. Amb la finalitat de fer efectiu el principi d'igualtat en l'exercici del dret a l'educació, les administracions públiques han de desenvolupar accions de caràcter compensatori en relació amb les persones, grups i àmbits territorials que estiguin en situacions desfavorables i han de proveir els recursos econòmics i els suports necessaris per a això.

2. Les polítiques d'educació compensatòria han de reforçar l'acció del sistema educatiu de manera que s'evitin desigualtats derivades de factors socials, econòmics, culturals, geogràfics, ètnics o d'una altra índole.

3. Correspon a l'Estat i a les comunitats autònomes en els seus àmbits de competència respectius fixar els seus objectius prioritaris d'educació compensatòria.

Article 81. *Escolarització.*

1. Correspon a les administracions educatives assegurar una actuació preventiva i compensatòria i garantir les condicions més favorables per a l'escolarització, durant l'etapa d'educació infantil, de tots els nens les condicions personals dels quals suposin una desigualtat inicial per accedir a l'educació bàsica i per progressar en els nivells posteriors.

2. Correspon a les administracions educatives adoptar mesures singulars en els centres escolars o zones geogràfiques on sigui necessària una intervenció educativa compensatòria.

3. En l'educació primària, les administracions educatives han de garantir a tots els alumnes un lloc escolar gratuït en el seu propi municipi o zona d'escolarització establerta.

4. Sense perjudici del que disposa el capítol I d'aquest mateix títol, les administracions educatives han de dotar els centres públics i privats concertats dels recursos humans i materials necessaris per compensar la situació dels alumnes que tinguin especials dificultats per assolir els objectius de l'educació obligatòria, a causa de les seves condicions socials.

Article 82. *Igualtat d'oportunitats en el món rural.*

1. Les administracions educatives han de tenir en compte el caràcter particular de l'escola rural a fi de proporcionar els mitjans i sistemes organitzatius necessaris per atendre les seves necessitats específiques i garantir la igualtat d'oportunitats.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat 3 de l'article anterior, en l'educació bàsica, en les zones rurals en què es consideri aconsellable, es pot escolaritzar els nens en un municipi pròxim al de la seva residència per garantir la qualitat de l'ensenyament. En aquest cas les administracions educatives han de prestar gratuïtament els serveis escolars de transport i, si s'escau, menjador i internat.

Article 83. *Beques i ajudes a l'estudi.*

1. Per garantir la igualtat de totes les persones en l'exercici del dret a l'educació, els estudiants amb condicions socioeconòmiques desfavorables tenen dret a obtenir beques i ajudes a l'estudi. En l'ensenyament postobligatori les beques i ajudes a l'estudi han de tenir en compte a més el rendiment escolar dels alumnes.

2. L'Estat, amb càrrec als seus pressupostos generals, ha d'establir un sistema general de beques i ajudes a

l'estudi, amb la finalitat que totes les persones, amb independència del seu lloc de residència, gaudeixin de les mateixes condicions en l'exercici del dret a l'educació.

3. A aquests efectes, el Govern ha de regular, amb caràcter bàsic, les modalitats i quanties de les beques i ajudes a l'estudi a què es refereix l'apartat anterior, les condicions econòmiques i acadèmiques que han de complir els candidats, així com els supòsits d'incompatibilitat, revocació, reintegrament i tots els requisits que siguin necessaris per assegurar la igualtat en l'accés a les beques i ajudes esmentades, sense detriment de les competències normatives i d'execució de les comunitats autònomes.

4. Amb la finalitat d'articular un sistema eficaç de verificació i control de les beques i ajudes concedides, s'han d'establir els procediments necessaris d'informació, coordinació i cooperació entre les diferents administracions educatives.

CAPÍTOL III

Escolarització en centres públics i privats concertats Article 84. *Admissió d'alumnes.*

1. Les administracions educatives han de regular l'admissió d'alumnes en centres públics i privats concertats de manera que garanteixi el dret a l'educació, l'accés en condicions d'igualtat i la llibertat d'elecció de centre per pares o tutors. En tot cas, s'ha d'atendre una adequada i equilibrada distribució entre els centres escolars dels alumnes amb necessitat específica de suport educatiu.

2. Quan no hi hagi places suficients, el procés d'admissió s'ha de regir pels criteris prioritaris d'existència de germans matriculats al centre o pares o tutors legals que hi treballin, proximitat del domicili o del lloc de treball d'algun dels pares o tutors legals, rendes anuals de la unitat familiar, atenent les especificitats que per calcular-les s'apliquen a les famílies nombroses, i concurrència de discapacitat en l'alumne o en algun dels pares o germans, sense que cap d'aquests tingui caràcter exclouent i sense perjudici del que estableix l'apartat 7 d'aquest article.

3. En cap cas hi pot haver discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

4. Les administracions educatives poden sol·licitar la col·laboració d'altres instàncies administratives per garantir l'autenticitat de les dades que els interessats i els centres aportin en el procés d'admissió de l'alumnat.

5. Els centres públics adscrits a altres centres públics, que imparteixin etapes diferents, es consideren centres únics als efectes d'aplicació dels criteris d'admissió de l'alumnat que estableix aquesta Llei. Així mateix, en els centres públics que ofereixin diverses etapes educatives el procediment inicial d'admissió es fa al començament de la que correspongui a l'edat més petita.

6. Correspon a les administracions educatives establir el procediment i les condicions per a l'adscripció de centres públics a què es refereix l'apartat anterior, respectant la possibilitat de lliure elecció de centre.

7. En els procediments d'admissió d'alumnes en centres públics que imparteixin educació primària, educació secundària obligatòria o batxillerat, quan no hi hagi places suficients, tenen prioritat els alumnes que procedeixin dels centres d'educació infantil, educació primària o d'educació secundària obligatòria, respectivament, que tinguin adscrits. En el cas dels centres privats concertats s'ha de seguir un procediment anàleg, sempre que els ensenyaments esmentats estiguin concertats.

8. En els centres privats concertats, que imparteixin diverses etapes educatives, el procediment inicial d'admissió es fa al començament de l'oferta del curs que sigui objecte de concert i que correspongui a l'edat més petita.

Aquest procediment s'ha de fer d'acord amb el que està establert per als centres públics.

9. La matriculació d'un alumne en un centre públic o privat concertat suposa respectar el seu projecte educatiu, sense perjudici dels drets reconeguts als alumnes i a les seves famílies en les lleis i el que estableix l'apartat 3 d'aquest article.

10. La informació de caràcter tributari que es necessita per a l'acreditació de les condicions econòmiques a les quals es refereix l'article 84.2 d'aquesta Llei la subministren directament a l'Administració educativa l'Agència Estatal d'Administració Tributària i els òrgans competents de la Comunitat Autònoma del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra, a través de mitjans informàtics o telemàtics, en el marc de col·laboració que s'estableixi en els termes i amb els requisits a què es refereix la disposició addicional quarta de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, i les disposicions que les despleguen.

11. En la mesura que a través de l'indicat marc de col·laboració es pugui disposar d'aquesta informació, no s'ha d'exigir als interessats que aportin individualment certificacions expedides per l'Agència Estatal d'Administració Tributària i pels òrgans esmentats a l'apartat anterior, ni la presentació, ja sigui original, còpia o certificació, de les seves declaracions tributàries. En aquests supòsits, el certificat se substitueix per una declaració responsable de l'interessat del fet que compleix les obligacions assenyalsades, i per la seva autorització expressa perquè l'Agència Estatal d'Administració Tributària o els òrgans competents de la Comunitat Autònoma del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra subministrin la informació a l'Administració educativa.

Article 85. *Condicions específiques d'admissió d'alumnes en etapes postobligatòries.*

1. Per als ensenyaments de batxillerat, a més dels criteris que estableix l'article anterior, s'ha d'atendre l'expedient acadèmic dels alumnes.

2. En els procediments d'admissió d'alumnes als cicles formatius de grau mitjà o de grau superior de formació professional, quan no hi hagi places suficients, s'ha d'atendre exclusivament l'expedient acadèmic dels alumnes amb independència que aquests procedeixin del mateix centre o d'un altre de diferent.

3. Els alumnes que cursin simultàniament ensenyaments reglats de música o dansa i ensenyaments d'educació secundària tenen prioritats per ser admesos en els centres que imparteixen ensenyaments d'educació secundària que l'Administració educativa determini. S'aplica el mateix tractament als alumnes que segueixen programes esportius d'alt rendiment.

Article 86. *Igualtat en l'aplicació de les normes d'admissió.*

1. Les administracions educatives han de garantir la igualtat en l'aplicació de les normes d'admissió, cosa que inclou l'establiment de les mateixes àrees d'influència per als centres públics i privats concertats, d'un mateix municipi o àmbit territorial.

2. Sense perjudici de les competències que els són pròpies, les administracions educatives poden constituir comissions o òrgans de garanties d'admissió, que en tot cas s'han de constituir quan la demanda de places en algun centre educatiu de l'àmbit d'actuació de la comissió superi l'oferta. Aquestes comissions han de rebre dels centres tota la informació i documentació necessària per dur a terme aquestes funcions. Les comissions esmentades han de supervisar el procés d'admissió d'alumnes, el compliment de les normes que el regulen i han de propo-

sar a les administracions educatives les mesures que considerin adequades. Aquestes comissions o òrgans els han d'integrar representants de l'Administració educativa, de l'Administració local, dels pares, dels professors i dels centres públics i privats concertats.

3. Les famílies poden presentar al centre en què vulguin escolaritzar els seus fills les sol·licituds d'admissió, que, en tot cas, han de ser tramitades.

Article 87. *Equilibri en l'admissió d'alumnes.*

1. Amb la finalitat d'assegurar la qualitat educativa per a tothom, la cohesió social i la igualtat d'oportunitats, les administracions han de garantir una adequada i equilibrada escolarització de l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu. Per a això, han d'establir la proporció d'alumnes d'aquestes característiques que han de ser escolaritzats en cadascun dels centres públics i privats concertats i garantir els recursos personals i econòmics necessaris als centres per oferir aquest suport.

2. Per facilitar l'escolarització i garantir el dret a l'educació de l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu, les administracions educatives poden reservar-li fins al final del període de preinscripció i matrícula una part de les places dels centres públics i privats concertats. Així mateix, poden autoritzar un increment de fins a un deu per cent del nombre màxim d'alumnes per aula en els centres públics i privats concertats d'una mateixa àrea d'escolarització per atendre necessitats immediates d'escolarització de l'alumnat d'incorporació tardana.

3. Les administracions educatives han d'adoptar les mesures d'escolarització que preveuen els apartats anteriors atenent les condicions socioeconòmiques i demogràfiques de l'àrea respectiva, així com les d'índole personal o familiar de l'alumnat que suposin una necessitat específica de suport educatiu.

4. Els centres públics i privats concertats estan obligats a mantenir escolaritzats tots els seus alumnes, fins al final de l'ensenyament obligatori, llevat que hi hagi un canvi de centre produït per voluntat familiar o per aplicació d'algun dels supòsits previstos en la normativa sobre drets i deures dels alumnes.

Article 88. *Garanties de gratuïtat.*

1. Per garantir la possibilitat d'escolaritzar tots els alumnes sense discriminació per motius socioeconòmics, els centres públics o privats concertats en cap cas poden percebre quantitats de les famílies per rebre els ensenyaments de caràcter gratuït, imposar a les famílies l'obligació de fer aportacions a fundacions o associacions ni establir serveis obligatoris, associats als ensenyaments, que requereixin aportació econòmica, per part de les famílies dels alumnes. En el marc del que disposa l'article 51 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, queden excloses d'aquesta categoria les activitats extraescolars, les complementàries, i els serveis escolars, que, en tot cas, tenen caràcter voluntari.

2. Les administracions educatives han de dotar els centres dels recursos necessaris per fer possible la gratuïtat dels ensenyaments de caràcter gratuït.

CAPÍTOL IV

Premis, concursos i reconeixements

Article 89. *Premis i concursos.*

El Ministeri d'Educació i Ciència, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes, pot establir, pel seu compte o en col·laboració amb altres entitats, pre-

mis i concursos de caràcter estatal destinats a alumnes, professors o centres escolars.

Article 90. *Reconeixements.*

El Ministeri d'Educació i Ciència, com també les comunitats autònomes, poden reconèixer i premiar la tasca didàctica o de recerca de professors i centres, facilitant la difusió entre els diferents centres escolars dels treballs o experiències que hagin merescut aquest reconeixement per la seva qualitat i esforç.

TÍTOL III

Professorat

CAPÍTOL I

Funcions del professorat

Article 91. *Funcions del professorat.*

1. Les funcions del professorat són, entre altres, les següents:

- a) La programació i l'ensenyament de les àrees, matèries i mòduls que tinguin encomanats.
- b) L'avaluació del procés d'aprenentatge de l'alumnat, així com l'avaluació dels processos d'ensenyament.
- c) La tutoria dels alumnes, la direcció i l'orientació del seu aprenentatge i el suport en el seu procés educatiu, en col·laboració amb les famílies.
- d) L'orientació educativa, acadèmica i professional dels alumnes, en col·laboració, si s'escau, amb els serveis o departaments especialitzats.
- e) L'atenció al desenvolupament intel·lectual, afectiu, psicomotriu, social i moral de l'alumnat.
- f) La promoció, organització i participació en les activitats complementàries, dins o fora del recinte educatiu, programades pels centres.
- g) La contribució a fer que les activitats del centre es desenvolupin en un clima de respecte, de tolerància, de participació i de llibertat per fomentar en els alumnes els valors de la ciutadania democràtica.
- h) La informació periòdica a les famílies sobre el procés d'aprenentatge dels seus fills i filles, així com l'orientació per a la seva cooperació en el procés.
- i) La coordinació de les activitats docents, de gestió i de direcció que els siguin encomanades.
- j) La participació en l'activitat general del centre.
- k) La participació en els plans d'avaluació que determinin les administracions educatives o els mateixos centres.
- l) La recerca, l'experimentació i la millora contínua dels processos d'ensenyament corresponent.

2. Els professors han d'exercir les funcions expressades a l'apartat anterior sota el principi de col·laboració i treball en equip.

CAPÍTOL II

Professorat dels diferents ensenyaments

Article 92. *Professorat d'educació infantil.*

1. L'atenció educativa directa als nens del primer cicle d'educació infantil és a càrrec de professionals que tinguin el títol de mestre amb l'especialització en educació infantil o el títol de grau equivalent i, si s'escau, d'altre personal amb la deguda titulació per atendre les nenes i

els nens d'aquesta edat. En tot cas, l'elaboració i el seguiment de la proposta pedagògica a què fa referència l'apartat 2 de l'article 14 han d'estar sota la responsabilitat d'un professional amb el títol de mestre d'educació infantil o títol de grau equivalent.

2. El segon cicle d'educació infantil l'imparteixen professors amb el títol de mestre i l'especialitat en educació infantil o el títol de grau equivalent i poden ser ajudats, en la seva tasca docent, per mestres d'altres especialitats quan els ensenyaments impartits ho requereixin.

Article 93. *Professorat d'educació primària.*

1. Per impartir els ensenyaments d'educació primària és necessari tenir el títol de mestre d'educació primària o el títol de grau equivalent, sense perjudici de l'habilitació d'altres titulacions universitàries que, als efectes de docència, pugui establir el Govern per a determinades àrees, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.

2. L'educació primària la imparteixen els mestres, que han de tenir competència en totes les àrees d'aquest nivell. L'ensenyament de la música, de l'educació física, dels idiomes estrangers o d'aquells altres ensenyaments que determini el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, l'han d'impartir els mestres amb l'especialització o qualificació corresponent.

Article 94. *Professorat d'educació secundària obligatòria i de batxillerat.*

Per impartir els ensenyaments d'educació secundària obligatòria i de batxillerat és necessari tenir el títol de llicenciat, enginyer o arquitecte, o el títol de grau equivalent, a més de la formació pedagògica i didàctica de nivell de postgrau, d'acord amb el que disposa l'article 100 d'aquesta Llei, sense perjudici de l'habilitació d'altres titulacions que, als efectes de docència, pugui establir el Govern per a determinades àrees, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.

Article 95. *Professorat de formació professional.*

1. Per impartir ensenyaments de formació professional s'exigeixen els mateixos requisits de titulació i formació establerts a l'article anterior per a l'educació secundària obligatòria i el batxillerat, sense perjudici de l'habilitació d'altres titulacions que, als efectes de docència, pugui establir el Govern per a determinats mòduls, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.

2. Excepcionalment, per a determinats mòduls es poden incorporar, com a professors especialistes, atenent la seva qualificació i les necessitats del sistema educatiu, professionals, no necessàriament titulats, que exercixin la seva activitat en l'àmbit laboral. Aquesta incorporació s'ha de fer en règim laboral o administratiu, d'acord amb la normativa que hi sigui aplicable.

Article 96. *Professorat d'ensenyaments artístics.*

1. Per exercir la docència dels ensenyaments artístics és necessari tenir el títol de llicenciat, enginyer o arquitecte, o el títol de grau corresponent o titulació equivalent als efectes de docència, sense perjudici de la intervenció educativa d'altres professionals en el cas dels ensenyaments d'arts plàstiques i disseny de grau mitjà i de grau superior i de l'habilitació d'altres titulacions que, als efectes de docència, pugui establir el Govern per a determinats mòduls, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes. En el cas dels ensenyaments artístics professionals es requereix, així mateix, la formació pedagògica i didàctica a la qual es refereix l'article 100 d'aquesta Llei.

2. En la regulació dels ensenyaments artístics superiors el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, pot incloure altres exigències per al professorat que les assumeixi, derivades de les condicions d'inserció d'aquests ensenyaments en el marc de l'educació superior.

3. Excepcionalment, per a determinats mòduls o matèries, es poden incorporar com a professors especialistes, atenent la seva qualificació i les necessitats del sistema educatiu, professionals, no necessàriament titulats, que exerceixen la seva activitat en l'àmbit laboral. Aquesta incorporació s'ha de fer en règim laboral o administratiu, d'acord amb la normativa que hi sigui aplicable.

4. Per als ensenyaments artístics superiors, excepcionalment, es poden incorporar com a professors especialistes, atenent la seva qualificació i les necessitats del sistema educatiu, professionals, no necessàriament titulats, de nacionalitat estrangera. Aquesta incorporació s'ha de fer en règim laboral o administratiu, d'acord amb la normativa que hi sigui aplicable i s'ha de complir el contingut dels articles 9.5 i 36 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, llevat del cas de nacionals dels estats membres de la Unió Europea o d'aquells als quals sigui aplicable el règim comunitari d'estrangeria. Per a aquests ensenyaments el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir la figura de professor emèrit.

Article 97. *Professorat d'ensenyaments d'idiomes.*

1. Per impartir ensenyaments d'idiomes s'exigeixen els mateixos requisits de titulació i formació que estableix l'article 94 per a l'educació secundària obligatòria i el batxillerat.

2. Les administracions educatives, excepcionalment, poden incorporar com a professors especialistes, atenent la seva qualificació i les necessitats del sistema educatiu, professionals, no necessàriament titulats, de nacionalitat estrangera. Aquesta incorporació s'ha de fer en règim laboral o administratiu, d'acord amb la normativa que hi sigui aplicable i s'ha de complir el contingut dels articles 9.5 i 36 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, llevat del cas de nacionals dels estats membres de la Unió Europea o d'aquells als quals sigui aplicable el règim comunitari d'estrangeria.

Article 98. *Professorat d'ensenyaments esportius.*

1. Per exercir la docència en els ensenyaments esportius és necessari tenir el títol de llicenciat, enginyer o arquitecte, o el títol de grau corresponent o titulació equivalent als efectes de docència. També es requereix la formació pedagògica i didàctica a la qual es refereix l'article 100 d'aquesta Llei. El Govern ha d'habilitar altres titulacions per a la docència en determinats mòduls i blocs amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.

2. Excepcionalment, per a determinades matèries les administracions educatives poden incorporar com a professors especialistes, atenent la seva qualificació i les necessitats del sistema educatiu, professionals, no necessàriament titulats, que exerceixen la seva activitat en l'àmbit esportiu i laboral. Aquesta incorporació s'ha de fer en règim laboral o administratiu, d'acord amb la normativa que hi sigui aplicable.

Article 99. *Professorat d'educació de persones adultes.*

Els professors d'ensenyaments per a les persones adultes compresos en aquesta Llei, que condueixen a l'obtenció d'un títol acadèmic o professional, han de tenir la

titulació establerta amb caràcter general per impartir els ensenyaments respectius. Les administracions educatives han de facilitar a aquests professors una formació adequada per respondre a les característiques de les persones adultes.

CAPÍTOL III

Formació del professorat

Article 100. *Formació inicial.*

1. La formació inicial del professorat s'ha d'ajustar a les necessitats de titulació i de qualificació requerides per l'ordenació general del sistema educatiu. El seu contingut ha de garantir la capacitat adequada per respondre als reptes del sistema educatiu i adaptar els ensenyaments a les noves necessitats formatives.

2. Per exercir la docència en els diferents ensenyaments que regula aquesta Llei és necessari tenir les titulacions acadèmiques corresponents i la formació pedagògica i didàctica que el Govern estableixi per a cada ensenyament.

3. Correspon a les administracions educatives establir els convenis oportuns amb les universitats per organitzar la formació pedagògica i didàctica a què es refereix l'apartat anterior.

4. La formació inicial del professorat dels diferents ensenyaments que regula aquesta Llei s'ha d'adaptar al sistema de graus i postgraus de l'espai europeu d'educació superior segons el que estableixi la normativa bàsica corresponent.

Article 101. *Incorporació a la docència en centres públics.*

El primer curs d'exercici de la docència en centres públics s'ha de desenvolupar sota la tutoria de professors experimentats. El professor tutor i el professor en formació han de compartir la responsabilitat sobre la programació dels ensenyaments dels alumnes d'aquest últim.

Article 102. *Formació permanent.*

1. La formació permanent constitueix un dret i una obligació de tot el professorat i una responsabilitat de les administracions educatives i dels mateixos centres.

2. Els programes de formació permanent han de preveure l'adequació dels coneixements i mètodes a l'evolució de les ciències i de les didàctiques específiques, així com tots els aspectes de coordinació, orientació, tutoria, atenció educativa a la diversitat i organització encaminats a millorar la qualitat de l'ensenyament i el funcionament dels centres. Així mateix, han d'incloure formació específica en matèria d'igualtat en els termes que estableix l'article 7 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.

3. Les administracions educatives han de promoure la utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació i la formació en llengües estrangeres de tot el professorat, independentment de la seva especialitat, i han d'establir programes específics de formació en aquest àmbit. Igualment, els correspon fomentar programes de recerca i innovació.

4. El Ministeri d'Educació i Ciència pot oferir programes de formació permanent de caràcter estatal, adreçats a professors de tots els ensenyaments que regula aquesta Llei, i establir, a aquest efecte, els convenis oportuns amb les institucions corresponents.

Article 103. Formació permanent del professorat de centres públics.

1. Les administracions educatives han de planificar les activitats de formació del professorat, garantir una oferta diversificada i gratuïta d'aquestes activitats i establir les mesures oportunes per afavorir-hi la participació del professorat. Així mateix, els correspon facilitar l'accés dels professors a titulacions que permetin la mobilitat entre els diferents ensenyaments, inclosos els universitaris, mitjançant els acords oportuns amb les universitats.

2. El Ministeri d'Educació i Ciència, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'afavorir la mobilitat internacional dels docents, els intercanvis lloc a lloc i les estades en altres països.

CAPÍTOL IV

Reconeixement, suport i valoració del professorat

Article 104. Reconeixement i suport al professorat.

1. Les administracions educatives han de vetllar perquè el professorat rebi el tracte, la consideració i el respecte conformes amb la importància social de la seva tasca.

2. Les administracions educatives han de prestar una atenció prioritària a la millora de les condicions en què el professorat du a terme el seu treball i a l'estímul d'una creixent consideració i reconeixement social de la funció docent.

3. Atesa l'exigència de formació permanent del professorat i la necessitat d'actualització, innovació i recerca que acompanya la funció docent, el professorat degudament acreditat disposa d'accés gratuït a les biblioteques i museus dependents dels poders públics. Així mateix, poden fer ús dels serveis de préstec de llibres i altres materials que ofereixin aquestes biblioteques. Amb aquesta finalitat, els directors dels centres educatius han de facilitar al professorat l'acreditació corresponent.

Article 105. Mesures per al professorat de centres públics.

1. Correspon a les administracions educatives, respecte del professorat dels centres públics, adoptar les mesures oportunes per garantir la deguda protecció i assistència jurídica, així com la cobertura de la responsabilitat civil, en relació amb els fets que derivin del seu exercici professional.

2. Les administracions educatives, respecte al professorat dels centres públics, han d'afavorir:

a) El reconeixement de la funció tutorial, mitjançant els incentius professionals i econòmics oportuns.

b) El reconeixement de la feina del professorat, atenent la seva especial dedicació al centre i a la implantació de plans que suposin innovació educativa, per mitjà dels incentius econòmics i professionals corresponents.

c) El reconeixement del treball dels professors que imparteixin classes de la seva matèria en una llengua estrangera en els centres bilingües.

d) El desenvolupament de llicències retribuïdes, d'acord amb les condicions i els requisits que estableixin, amb la finalitat d'estimular la realització d'activitats de formació i de recerca i innovació educatives que reverteixin en benefici directe del mateix sistema educatiu.

e) La reducció de jornada lectiva dels professors més grans de 55 anys que ho sol·licitin, amb la corresponent disminució proporcional de les retribucions. També poden afavorir la substitució parcial de la jornada lectiva per activitats d'una altra naturalesa sense reducció de les seves retribucions.

Article 106. Avaluació de la funció pública docent.

1. A fi de millorar la qualitat de l'ensenyament i el treball dels professors, les administracions educatives han d'elaborar plans per a l'avaluació de la funció docent, amb la participació del professorat.

2. Els plans per a la valoració de la funció docent, que han de ser públics, han d'incloure els fins i els criteris precisos de la valoració i la forma de participació del professorat, de la comunitat educativa i de la mateixa Administració.

3. Les administracions educatives han de fomentar així mateix l'avaluació voluntària del professorat.

4. Correspon a les administracions educatives disposar els procediments perquè els resultats de la valoració de la funció docent siguin tinguts en compte de manera preferent en els concursos de trasllats i en la carrera docent, juntament amb les activitats de formació, recerca i innovació.

TÍTOL IV

Centres docents

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 107. Règim jurídic.

1. Els centres docents que ofereixin ensenyaments regulats en aquesta Llei es regeixen pel que disposen la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, aquesta Llei orgànica i les disposicions que la despleguin, així com pel que estableixen les altres normes vigents que els siguin aplicables, sense perjudici del que preveuen els apartats següents d'aquest article.

2. En relació amb els centres integrats i de referència nacional de formació professional cal atènyer-se al que disposen la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional, i les normes que la despleguin.

3. Correspon a les comunitats autònomes regular l'organització dels centres que ofereixin alguns dels ensenyaments artístics superiors definits com a tals a l'article 45 d'aquesta Llei.

4. Correspon al Govern la regulació i la gestió dels centres docents públics espanyols a l'exterior.

5. Les administracions educatives poden considerar centre educatiu, als efectes d'organització, gestió i administració, l'agrupació de centres públics ubicats en un àmbit territorial determinat.

Article 108. Classificació dels centres.

1. Els centres docents es classifiquen en públics i privats.

2. Són centres públics aquells el titular dels quals és una administració pública.

3. Són centres privats aquells el titular dels quals és una persona física o jurídica de caràcter privat i són centres privats concertats els centres privats acollits al règim de concerts legalment establert. S'entén per titular d'un centre privat la persona física o jurídica que consta com a tal en el Registre de centres de l'Administració educativa corresponent.

4. La prestació del servei públic de l'educació es fa a través dels centres públics i privats concertats.

5. Els centres docents han d'orientar la seva activitat a la consecució dels principis i fins de l'educació que estableix aquesta Llei.

6. Els pares o tutors, en relació amb l'educació dels seus fills o pupils, tenen dret, d'acord amb el que estableix l'article 4 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, a escollir centre docent tant públic com diferent dels creats pels poders públics, als quals es refereix l'apartat 3 del present article.

Article 109. *Programació de la xarxa de centres.*

1. En la programació de l'oferta de places, les administracions educatives han d'harmonitzar les exigències derivades de l'obligació que tenen els poders públics de garantir el dret de tots a l'educació i els drets individuals d'alumnes, pares i tutors.

2. Les administracions educatives han de programar l'oferta educativa dels ensenyaments que en aquesta Llei es declaren gratuïts tenint en compte l'oferta existent de centres públics i privats concertats i, com a garantia de la qualitat de l'ensenyament, una adequada i equilibrada escolarització dels alumnes amb necessitat específica de suport educatiu. Així mateix, les administracions educatives han de garantir l'existència de places públiques suficients especialment a les zones de nova població.

3. Les administracions educatives han de tenir en compte les consignacions pressupostàries existents i el principi d'economia i eficiència en l'ús dels recursos públics.

Article 110. *Accessibilitat.*

1. Els centres educatius existents que no compleixin les condicions d'accessibilitat que exigeix la legislació vigent en la matèria, s'hi han d'adequar en els terminis i d'acord amb els criteris que estableixen la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal, i les seves normes de desplegament.

2. Les administracions educatives han de promoure programes per adequar les condicions físiques, inclòs el transport escolar, i tecnològiques dels centres i els han de dotar dels recursos materials i d'accés al currículum adequats a les necessitats de l'alumnat que escolaritza, especialment en el cas de persones amb discapacitat, de manera que no es converteixin en factor de discriminació i garanteixin una atenció inclusiva i universalment accessible a tots els alumnes.

CAPÍTOL II

Centres públics

Article 111. *Denominació dels centres públics.*

1. Els centres públics que ofereixen educació infantil es denominen escoles infantils; els que ofereixen educació primària, col·legis d'educació primària; els que ofereixen educació secundària obligatòria, batxillerat i formació professional, instituts d'educació secundària.

2. Els centres públics que ofereixen educació infantil i educació primària es denominen col·legis d'educació infantil i primària.

3. Els centres públics que ofereixen ensenyaments professionals d'arts plàstiques i disseny es denominen escoles d'art; els que ofereixen ensenyaments professionals i, si s'escau, elementals, de música i dansa, conservatoris. Els centres que ofereixen ensenyaments artístics

superiors tenen les denominacions a les quals es refereix l'article 58 d'aquesta Llei.

4. Els centres que ofereixen ensenyaments adreçats a alumnes amb necessitats educatives especials que no puguin ser ateses en el marc de les mesures d'atenció a la diversitat dels centres ordinaris es denominen centres d'educació especial.

5. Correspon a les administracions educatives determinar la denominació dels centres públics que ofereixen ensenyaments agrupats de manera diferent de les definides en els punts anteriors.

Article 112. *Mitjans materials i humans.*

1. Correspon a les administracions educatives dotar els centres públics dels mitjans materials i humans necessaris per oferir una educació de qualitat i garantir la igualtat d'oportunitats en l'educació.

2. En el context del que disposa l'apartat anterior, els centres han de disposar de la infraestructura informàtica necessària per garantir la incorporació de les tecnologies de la informació i la comunicació en els processos educatius. Correspon a les administracions educatives proporcionar serveis educatius externs i facilitar la relació dels centres públics amb el seu entorn i la utilització per part del centre dels recursos pròxims, tant propis com d'altres administracions públiques.

3. Els centres que escolaritzin alumnat amb necessitat específica de suport educatiu, en una proporció superior a l'establerta amb caràcter general o per a la zona en la qual s'ubiquin, han de rebre els recursos complementaris necessaris per atendre adequadament aquest alumnat.

4. Les administracions educatives han de facilitar que els centres que, pel seu nombre d'unitats, no puguin disposar dels especialistes a què es refereix l'article 93 d'aquesta Llei, rebin els suports necessaris per assegurar la qualitat dels ensenyaments corresponents.

5. Les administracions educatives han de potenciar que els centres públics puguin oferir activitats i serveis complementaris a fi d'afavorir que amplii la seva oferta educativa per atendre les noves demandes socials, com també que puguin disposar dels mitjans adequats, particularment dels centres que atenguin una elevada població d'alumnes amb necessitat específica de suport educatiu.

Article 113. *Biblioteques escolars.*

1. Els centres d'ensenyament han de disposar d'una biblioteca escolar.

2. Les administracions educatives han de completar la dotació de les biblioteques dels centres públics de manera progressiva. Amb aquesta finalitat han d'elaborar un pla que permeti assolir aquest objectiu dins del període d'implantació d'aquesta Llei.

3. Les biblioteques escolars han de contribuir a fomentar la lectura i que l'alumne accedeixi a la informació i a altres recursos per a l'aprenentatge de les altres àrees i matèries i es pugui formar en l'ús crític d'aquests recursos. Igualment, han de contribuir a fer efectiu el que disposen els articles 19.3 i 26.2 d'aquesta Llei.

4. L'organització de les biblioteques escolars ha de permetre que funcionin com un espai obert a la comunitat educativa dels centres respectius.

5. Els centres poden arribar a acords amb els municipis respectius, per a l'ús de biblioteques municipals amb les finalitats que preveu aquest article.

CAPÍTOL III

Centres privats Article 114. *Denominació.*

Els centres privats poden adoptar qualsevol denominació, excepte la que correspon a centres públics o que pugui induir a confusió amb aquests.

Article 115. *Caràcter propi dels centres privats.*

1. Els titulars dels centres privats tenen dret a establir el caràcter propi d'aquests, que en tot cas ha de respectar els drets garantits a professors, pares i alumnes a la Constitució i a les lleis.

2. El caràcter propi del centre l'ha de posar en coneixement el titular del centre als diferents sectors de la comunitat educativa, així com a tothom que pugui estar interessat a accedir-hi. La matriculació d'un alumne suposa el respecte del caràcter propi del centre, que ha de respectar al seu torn els drets dels alumnes i les seves famílies reconeguts a la Constitució i a les lleis.

3. Qualsevol modificació en el caràcter propi d'un centre privat, per canvi en la titularitat o per qualsevol altra circumstància, s'ha de posar en coneixement de la comunitat educativa amb antelació suficient. En qualsevol cas, la modificació del caràcter propi, una vegada iniciat el curs, no pot produir efectes abans que finalitzi el procés d'admissió i matriculació dels alumnes per al curs següent.

CAPÍTOL IV

Centres privats concertats Article 116. *Concerts.*

1. Els centres privats que ofereixin ensenyaments declarats gratuïts en aquesta Llei i satisfacin necessitats d'escolarització, en el marc del que disposen els articles 108 i 109, es poden acollir al règim de concerts en els termes legalment establerts. Els centres que accedeixin al règim de concertació educativa han de formalitzar amb l'Administració educativa que escaigui el concert corresponent.

2. Entre els centres que compleixin els requisits que estableix l'apartat anterior, tenen preferència per acollir-se al règim de concerts els que atenguin poblacions escolars de condicions econòmiques desfavorables o els que realitzin experiències d'interès pedagògic per al sistema educatiu. En tot cas, tenen preferència els centres que, complint els criteris damunt assenyalats, estiguin constituïts i funcionin en règim de cooperativa.

3. Correspon al Govern establir els aspectes bàsics a què s'han de sotmetre els concerts. Aquests aspectes s'han de referir al compliment dels requisits que preveuen la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, del dret a l'educació, i les normes d'aquesta Llei que hi siguin aplicables, a la tramitació de la sol·licitud, la durada màxima del concert i les causes d'extinció, a les obligacions de la titularitat del centre concertat i de l'Administració educativa, a la submissió del concert al dret administratiu, a les singularitats del règim del professorat sense relació laboral, a la constitució del consell escolar del centre al qual s'atorga el concert i a la designació del director.

4. Correspon a les comunitats autònomes dictar les normes necessàries per desenvolupar el règim de concerts educatius, d'acord amb el que preveu el present article i en el marc del que disposen els articles 108 i 109. El concert ha d'establir els drets i les obligacions recíproques quant a règim econòmic, durada, pròrroga i extinció

del concert, nombre d'unitats escolars concertades i altres condicions, amb subjecció a les disposicions reguladores del règim de concerts.

5. Els concerts poden afectar diversos centres sempre que pertanyin a un mateix titular.

6. Les administracions educatives poden concertar, amb caràcter preferent, els programes de qualificació professional inicial que, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, els centres privats concertats d'educació secundària obligatòria imparteixin al seu alumnat. Aquests concerts tenen caràcter singular.

7. El concert per als ensenyaments postobligatoris té caràcter singular.

Article 117. *Mòduls de concert.*

1. La quantia global dels fons públics destinats al sosteniment dels centres privats concertats, per fer efectiva la gratuïtat dels ensenyaments objecte de concert, s'ha d'establir en els pressupostos de les administracions corresponents.

2. Als efectes de distribució de la quantia global a què fa referència l'apartat anterior, l'import del mòdul econòmic per unitat escolar es fixa anualment en els pressupostos generals de l'Estat i, si s'escau, en els de les comunitats autònomes, i en aquests no pot ser inferior al que s'estableixi en els primers en cap de les quantitats en què es diferencia l'esmentat mòdul d'acord amb el que estableix l'apartat següent.

3. En el mòdul, la quantia del qual ha d'assegurar que l'ensenyament s'imparteixi en condicions de gratuïtat, s'hi diferencien:

a) Els salaris del personal docent, incloses les cotitzacions per quota patronal a la Seguretat Social que corresponguin als titulars dels centres.

b) Les quantitats assignades a altres despeses, que comprenen les de personal d'administració i serveis, les ordinàries de manteniment, conservació i funcionament, així com les quantitats que corresponguin a la reposició d'inversions reals. Així mateix, es poden considerar les derivades de l'exercici de la funció directiva no docent. En cap cas no es computen interessos del capital propi. Les quantitats esmentades s'han de fixar amb criteris anàlegs als aplicats als centres públics.

c) Les quantitats pertinents per atendre el pagament dels conceptes d'antiguitat del personal docent dels centres privats concertats i consegüent repercussió en les quotes de la Seguretat Social; pagament de les substitucions del professorat i els derivats de l'exercici de la funció directiva docent; pagament de les obligacions derivades de l'exercici de les garanties reconegudes als representants legals dels treballadors segons el que estableix l'article 68 de l'Estatut dels treballadors. Aquestes quantitats s'han de recollir en un fons general que s'ha de distribuir de manera individualitzada entre el personal docent dels centres privats concertats, d'acord amb les circumstàncies que concorrin en cada professor i aplicant criteris anàlegs als fixats per al professorat dels centres públics.

4. Les quantitats corresponents als salaris del personal docent a què fa referència l'apartat anterior han de possibilitar l'equiparació gradual de la seva remuneració amb la del professorat públic de les etapes respectives.

5. Els salaris del personal docent els abona l'Administració al professorat com a pagament delegat i en nom de l'entitat titular del centre, amb càrrec i a compte de les quantitats que preveu l'apartat anterior. Amb aquesta finalitat, el titular del centre, en la seva condició d'ocupador en la relació laboral, ha de facilitar a l'Administració les nòmines corresponents, així com les eventuais modificacions.

6. L'Administració no pot assumir alteracions en les despeses de personal i costos laborals del professorat, derivades de convenis col·lectius que superin el percentatge d'increment global de les quantitats corresponents a salaris a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article.

7. Les administracions educatives poden incrementar els mòduls per als centres privats concertats que escolaritzin alumnes amb necessitat específica de suport educatiu en proporció superior a l'establerta amb caràcter general o per a la zona en què s'ubiquin.

8. La reglamentació que desenvolupi el règim de concerts ha de tenir en compte les característiques específiques de les cooperatives d'ensenyament i dels professors sense relació laboral amb la titularitat del centre, a fi de facilitar la gestió dels seus recursos econòmics i humans.

9. A la llei de pressupostos generals de l'Estat es determina l'import màxim de les quotes que els centres amb concert singular poden percebre de les famílies.

TÍTOL V

Participació, autonomia i govern dels centres

CAPÍTOL I

Participació en el funcionament i el govern dels centres

Article 118. *Principis generals.*

1. La participació és un valor bàsic per a la formació de ciutadans autònoms, lliures, responsables i compromesos amb els principis i valors de la Constitució.

2. La participació, l'autonomia i el govern dels centres que ofereixin ensenyaments regulats en aquesta Llei s'han d'ajustar al que s'hi disposa i al que disposen de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, i les normes que es dictin en el desplegament d'aquestes lleis.

3. Les administracions educatives han de fomentar, en l'àmbit de la seva competència, l'exercici efectiu de la participació d'alumnat, professorat, famílies i personal d'administració i serveis en els centres educatius.

4. A fi de fer efectiva la coresponsabilitat entre el professorat i les famílies en l'educació dels seus fills, les administracions educatives han d'adoptar mesures que promoguin i incentivin la col·laboració efectiva entre la família i l'escola.

5. En relació amb els centres integrats i de referència nacional de formació professional cal atènyer-se al que disposen de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional, i les normes que la despleguin.

6. Correspon a les administracions educatives regular la participació en els centres que imparteixin ensenyaments artístics superiors d'acord amb la normativa bàsica que estableixi el Govern.

7. Correspon a les administracions educatives adaptar el que estableix aquest títol a les característiques dels centres que imparteixen únicament el primer cicle d'educació infantil. Aquesta adaptació ha de respectar, en tot cas, els principis d'autonomia i participació de la comunitat educativa recollits en el dit títol.

Article 119. *Participació en el funcionament i el govern dels centres públics i privats concertats.*

1. Les administracions educatives han de garantir la participació de la comunitat educativa en l'organització, el govern, el funcionament i l'avaluació dels centres.

2. La comunitat educativa ha de participar en el govern dels centres a través del consell escolar.

3. Els professors també han de participar en la presa de decisions pedagògiques que corresponen al claustre, als òrgans de coordinació docent i als equips de professors que imparteixin classe en el mateix curs.

4. Correspon a les administracions educatives afavorir la participació de l'alumnat en el funcionament dels centres a través dels seus delegats de grup i curs, així com dels seus representants en el consell escolar.

5. Els pares i els alumnes també poden participar en el funcionament dels centres a través de les seves associacions. Les administracions educatives han d'afavorir la informació i la formació dirigida a ells.

6. Els centres han de tenir com a mínim els següents òrgans col·legiats de govern: consell escolar i claustre de professors.

CAPÍTOL II

Autonomia dels centres

Article 120. *Disposicions generals.*

1. Els centres disposen d'autonomia pedagògica, d'organització i de gestió en el marc de la legislació vigent i en els termes recollits en aquesta Llei i en les normes que la despleguin.

2. Els centres docents disposen d'autonomia per elaborar, aprovar i executar un projecte educatiu i un projecte de gestió, com també les normes d'organització i funcionament del centre.

3. Les administracions educatives han d'afavorir l'autonomia dels centres de manera que els seus recursos econòmics, materials i humans es puguin adequar als plans de treball i organització que elaborin, una vegada siguin convenientment avaluats i valorats.

4. Els centres, en l'exercici de la seva autonomia, poden adoptar experimentacions, plans de treball, formes d'organització o ampliació de l'horari escolar en els termes que estableixin les administracions educatives, sense que, en cap cas, s'imposin aportacions a les famílies ni exigències per a les administracions educatives.

5. Quan aquestes experimentacions, plans de treball o formes d'organització puguin afectar l'obtenció de títols acadèmics o professionals, han de ser autoritzats expressament pel Govern.

Article 121. *Projecte educatiu.*

1. El projecte educatiu del centre ha de recollir els valors, els objectius i les prioritats d'actuació. Així mateix, ha d'incorporar la concreció dels currículums establerts per l'Administració educativa que correspon fixar i aprovar al claustre, com també el tractament transversal en les àrees, matèries o mòduls de l'educació en valors i altres ensenyaments.

2. El projecte esmentat, que ha de tenir en compte les característiques de l'entorn social i cultural del centre, ha de recollir la forma d'atenció a la diversitat de l'alumnat i l'acció tutorial, així com el pla de convivència, i ha de respectar el principi de no-discriminació i d'inclusió educativa com a valors fonamentals, com també els principis i objectius que recullen aquesta Llei i la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.

3. Correspon a les administracions educatives establir el marc general que permeti als centres públics i privats concertats elaborar els seus projectes educatius, que s'han de fer públics per tal de facilitar que el conjunt de la comunitat educativa els conegui. Així mateix, correspon a les administracions educatives contribuir al desenvolupament del currículum afavorint l'elaboració de models

oberts de programació docent i de materials didàctics que atenguin les diferents necessitats dels alumnes i del professorat.

4. Correspon a les administracions educatives afavorir la coordinació entre els projectes educatius dels centres d'educació primària i els d'educació secundària obligatòria a fi que la incorporació dels alumnes a l'educació secundària sigui gradual i positiva.

5. Els centres han de promoure compromisos educatius entre les famílies o tutors legals i el mateix centre en què es signin les activitats que pares, professors i alumnes es comprometen a dur a terme per millorar el rendiment acadèmic de l'alumnat.

6. El projecte educatiu dels centres privats concertats, que en tot cas s'ha de fer públic, l'ha de disposar el seu respectiu titular i ha d'incorporar el caràcter propi al qual es refereix l'article 115 d'aquesta Llei.

Article 122. *Recursos.*

1. Els centres han d'estar dotats dels recursos educatius, humans i materials necessaris per oferir un ensenyament de qualitat i garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació.

2. Les administracions educatives poden assignar dotacions més grans de recursos a determinats centres públics o privats concertats per raó dels projectes que ho requereixin o atenen les condicions d'especial necessitat de la població que escolaritzen.

3. Els centres docents públics poden obtenir recursos complementaris, amb l'aprovació prèvia del consell escolar, en els termes que estableixin les administracions educatives, dins els límits que la normativa vigent estableix. Aquests recursos no poden provenir de les activitats portades a terme per les associacions de pares i d'alumnes en compliment dels seus fins i han de ser aplicats a les seves despeses, d'acord amb el que les administracions educatives estableixin.

Article 123. *Projecte de gestió dels centres públics.*

1. Els centres públics que imparteixin ensenyaments regulats per aquesta Llei disposen d'autonomia en la seva gestió econòmica d'acord amb la normativa que estableix aquesta Llei i la que determini cada Administració educativa.

2. Les administracions educatives poden delegar en els òrgans de govern dels centres públics l'adquisició de béns, contractació d'obres, serveis i subministraments, d'acord amb el Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, i amb els límits que fixi la normativa corresponent. L'exercici de l'autonomia dels centres per administrar aquests recursos està sotmès a les disposicions que les administracions educatives estableixin per regular el procés de contractació, de realització i de justificació de la despesa.

3. Per al compliment dels seus projectes educatius, els centres públics poden formular requisits de titulació i capacitació professional respecte de determinats llocs de treball del centre, d'acord amb les condicions que estableixin les administracions educatives.

4. Els centres públics han d'expressar l'ordenació i la utilització dels seus recursos, tant materials com humans, a través de l'elaboració del seu projecte de gestió, en els termes que regulin les administracions educatives.

5. Les administracions educatives poden delegar en els òrgans de govern dels centres públics les competències que determinin, incloses les relatives a gestió de personal, i han de responsabilitzar els directors de la gestió dels recursos posats a disposició del centre.

Article 124. *Normes d'organització i funcionament.*

1. Els centres docents han d'elaborar les seves normes d'organització i funcionament, que han d'incloure les que garanteixin el compliment del pla de convivència.

2. Les administracions educatives han de facilitar que els centres, en el marc de la seva autonomia, puguin elaborar les seves pròpies normes d'organització i funcionament.

Article 125. *Programació general anual.*

Els centres educatius han d'elaborar al principi de cada curs una programació general anual que reculli tots els aspectes relatius a l'organització i el funcionament del centre, inclosos els projectes, el currículum, les normes, i tots els plans d'actuació acordats i aprovats.

CAPÍTOL III

Òrgans col·legiats de govern i de coordinació docent dels centres públics

SECCIÓ PRIMERA. CONSELL ESCOLAR

Article 126. *Composició del consell escolar.*

1. El consell escolar dels centres públics el componen els membres següents:

- El director del centre, que n'és el president.
- El cap d'estudis.
- Un regidor o representant de l'Ajuntament en el terme municipal del qual hi ha el centre.
- Un nombre de professors, elegits pel claustre, que no pot ser inferior a un terç del total dels components del consell.
- Un nombre de pares i d'alumnes, elegits respectivament per ells i entre ells, que no pot ser inferior a un terç del total dels components del Consell.
- Un representant del personal d'administració i serveis del centre.
- El secretari del centre, que actua com a secretari del consell, amb veu i sense vot.

2. Una vegada constituït el consell escolar del centre, aquest ha de designar una persona que impulsi mesures educatives que fomentin la igualtat real i efectiva entre homes i dones.

3. Un dels representants dels pares en el consell escolar és designat per l'associació de pares més representativa del centre, d'acord amb el procediment que estableixin les administracions educatives.

4. Correspon a les administracions educatives regular les condicions per les quals els centres que imparteixin els ensenyaments de formació professional o arts plàstiques i disseny poden incorporar al seu consell escolar un representant proposat per les organitzacions empresarials o institucions laborals presents en l'àmbit d'acció del centre.

5. Els alumnes poden ser elegits membres del consell escolar a partir del primer curs de l'educació secundària obligatòria. No obstant això, els alumnes dels dos primers cursos de l'educació secundària obligatòria no poden participar en la selecció o el cessament del director. Els alumnes d'educació primària poden participar en el consell escolar del centre en els termes que estableixin les administracions educatives.

6. Correspon a les administracions educatives determinar el nombre total de membres del consell escolar i regular el procés d'elecció.

7. En els centres específics d'educació infantil, en els incomplets d'educació primària, en els d'educació secun-

dària amb menys de vuit unitats, en centres d'educació permanent de persones adultes i d'educació especial, en els que s'imparteixin ensenyaments artístics professionals, d'idiomes o esportius, com també en aquelles unitats o centres de característiques singulars, l'Administració educativa competent ha d'adaptar el que disposa aquest article a la singularitat d'aquests.

8. En els centres específics d'educació especial i en els que tinguin unitats d'educació especial també forma part del consell escolar un representant del personal d'atenció educativa complementària.

Article 127. *Competències del consell escolar.*

El consell escolar del centre té les competències següents:

- a) Aprovar i avaluar els projectes i les normes a què es refereix el capítol II del títol V d'aquesta Llei.
- b) Aprovar i avaluar la programació general anual del centre sense perjudici de les competències del claustre de professors, en relació amb la planificació i organització docent.
- c) Conèixer les candidatures a la direcció i els projectes de direcció presentats pels candidats.
- d) Participar en la selecció del director del centre en els termes que estableix aquesta Llei. Ser informat del nomenament i cessament dels altres membres de l'equip directiu. Si s'escau, amb l'acord previ dels seus membres, adoptat per majoria de dos terços, proposar la revocació del nomenament del director.
- e) Decidir sobre l'admissió d'alumnes amb subjecció al que estableixen aquesta Llei i les disposicions que la despleguin.
- f) Conèixer la resolució de conflictes disciplinaris i vetllar perquè s'atinguin a la normativa vigent. Quan les mesures disciplinàries adoptades pel director corresponguin a conductes de l'alumnat que perjudiquin greument la convivència del centre, el consell escolar, a instància de pares o tutors, pot revisar la decisió adoptada i proposar-hi, si s'escau, les mesures oportunes.
- g) Proposar mesures i iniciatives que afavoreixin la convivència al centre, la igualtat entre homes i dones i la resolució pacífica de conflictes en tots els àmbits de la vida personal, familiar i social.
- h) Promoure la conservació i renovació de les instal·lacions i equip escolar i aprovar l'obtenció de recursos complementaris d'acord amb el que estableix l'article 122.3.
- i) Fixar les directrius per a la col·laboració, amb fins educatius i culturals, amb les administracions locals, amb altres centres, entitats i organismes.
- j) Analitzar i valorar el funcionament general del centre, l'evolució del rendiment escolar i els resultats de les avaluacions internes i externes en què participi el centre.
- k) Elaborar propostes i informes, a iniciativa pròpia o a petició de l'Administració competent, sobre el funcionament del centre i la millora de la qualitat de la gestió, i sobre els altres aspectes relacionats amb aquesta qualitat.
- l) Qualsevol altra que li atribueixi l'Administració educativa.

SECCIÓ SEGONA. CLAUSTRE DE PROFESSORS

Article 128. *Composició.*

1. El claustre de professors és l'òrgan propi de participació dels professors en el govern del centre i té la responsabilitat de planificar, coordinar, informar i, si s'escau, decidir tots els aspectes educatius del centre.

2. El claustre el presideix el director i està integrat per la totalitat dels professors que presten servei al centre.

Article 129. *Competències.*

El claustre de professors té les competències següents:

- a) Formular a l'equip directiu i al consell escolar propostes per a l'elaboració dels projectes del centre i de la programació general anual.
- b) Aprovar i avaluar la concreció del currículum i tots els aspectes educatius dels projectes i de la programació general anual.
- c) Fixar els criteris referents a l'orientació, tutoria, avaluació i recuperació dels alumnes.
- d) Promoure iniciatives en l'àmbit de l'experimentació i de la recerca pedagògica i en la formació del professorat del centre.
- e) Elegir els seus representants en el consell escolar del centre i participar en la selecció del director en els termes que estableix aquesta Llei.
- f) Conèixer les candidatures a la direcció i els projectes de direcció presentats pels candidats.
- g) Analitzar i valorar el funcionament general del centre, l'evolució del rendiment escolar i els resultats de les avaluacions internes i externes en què participi el centre.
- h) Emetre informe sobre les normes d'organització i funcionament del centre.
- i) Conèixer la resolució de conflictes disciplinaris i la imposició de sancions i vetllar perquè aquestes s'atinguin a la normativa vigent.
- j) Proposar mesures i iniciatives que afavoreixin la convivència al centre.
- k) Qualsevol altra que li atribueixin l'Administració educativa o les normes d'organització i funcionament respectives.

SECCIÓ TERCERA. ALTRES ÒRGANS DE COORDINACIÓ DOCENT

Article 130. *Òrgans de coordinació docent.*

1. Correspon a les administracions educatives regular el funcionament dels òrgans de coordinació docent i d'orientació i potenciar els equips de professors que imparteixin classe en el mateix curs, com també la col·laboració i el treball en equip dels professors que imparteixin classe a un mateix grup d'alumnes.
2. Als instituts d'educació secundària, entre els òrgans de coordinació docent, hi ha d'haver departaments de coordinació didàctica que s'encarreguin de l'organització i el desenvolupament dels ensenyaments propis de les matèries o mòduls que se'ls encomanin.

CAPÍTOL IV

Direcció dels centres públics

Article 131. *L'equip directiu.*

1. L'equip directiu, òrgan executiu de govern dels centres públics, l'integren el director, el cap d'estudis, el secretari i tots els que determinin les administracions educatives.

2. L'equip directiu ha de treballar de manera coordinada en el desenvolupament de les seves funcions, d'acord amb les instruccions del director i les funcions específiques legalment establertes.

3. El director, amb la comunicació prèvia al claustre de professors i al consell escolar, ha de formular proposta de nomenament i cessament a l'Administració educativa dels càrrecs de cap d'estudis i secretari entre els professors amb destí en aquest centre.

4. Tots els membres de l'equip directiu cessen en les seves funcions al final del mandat o quan es produeixi el cessament del director.

5. Les administracions educatives han d'afavorir l'exercici de la funció directiva en els centres docents, mitjançant l'adopció de mesures que permetin millorar l'actuació dels equips directius en relació amb el personal i els recursos materials i mitjançant l'organització de programes i cursos de formació.

Article 132. *Competències del director.*

Són competències del director:

a) Tenir la representació del centre, representar l'Administració educativa en el centre i fer arribar a aquesta Administració els plantejaments, les aspiracions i les necessitats de la comunitat educativa.

b) Dirigir i coordinar totes les activitats del centre, sense perjudici de les competències atribuïdes al claustre de professors i al consell escolar.

c) Exercir la direcció pedagògica, promoure la innovació educativa i impulsar plans per a la consecució dels objectius del projecte educatiu del centre.

d) Garantir el compliment de les lleis i altres disposicions vigents.

e) Exercir el comandament de tot el personal adscrit al centre.

f) Afavorir la convivència al centre, garantir la mediació en la resolució dels conflictes i imposar les mesures disciplinàries que corresponguin als alumnes, en compliment de la normativa vigent, sense perjudici de les competències atribuïdes al consell escolar per l'article 127 d'aquesta Llei. Amb aquesta finalitat, s'ha de promoure l'agilitat dels procediments per a la resolució dels conflictes en els centres.

g) Impulsar la col·laboració amb les famílies, amb institucions i amb organismes que facilitin la relació del centre amb l'entorn, i fomentar un clima escolar que afavoreixi l'estudi i el desenvolupament de totes les actuacions que propiciïn una formació integral en coneixements i valors dels alumnes.

h) Impulsar les avaluacions internes del centre i col·laborar en les avaluacions externes i en l'avaluació del professorat.

i) Convocar i presidir els actes acadèmics i les sessions del consell escolar i del claustre de professors del centre i executar els acords adoptats en l'àmbit de les seves competències.

j) Dur a terme les contractacions d'obres, serveis i subministraments, així com autoritzar les despeses d'acord amb el pressupost del centre, ordenar els pagaments i visar les certificacions i documents oficials del centre, tot això d'acord amb el que estableixin les administracions educatives.

k) Proposar a l'Administració educativa el nomenament i cessament dels membres de l'equip directiu, amb la informació prèvia al claustre de professors i al consell escolar del centre.

l) Qualsevol altra que li encomani l'Administració educativa.

Article 133. *Selecció del director.*

1. La selecció del director es fa mitjançant un procés en el qual han de participar la comunitat educativa i l'Administració educativa.

2. Aquest procés ha de permetre seleccionar els candidats més idonis professionalment i que obtinguin el suport més alt de la comunitat educativa.

3. La selecció i el nomenament de directors dels centres públics s'efectua mitjançant concurs de mèrits entre

professors funcionaris de carrera que imparteixin algun dels ensenyaments encomanats al centre.

4. La selecció es fa de conformitat amb els principis d'igualtat, publicitat, mèrit i capacitat.

Article 134. *Requisits per ser candidat a director.*

1. Són requisits per poder participar en el concurs de mèrits:

a) Tenir una antiguitat d'almenys cinc anys com a funcionari de carrera en la funció pública docent.

b) Haver impartit docència directa com a funcionari de carrera, durant un període de la mateixa durada, en algun dels ensenyaments dels que ofereix el centre al qual s'opta.

c) Estar prestant serveis en un centre públic, en algun dels ensenyaments dels del centre al qual s'opta, amb una antiguitat en aquest d'almenys un curs complet en publicar-se la convocatòria, en l'àmbit de l'Administració educativa convocant.

d) Presentar un projecte de direcció que inclogui, entre altres, els objectius, les línies d'actuació i la seva avaluació.

2. En els centres específics d'educació infantil, en els incomplets d'educació primària, en els d'educació secundària amb menys de vuit unitats, en els que imparteixin ensenyaments artístics professionals, esportius, d'idiomes o els dirigits a persones adultes amb menys de vuit professors, les administracions educatives poden eximir els candidats de complir algun dels requisits que estableix l'apartat 1 d'aquest article.

Article 135. *Procediment de selecció.*

1. Per a la selecció dels directors en els centres públics, les administracions educatives han de convocar concurs de mèrits i han d'establir els criteris objectius i el procediment de valoració dels mèrits del candidat i del projecte presentat.

2. La selecció l'ha de fer al centre una Comissió constituïda per representants de l'Administració educativa i del centre corresponent.

3. Correspon a les administracions educatives determinar el nombre total de vocals de les comissions. Almenys un terç dels membres de la comissió ha de ser professorat elegit pel claustre i un altre terç ha de ser elegit pels membres del consell escolar que no són professors, entre ells mateixos.

4. La selecció del director, que ha de tenir en compte la valoració objectiva dels mèrits acadèmics i professionals acreditats pels aspirants i la valoració del projecte de direcció, l'han de decidir democràticament els membres de la Comissió, d'acord amb els criteris establerts per les administracions educatives.

5. La selecció s'ha d'efectuar considerant, primer, les candidatures de professors del centre, que hi tenen preferència. En absència de candidats del centre o quan aquests no hagin estat seleccionats, la Comissió ha de valorar les candidatures de professors d'altres centres.

Article 136. *Nomenament.*

1. Els aspirants seleccionats han de superar un programa de formació inicial, organitzat per les administracions educatives. Els aspirants seleccionats que acreditin una experiència d'almenys dos anys en la funció directiva estan exempts de realitzar el programa de formació inicial.

2. L'Administració educativa nomena director del centre que correspongui, per un període de quatre anys, l'aspirant que hagi superat aquest programa.

3. El nomenament dels directors es pot renovar, per períodes de la mateixa durada, amb l'avaluació positiva prèvia del treball desenvolupat al final dels períodes. Els criteris i procediments d'aquesta avaluació són públics. Les administracions educatives poden fixar un límit màxim per a la renovació dels mandats.

Article 137. *Nomenament amb caràcter extraordinari.*

En absència de candidats, en el cas de centres de nova creació o quan la Comissió corresponent no hagi seleccionat cap aspirant, l'Administració educativa ha de nomenar director un professor funcionari per un període màxim de quatre anys.

Article 138. *Cessament del director.*

El cessament del director es produeix en els supòsits següents:

- a) Finalització del període per al qual va ser nomenat i, si s'escau, de la seva pròrroga.
- b) Renúncia motivada acceptada per l'Administració educativa.
- c) Incapacitat física o psíquica sobrevinguda.
- d) Revocació motivada, per l'Administració educativa competent, a iniciativa pròpia o a proposta motivada del consell escolar, per incompliment greu de les funcions inherents al càrrec de director. En tot cas, la resolució de revocació s'emet després de la instrucció d'un expedient contradictori, amb l'audiència prèvia a l'interessat i escoltat el consell escolar.

Article 139. *Reconeixement de la funció directiva.*

1. L'exercici de càrrecs directius, i en especial del càrrec de director, és retribuït de forma diferenciada, en consideració a la responsabilitat i dedicació exigides, d'acord amb les quanties que fixin per als complements establerts a aquest efecte les administracions educatives.

2. Així mateix, l'exercici de càrrecs directius, i, en tot cas, del càrrec de director ha de ser especialment valorat als efectes de la provisió de llocs de treball en la funció pública docent.

3. Els directors són avaluats al final del seu mandat. Els que obtinguin avaluació positiva, obtindran un reconeixement personal i professional en els termes que estableixin les administracions educatives.

4. Els directors dels centres públics que hagin exercit el seu càrrec amb valoració positiva durant el període de temps que cada Administració educativa determini, mantenen, mentre continuïn en situació d'actiu, la percepció d'una part del complement retributiu corresponent en la proporció, les condicions i els requisits que determinin les administracions educatives.

TÍTOL VI

Avaluació del sistema educatiu

Article 140. *Finalitat de l'avaluació.*

1. L'avaluació del sistema educatiu té com a finalitat:
  - a) Contribuir a millorar la qualitat i l'equitat de l'educació.
  - b) Augmentar les polítiques educatives.
  - c) Augmentar la transparència i eficàcia del sistema educatiu.

d) Oferir informació sobre el grau de compliment dels objectius de millora establerts per les administracions educatives.

e) Proporcionar informació sobre el grau de consecució dels objectius educatius espanyols i europeus, com també del compliment dels compromisos educatius concrets en relació amb la demanda de la societat espanyola i les metes fixades en el context de la Unió Europea.

2. La finalitat establerta a l'apartat anterior no pot emparar que els resultats de les avaluacions del sistema educatiu, independentment de l'àmbit territorial estatal o autonòmic en què s'apliquin, puguin ser utilitzats per a valoracions individuals dels alumnes o per establir classificacions dels centres.

Article 141. *Àmbit de l'avaluació.*

L'avaluació s'estén a tots els àmbits educatius que regula aquesta Llei i s'aplica sobre els processos d'aprenentatge i resultats dels alumnes, l'activitat del professorat, els processos educatius, la funció directiva, el funcionament dels centres docents, la inspecció i les mateixes administracions educatives.

Article 142. *Organismes responsables de l'avaluació.*

1. Duen a terme l'avaluació del sistema educatiu l'Institut Nacional d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu, que passa a denominar-se Institut d'Avaluació, i els organismes corresponents de les administracions educatives que aquestes determinin, que avaluen el sistema educatiu en l'àmbit de les seves competències.

2. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha de determinar l'estructura i les funcions de l'Institut d'Avaluació, en el qual s'ha de garantir la participació de les administracions educatives.

3. Els equips directius i el professorat dels centres docents han de col·laborar amb les administracions educatives en les avaluacions que es realitzin en els seus centres.

Article 143. *Avaluació general del sistema educatiu.*

1. L'Institut d'Avaluació, en col·laboració amb les administracions educatives, ha d'elaborar plans plurianuals d'avaluació general del sistema educatiu. Prèviament a la seva realització, s'han de fer públics els criteris i procediments d'avaluació.

2. L'Institut d'Avaluació, en col·laboració amb les administracions educatives, ha de coordinar la participació de l'Estat espanyol en les avaluacions internacionals.

3. L'Institut d'Avaluació, en col·laboració amb les administracions educatives, ha d'elaborar el Sistema estatal d'indicadors de l'educació, que ha de contribuir al coneixement del sistema educatiu i a orientar la presa de decisions de les institucions educatives i de tots els sectors implicats en l'educació. Les dades necessàries per a la seva elaboració les han de facilitar al Ministeri d'Educació i Ciència les administracions educatives de les comunitats autònomes.

Article 144. *Avaluacions generals de diagnòstic.*

1. L'Institut d'Avaluació i els organismes corresponents de les administracions educatives, en el marc de l'avaluació general del sistema educatiu que els competeix, han de col·laborar en la realització d'avaluacions generals de diagnòstic, que permetin obtenir dades representatives, tant de l'alumnat i dels centres de les comunitats autònomes com del conjunt de l'Estat. Aquestes avaluacions han de versar sobre les competències bàsiques

del currículum, s'han d'efectuar en l'ensenyament primari i secundari i han d'incloure, en tot cas, les que preveuen els articles 21 i 29. La Conferència Sectorial d'Educació ha de vetllar perquè aquestes avaluacions es realitzin amb criteris d'homogeneïtat.

2. En el marc de les seves competències respectives, correspon a les administracions educatives desenvolupar i controlar les avaluacions de diagnòstic en què participin els centres que en depenen i proporcionar els models i suports pertinents a fi que tots els centres puguin realitzar adequadament aquestes avaluacions, que tenen caràcter formatiu i intern.

3. Correspon a les administracions educatives regular la forma en què els resultats d'aquestes avaluacions de diagnòstic que realitzen els centres, com també els plans d'actuació que en deriven, han de ser posats en coneixement de la comunitat educativa. En cap cas els resultats d'aquestes avaluacions no es poden utilitzar per establir classificacions dels centres.

Article 145. *Avaluació dels centres.*

1. Les administracions educatives, en el marc de les seves competències, poden elaborar i realitzar plans d'avaluació dels centres educatius, que han de tenir en compte les situacions socioeconòmiques i culturals de les famílies i alumnes que acullen, l'entorn del mateix centre i els recursos de què disposa.

2. Així mateix, les administracions educatives han de donar suport i facilitats a l'autoavaluació dels centres educatius.

Article 146. *Avaluació de la funció directiva.*

Amb la finalitat de millorar el funcionament dels centres educatius, les administracions educatives, en l'àmbit de les seves competències, poden elaborar plans per a la valoració de la funció directiva.

Article 147. *Difusió del resultat de les avaluacions.*

1. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha de presentar anualment al Congrés dels Diputats un informe sobre els principals indicadors del sistema educatiu espanyol, els resultats de les avaluacions de diagnòstic espanyoles o internacionals i les recomanacions plantejades a partir d'aquestes avaluacions, com també sobre els aspectes més destacats de l'informe que elabora sobre el sistema educatiu el Consell Escolar de l'Estat.

2. El Ministeri d'Educació i Ciència ha de publicar periòdicament les conclusions d'interès general de les avaluacions efectuades per l'Institut d'Avaluació en col·laboració amb les administracions educatives i ha de donar a conèixer la informació que ofereixi periòdicament el Sistema Estatal d'Indicadors.

TÍTOL VII

Inspecció del sistema educatiu

Article 148. *Inspecció del sistema educatiu.*

1. És competència i responsabilitat dels poders públics la inspecció del sistema educatiu.

2. Correspon a les administracions públiques competents ordenar, regular i exercir la inspecció educativa dins l'àmbit territorial respectiu.

3. La inspecció educativa s'ha d'efectuar sobre tots els elements i aspectes del sistema educatiu, a fi d'asse-

gurar el compliment de les lleis, la garantia dels drets i l'observança dels deures de tots els qui participen en els processos d'ensenyament i aprenentatge, la millora del sistema educatiu i la qualitat i equitat de l'ensenyament.

CAPÍTOL I

Alta inspecció

Article 149. *Àmbit.*

Correspon a l'Estat l'alta inspecció educativa, per garantir el compliment de les facultats que té atribuïdes en matèria d'ensenyament i l'observança dels principis i normes constitucionals aplicables i altres normes bàsiques que despleguen l'article 27 de la Constitució.

Article 150. *Competències.*

1. En l'exercici de les funcions que estan atribuïdes a l'Estat, correspon a l'alta inspecció:

a) Comprovar el compliment dels requisits establerts per l'Estat en l'ordenació general del sistema educatiu quant a modalitats, etapes, cicles i especialitats d'ensenyament, com també quant al nombre de cursos que en cada cas correspongui.

b) Comprovar la inclusió dels aspectes bàsics del currículum dins dels currículums respectius i que aquests es cursen d'acord amb l'ordenament estatal corresponent.

c) Comprovar el compliment de les condicions per a l'obtenció dels títols corresponents i dels efectes acadèmics o professionals d'aquests.

d) Vetllar pel compliment de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels seus drets i deures en matèria d'educació, com també dels seus drets lingüístics, d'acord amb les disposicions aplicables.

e) Verificar l'adequació de la concessió de les subvencions i beques als criteris generals que estableixin les disposicions de l'Estat.

2. En l'exercici de les funcions d'alta inspecció, els funcionaris de l'Estat gaudeixen de la consideració d'autoritat pública a tots els efectes, i poden sol·licitar en les seves actuacions la col·laboració necessària a les autoritats de l'Estat i de les comunitats autònomes per al compliment de les funcions que els estan encomanades.

3. El Govern ha de regular l'organització i el règim de personal de l'alta inspecció, així com la seva dependència. El Govern, consultades les comunitats autònomes, també ha de regular els procediments d'actuació de l'alta inspecció.

CAPÍTOL II

Inspecció educativa

Article 151. *Funcions de la inspecció educativa.*

Les funcions de la inspecció educativa són les següents:

a) Supervisar i controlar, des del punt de vista pedagògic i organitzatiu, el funcionament dels centres educatius i els programes que hi incideixen.

b) Supervisar la pràctica docent, la funció directiva i col·laborar en la seva millora contínua.

c) Participar en l'avaluació del sistema educatiu i dels elements que l'integren.

d) Vetllar pel compliment, en els centres educatius, de les lleis, els reglaments i altres disposicions vigents que afectin el sistema educatiu.

e) Vetllar pel compliment i l'aplicació dels principis i valors que recull aquesta Llei, inclosos els destinats a fomentar la igualtat real entre homes i dones.

f) Assessorar, orientar i informar els diferents sectors de la comunitat educativa en l'exercici dels seus drets i en el compliment de les seves obligacions.

g) Emetre els informes sol·licitats per les administracions educatives respectives o que derivin del coneixement de la realitat propi de la inspecció educativa, a través de les vies reglamentàries.

h) Qualsevol altra que li sigui atribuïda per les administracions educatives, dins l'àmbit de les seves competències.

Article 152. *Inspectors d'educació.*

La inspecció educativa l'exerceixen les administracions educatives a través de funcionaris públics del cos d'inspectors d'educació, així com els pertanyents a l'extingit cos d'inspectors al servei de l'Administració educativa creat per la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, modificada per la Llei 23/1988, de 28 de juliol, que no hagin optat al seu moment per incorporar-se al d'inspectors d'educació.

Article 153. *Atribucions dels inspectors.*

Per complir les funcions de la inspecció educativa els inspectors tenen les atribucions següents:

a) Conèixer directament totes les activitats que es duïguin a terme als centres, als quals tenen lliure accés.

b) Examinar i comprovar la documentació acadèmica, pedagògica i administrativa dels centres.

c) Rebre dels restants funcionaris i responsables dels centres i serveis educatius, públics i privats, la col·laboració necessària per al desenvolupament de les seves activitats, per a l'exercici de les quals els inspectors tenen la consideració d'autoritat pública.

d) Qualsevol altra que els atribueixin les administracions educatives, dins l'àmbit de les seves competències.

Article 154. *Organització de la inspecció educativa.*

1. Les administracions educatives han de regular l'estructura i el funcionament dels òrgans que estableixin per al desenvolupament de la inspecció educativa en els seus respectius àmbits territorials.

2. L'estructura a què es refereix l'apartat anterior es pot organitzar sobre la base dels perfils professionals dels inspectors, entesos en funció dels criteris següents: titulacions universitàries, cursos de formació en l'exercici de la inspecció, experiència professional en la docència i experiència en la mateixa inspecció educativa.

3. En els procediments per proveir llocs de treball en la inspecció educativa es poden tenir en consideració les necessitats de les respectives administracions educatives i pot ser valorada com a mèrit l'especialització dels aspirants d'acord amb les condicions descrites a l'apartat anterior.

TÍTOL VIII

Recursos econòmics

Article 155. *Recursos per donar compliment al que estableix aquesta Llei.*

1. Els poders públics han de dotar el conjunt del sistema educatiu dels recursos econòmics necessaris per donar compliment al que estableix aquesta Llei, amb la

finalitat de garantir la consecució dels objectius que s'hi preveuen.

2. L'Estat i les comunitats autònomes han d'acordar un pla d'increment de la despesa pública en educació per als pròxims deu anys, que permeti el compliment dels objectius que estableix aquesta Llei i l'equiparació progressiva a la mitjana dels països de la Unió Europea.

Article 156. *Informe anual sobre la despesa pública en l'educació.*

El Govern, en l'informe anual a què fa referència l'article 147 d'aquesta Llei, hi ha d'incloure les dades relatives a la despesa pública en educació.

Article 157. *Recursos per a la millora dels aprenentatges i suport al professorat.*

1. Correspon a les administracions educatives proveir els recursos necessaris per garantir, en el procés d'aplicació d'aquesta Llei:

a) Un nombre màxim d'alumnes per aula, que en l'ensenyament obligatori és de 25 per a l'educació primària i de 30 per a l'educació secundària obligatòria.

b) La posada en marxa d'un pla de foment de la lectura.

c) L'establiment de programes de reforç i suport educatiu i de millora dels aprenentatges.

d) L'establiment de programes de reforç de l'aprenentatge de les llengües estrangeres.

e) L'atenció a la diversitat dels alumnes i en especial l'atenció a aquells que presenten necessitat específica de suport educatiu.

f) L'establiment de programes de reforç de l'aprenentatge de les tecnologies de la informació i la comunicació.

g) Mesures de suport al professorat.

h) L'existència de serveis o professionals especialitzats en l'orientació educativa, psicopedagògica i professional.

2. A la Comunitat Autònoma del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra el finançament dels recursos a què fa referència aquest títol es regeix pel sistema del Concert econòmic i del Conveni econòmic, respectivament.

Disposició addicional primera. *Calendari d'aplicació de la Llei.*

El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'aprovar el calendari d'aplicació d'aquesta Llei, que té un àmbit temporal de cinc anys, a partir de la seva entrada en vigor. En aquest calendari s'ha d'establir la implantació dels currículums dels ensenyaments corresponents.

Disposició addicional segona. *Ensenyament de la religió.*

1. L'ensenyament de la religió catòlica s'ha d'ajustar al que estableix l'Acord sobre ensenyament i assumptes culturals subscrit entre la Santa Seu i l'Estat espanyol. Amb aquesta finalitat, i de conformitat amb el que disposa l'Acord esmentat, s'inclou la religió catòlica com a àrea o matèria en els nivells educatius que correspongui, que és d'oferta obligatòria per als centres i de caràcter voluntari per als alumnes.

2. L'ensenyament d'altres religions s'ha d'ajustar al que disposen els acords de cooperació signats per l'Estat espanyol amb la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya, la Federació de Comunitats Israelites d'Espanya, la Comissió Islàmica d'Espanya i, si s'escau,

als que en el futur es puguin subscriure amb altres confessions religioses.

Disposició addicional tercera. *Professorat de religió.*

1. Els professors que imparteixen l'ensenyament de les religions han de complir els requisits de titulació establerts per als diferents ensenyaments que regula aquesta Llei, així com els establerts en els acords subscrits entre l'Estat espanyol i les diferents confessions religioses.

2. Els professors que, sense pertànyer als cossos de funcionaris docents, imparteixen l'ensenyament de les religions en els centres públics, ho han de fer en règim de contractació laboral, de conformitat amb l'Estatut dels treballadors, amb les respectives administracions competents. La regulació del seu règim laboral s'ha de fer amb la participació dels representants del professorat. S'accedeix al destí mitjançant criteris objectius d'igualtat, mèrit i capacitat. Aquests professors perceben les retribucions que corresponguin en el respectiu nivell educatiu als professors interins.

En tot cas, la proposta per a la docència correspon a les entitats religioses i es renova automàticament cada any. La determinació del contracte, a temps complet o a temps parcial segons el que requereixin les necessitats dels centres, correspon a les administracions competents. La remoció, si s'escau, s'ha d'ajustar a dret.

Disposició addicional quarta. *Llibres de text i altres materials curriculars.*

1. En l'exercici de l'autonomia pedagògica, correspon als òrgans de coordinació didàctica dels centres públics adoptar els llibres de text i altres materials que s'hagin d'utilitzar en el desenvolupament dels diversos ensenyaments.

2. L'edició i adopció dels llibres de text i altres materials no requereixen l'autorització prèvia de l'Administració educativa. En tot cas, aquests s'han d'adaptar al rigor científic adequat a les edats dels alumnes i al currículum aprovat per cada Administració educativa. Així mateix, han de reflectir i fomentar el respecte als principis, valors, llibertats, drets i deures constitucionals, així com els principis i valors recollits en aquesta Llei i a la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, a què s'ha d'ajustar tota l'activitat educativa.

3. La supervisió dels llibres de text i altres materials curriculars constitueix part del procés ordinari d'inspecció que exerceix l'Administració educativa sobre la totalitat d'elements que integren el procés d'ensenyament i aprenentatge, que ha de vetllar pel respecte als principis i valors continguts a la Constitució i al que disposa aquesta Llei.

Disposició addicional cinquena. *Calendari escolar.*

El calendari escolar, que han de fixar anualment les administracions educatives, ha d'incloure un mínim de 175 dies lectius per als ensenyaments obligatoris.

Disposició addicional sisena. *Bases del règim estatutari de la funció pública docent.*

1. Són bases del règim estatutari dels funcionaris públics docents, a més de les recollides, amb aquest caràcter, a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, modificada per la Llei 23/1988, de 28 de juliol, les regulades per aquesta Llei i la normativa que la desplegui, per a l'ingrés, la mobilitat entre els cossos docents, la reordenació dels cossos i escales, i la provisió de places mitjançant concursos de

trasllats d'àmbit estatal. El Govern ha de desplegar per reglament les bases esmentades en els aspectes bàsics que siguin necessaris per garantir el marc comú bàsic de la funció pública docent.

2. Les comunitats autònomes han d'ordenar la seva funció pública docent en el marc de les seves competències, respectant, en tot cas, les normes bàsiques a què fa referència l'apartat anterior.

3. Periòdicament, les administracions educatives han de convocar concursos de trasllat d'àmbit estatal, a l'efecte de procedir a la provisió de les places vacants que depenen d'aquelles, com també per garantir la possible concurrència dels funcionaris del seu àmbit de gestió a places d'altres administracions educatives i, si s'escau i és procedent, l'adjudicació de les que resultin del mateix concurs. En aquests concursos poden participar-hi tots els funcionaris públics docents, sigui quina sigui l'Administració educativa de la qual depenguin o per la qual hagin ingressat, sempre que compleixin els requisits generals i els específics que, d'acord amb les respectives plantilles o relacions de llocs de treball, estableixin les convocatòries esmentades.

Aquestes convocatòries s'han de fer públiques a través del «Butlletí Oficial de l'Estat» i dels diaris oficials de les comunitats autònomes convocants. Han d'incloure un únic barem de mèrits, entre els quals s'han de tenir en compte els cursos de formació i perfeccionament superats, els mèrits acadèmics i professionals, l'antiguitat, la pertinença a algun dels cossos de catedràtics i l'avaluació voluntària de la funció docent.

Als efectes dels concursos de trasllats d'àmbit estatal i del reconeixement de la mobilitat entre els cossos docents, les activitats de formació organitzades per qualsevol de les administracions educatives produeixen els seus efectes en tot el territori nacional.

4. Durant els cursos escolars en què no tinguin lloc els concursos d'àmbit estatal a què es refereix aquesta disposició, les diferents administracions educatives poden organitzar procediments de provisió referits a l'àmbit territorial la gestió dels quals els correspongui i destinats a cobrir les seves places, tot això sense perjudici que en qualsevol moment puguin realitzar processos de redistribució o de recol·locació dels seus efectius.

5. La provisió de places per funcionaris docents en els centres superiors d'ensenyaments artístics es fa per concurs específic, d'acord amb el que determinin les administracions educatives.

6. Els funcionaris docents que obtinguin una plaça per concurs hi han de romandre un mínim de dos anys per poder participar en successius concursos de provisió de llocs de treball.

Disposició addicional setena. *Ordenació de la funció pública docent i funcions dels cossos docents.*

1. La funció pública docent s'ordena en els cossos següents:

a) El cos de mestres, que exerceix les seves funcions en l'educació infantil i primària.

b) Els cossos de catedràtics d'ensenyament secundari i de professors d'ensenyament secundari, que exerceixen les seves funcions en l'educació secundària obligatòria, batxillerat i formació professional.

c) El cos de professors tècnics de formació professional, que exerceix les seves funcions en la formació professional i, excepcionalment, en les condicions que s'estableixin, en l'educació secundària obligatòria.

d) El cos de professors de música i arts escèniques, que exerceix les seves funcions en els ensenyaments elementals i professionals de música i dansa, en els ensenyaments d'art dramàtic i, si s'escau, en les matèries dels

ensenyaments superiors de música i dansa o de la modalitat d'arts del batxillerat que es determinin.

e) El cos de catedràtics de música i arts escèniques, que exerceix les seves funcions en els ensenyaments superiors de música i dansa i en els d'art dramàtic.

f) Els cossos de catedràtics d'arts plàstiques i disseny i de professors d'arts plàstiques i disseny, que exerceixen les seves funcions en els ensenyaments d'arts plàstiques i disseny, en els ensenyaments de conservació i restauració de béns culturals i en els ensenyaments de la modalitat d'arts del batxillerat que es determinin.

g) El cos de mestres de taller d'arts plàstiques i disseny, que exerceix les seves funcions en els ensenyaments d'arts plàstiques i disseny i en els ensenyaments de conservació i restauració de béns culturals.

h) Els cossos de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes i de professors d'escoles oficials d'idiomes, que exerceixen les seves funcions en els ensenyaments d'idiomes.

i) El cos d'inspectors d'educació, que exerceix les funcions que estableix l'article 151 d'aquesta Llei.

El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, pot establir les condicions i els requisits perquè els funcionaris que pertanyen a algun dels cossos docents recollits a l'apartat anterior puguin exercir excepcionalment funcions en una etapa o, si s'escau, ensenyament diferents dels assignats al seu cos amb caràcter general. Per a aquest exercici s'ha de determinar la titulació, formació o experiència que es considerin necessàries.

Els cossos i escales declarats a extingir per les normes anteriors a la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, es regeixen pel que estableixen aquelles disposicions, i els és aplicable el que assenyala als efectes de mobilitat la disposició addicional dotzena d'aquesta Llei.

2. Correspon al Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, la creació o supressió de les especialitats docents dels cossos a què es refereix aquesta disposició, a excepció de la lletra i) de l'apartat anterior, i l'assignació d'àrees, matèries i mòduls que han d'impartir els funcionaris adscrits a cadascuna d'aquestes, sense perjudici del que disposa l'article 93.2 d'aquesta Llei.

Així mateix, les administracions educatives poden establir els requisits de formació o titulació que han de complir els funcionaris dels cossos que imparteixen l'educació secundària obligatòria per impartir ensenyaments dels primers cursos d'aquesta etapa corresponents a una altra especialitat, d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 26.

No obstant això, els processos selectius i concursos de trasllats d'àmbit estatal únicament tenen en compte les especialitats docents.

Disposició addicional vuitena. *Cossos de catedràtics.*

1. Els funcionaris dels cossos de catedràtics d'ensenyament secundari, de música i arts escèniques, d'escoles oficials d'idiomes i d'arts plàstiques i disseny exerceixen les funcions que se'ls encomanen en aquesta Llei i les que es determinin per reglament.

2. Amb caràcter preferent s'atribueixen als funcionaris dels cossos esmentats a l'apartat anterior les següents funcions:

a) La direcció de projectes d'innovació i recerca didàctica de l'especialitat pròpia que es duguin a terme al centre.

b) L'exercici del comandament dels departaments de coordinació didàctica, com també, si s'escau, del departament d'orientació.

c) La direcció de la formació en pràctiques dels professors de nou ingrès que s'incorporin al departament.

d) La coordinació dels programes de formació contínua del professorat que es desenvolupin dins del departament.

e) La presidència dels tribunals d'accés i si s'escau ingrès als respectius cossos de catedràtics.

3. En el moment de fer-se efectiva la integració en els cossos de catedràtics d'ensenyament secundari, de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes i de catedràtics d'arts plàstiques i disseny, els funcionaris dels cossos respectius amb la condició de catedràtic s'han d'incorporar amb l'antiguitat que tinguin en la condició esmentada i se'ls han de respectar els drets de què gaudien en el moment de fer-se efectiva la integració, inclosos els drets econòmics reconeguts als funcionaris provinents del cos de catedràtics numeraris de batxillerat. La integració en els diferents cossos de catedràtics s'ha de fer efectiva en els mateixos llocs que tinguin assignats en el moment de la integració.

4. L'habilitació prevista a la disposició addicional primera de la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional, s'estén als funcionaris dels cossos de catedràtics d'ensenyament secundari en les condicions i amb els requisits que estableix la dita Llei.

5. Els funcionaris dels corresponents cossos de catedràtics d'ensenyament secundari, escoles oficials d'idiomes i d'arts plàstiques i disseny han de participar en els concursos de provisió de llocs conjuntament amb els funcionaris dels cossos de professors dels nivells corresponents, a les mateixes vacants, sense perjudici dels mèrits específics que els siguin aplicables per la seva pertinença als cossos de catedràtics esmentats.

6. La pertinença a algun dels cossos de catedràtics es valora, a tots els efectes, com a mèrit docent específic.

Disposició addicional novena. *Requisits per a l'ingrés en els cossos de funcionaris docents.*

1. Per ingressar al cos de mestres són requisits indispensables tenir el títol de mestre o el títol de grau corresponent i superar el procés selectiu corresponent.

2. Per ingressar al cos de professors d'ensenyament secundari és necessari tenir el títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte, o el títol de grau corresponent o altres títols equivalents, als efectes de docència, a més de la formació pedagògica i didàctica a què es refereix l'article 100.2 d'aquesta Llei, i superar el procés selectiu corresponent.

3. Per ingressar al cos de professors tècnics de formació professional és necessari tenir la titulació de diplomant, arquitecte tècnic, enginyer tècnic o el títol de grau corresponent o altres títols equivalents, als efectes de docència, a més de la formació pedagògica i didàctica a què es refereix l'article 100.2 d'aquesta Llei, i superar el procés selectiu corresponent.

4. Per ingressar als cossos de professors de música i arts escèniques i de catedràtics de música i arts escèniques és necessari tenir el títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o títol de grau corresponent, o un altre títol equivalent als efectes de docència, a més, en el cas del cos de professors de música i arts escèniques, excepte en les especialitats pròpies d'art dramàtic, de la formació pedagògica i didàctica a què es refereix l'article 100.2 d'aquesta Llei, i superar el procés selectiu corresponent. El Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'establir les condicions per permetre l'ingrés al cos de catedràtics de música i arts escèniques, mitjançant concurs de mèrits, a personalitats de reconegut prestigi en els seus camps professionals respectius.

5. Per ingressar al cos de professors d'arts plàstiques i disseny és necessari tenir el títol de doctor, llicenciat, arquitecte, enginyer o el títol de grau corresponent o

altres títols equivalents, als efectes de docència, a més de la formació pedagògica i didàctica a què es refereix l'article 100.2 d'aquesta Llei, i superar el procés selectiu corresponent.

6. Per ingressar al cos de mestres de taller d'arts plàstiques i disseny és necessari tenir la titulació de diplomant, arquitecte tècnic, enginyer tècnic o el títol de grau corresponent o altres títols equivalents, als efectes de docència, a més de la formació pedagògica i didàctica a què es refereix l'article 100.2 d'aquesta Llei, i superar el procés selectiu corresponent.

7. Per ingressar al cos de professors d'escoles oficials d'idiomes és necessari tenir el títol de doctor, llicenciat, arquitecte, enginyer o el títol de grau corresponent o altres títols equivalents, als efectes de docència, a més de la formació pedagògica i didàctica a què es refereix l'article 100.2 d'aquesta Llei, i superar el procés selectiu corresponent.

8. Per ingressar al cos de professors d'ensenyament secundari en el cas de matèries o àrees d'especial rellevància per a la formació professional, per ingressar al cos de professors d'arts plàstiques i disseny en el cas de matèries d'especial rellevància per a la formació específica artísticoplàstica i disseny, així com per ingressar als cossos de professors tècnics de formació professional i de mestres de taller en el cas de determinades àrees o matèries, el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes pot determinar, als efectes de docència, l'equivalència d'altres titulacions diferents de les exigides en aquesta disposició addicional. En cas que l'ingrés sigui als cossos de professors tècnics de formació professional i al de mestres de taller, es pot exigir, a més a més, una experiència professional en un camp laboral relacionat amb la matèria o àrea a les quals s'aspiri.

Disposició addicional desena. Requisits per a l'accés als cossos de catedràtics i inspectors.

1. Per accedir al cos de catedràtics d'ensenyament secundari és necessari pertànyer al cos de professors d'ensenyament secundari i tenir el títol de doctor, llicenciat, arquitecte, enginyer o grau corresponent o titulació equivalent als efectes de docència, i superar el procés selectiu corresponent.

2. Per accedir al cos de catedràtics d'arts plàstiques i disseny és necessari pertànyer al cos de professors d'arts plàstiques i disseny i tenir el títol de doctor, llicenciat, arquitecte, enginyer o grau corresponent o titulació equivalent, als efectes de docència, i superar el procés selectiu corresponent.

3. Per accedir al cos de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes és necessari pertànyer al cos de professors d'escoles oficials d'idiomes i tenir el títol de doctor, llicenciat, arquitecte, enginyer o grau corresponent o titulació equivalent, als efectes de docència, i superar el procés selectiu corresponent.

4. Sense perjudici de la possibilitat d'ingrés que regula la disposició addicional novena, apartat 4, per accedir al cos de catedràtics de música i arts escèniques és necessari pertànyer al cos de professors de música i arts escèniques i tenir el títol de doctor, llicenciat, arquitecte, enginyer o grau corresponent o titulació equivalent, als efectes de docència, i superar el procés selectiu corresponent.

5. Per accedir al cos d'inspectors d'educació és necessari pertànyer a algun dels cossos que integren la funció pública docent amb una experiència d'almenys cinc anys en aquests cossos i tenir el títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o títol equivalent i superar el procés selectiu corresponent, així com, si s'escau, acreditar el coneixement de la llengua cooficial de la comunitat autònoma de destí, d'acord amb la seva normativa.

Disposició addicional onzena. Equivalència de titulacions del professorat.

1. El títol de professor d'educació general bàsica es considera equivalent, a tots els efectes, al títol de mestre al qual es refereix aquesta Llei. El títol de mestre d'ensenyament primari manté els efectes que li atorga la legislació vigent.

2. Les referències establertes en aquesta Llei en relació amb les diferents titulacions universitàries, ho són sense perjudici de les normes que dicti el Govern per a l'establiment, la reforma o l'adaptació de les modalitats cíclics de cada ensenyament i dels títols corresponents, en virtut de l'autorització que li atorga l'article 88.2 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, amb la finalitat de complir les línies generals que emanen de l'Espai europeu d'ensenyament superior.

Disposició addicional dotzena. Ingrés i promoció interna.

1. El sistema d'ingrés a la funció pública docent és el de concurs oposició convocat per les administracions educatives respectives. En la fase de concurs es valoren, entre altres mèrits, la formació acadèmica i l'experiència docent prèvia. En la fase d'oposició es tenen en compte la possessió dels coneixements específics de l'especialitat docent a què s'opta, l'aptitud pedagògica i el domini de les tècniques necessàries per a l'exercici docent. Les proves es convoquen, segons que correspongui, d'acord amb les especialitats docents. Per a la selecció dels aspirants es té en compte la valoració de les dues fases del concurs oposició, sense perjudici de la superació de les proves corresponents. El nombre de seleccionats no pot superar el nombre de places convocades. Així mateix, hi ha una fase de pràctiques, que pot incloure cursos de formació, i constitueix part del procés selectiu.

2. Els funcionaris docents dels cossos de professors d'ensenyament secundari, de professors d'escoles oficials d'idiomes, de professors de música i arts escèniques i de professors d'arts plàstiques i disseny que vulguin accedir als cossos de catedràtics d'ensenyament secundari, de catedràtics d'escoles oficials d'idiomes, de catedràtics de música i arts escèniques i de catedràtics d'arts plàstiques i disseny, respectivament, han de tenir una antiguitat mínima de vuit anys en el cos corresponent com a funcionaris de carrera.

En les convocatòries corresponents, que no tenen fase de pràctiques, el sistema d'accés a aquests cossos és el de concurs, en el qual es valoren els mèrits relacionats amb l'actualització científica i didàctica, la participació en projectes educatius, l'avaluació positiva de l'activitat docent i, si s'escau, la trajectòria artística dels candidats.

El nombre de funcionaris dels cossos de catedràtics, excepte al cos de catedràtics de música i arts escèniques, no pot superar, en cada cas, el 30% del nombre total de funcionaris de cada cos d'origen.

3. Els funcionaris dels cossos docents classificats en el grup B a què es refereix la vigent legislació de la funció pública poden accedir als cossos de professors d'ensenyament secundari i de professors d'arts plàstiques i disseny. En les convocatòries corresponents per a aquests funcionaris es valoren preferentment els mèrits dels concursants, entre els quals es tenen en compte el treball desenvolupat i els cursos de formació i perfeccionament superats, així com els mèrits acadèmics, i l'avaluació positiva de l'activitat docent. Així mateix, s'ha de fer una prova consistent en l'exposició d'un tema de l'especialitat a què s'accedeix, i per superar-la s'han d'atendre tant els coneixements sobre la matèria com els recursos didàctics i pedagògics dels candidats.

En les convocatòries d'ingrés en els cossos de professors d'ensenyament secundari i de professors d'arts plàstiques i disseny s'ha de reservar un percentatge de les places que es convoquin per a l'accés d'aquests funcionaris docents, que han de tenir la titulació requerida per ingressar en els cossos corresponents, així com haver estat en els seus cossos de procedència un mínim de sis anys com a funcionaris de carrera.

Els qui hi accedeixin per aquest procediment estan exempts de la realització de la fase de pràctiques i tenen preferència en l'elecció dels destins vacants sobre els aspirants que hi ingressin pel torn lliure de la convocatòria corresponent.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els aspirants seleccionats que ocupin, amb caràcter definitiu en l'àmbit de l'Administració pública convocant, places del cos i especialitat a les quals accedeixen, poden optar, en les condicions que s'estableixin a les convocatòries respectives, per quedar-s'hi.

4. L'accés al cos d'inspectors d'educació es fa mitjançant concurs oposició. Els aspirants han de tenir una antiguitat mínima de sis anys en algun dels cossos que integren la funció pública docent i una experiència docent de la mateixa durada. Les administracions educatives han de convocar el concurs oposició corresponent amb subjecció als criteris següents:

a) En la fase de concurs es valora la trajectòria professional dels candidats i els seus mèrits específics com a docents, l'exercici de càrrecs directius amb avaluació positiva i la pertinença a algun dels cossos de catedràtics a què es refereix aquesta Llei.

b) La fase d'oposició consisteix en una prova en la qual es valoren els coneixements pedagògics, d'administració i legislació educativa dels aspirants adequada a la funció inspectora que han de dur a terme, com també els coneixements i tècniques específics per exercir-la.

c) En les convocatòries d'accés al cos d'inspectors, les administracions educatives poden reservar fins a un terç de les places per a la provisió mitjançant concurs de mèrits destinat als professors que compleixin els requisits generals i hagin exercit amb avaluació positiva, almenys durant tres mandats, el càrrec de director.

Els candidats seleccionats mitjançant el concurs oposició han de realitzar per a la seva adequada preparació un període de pràctiques de caràcter selectiu, al final del qual són nomenats, si s'escau, funcionaris de carrera del cos d'inspectors d'educació.

5. Els funcionaris docents a què es refereix aquesta Llei també poden accedir a un cos del mateix grup i nivell de complement de destí, sense cap limitació d'antiguitat, sempre que tinguin la titulació exigida i superin el procés selectiu corresponent. A aquest efecte es té en compte la seva experiència docent i les proves que en el seu moment es van superar, i queden exempts de la realització de la fase de pràctiques. Aquests funcionaris, quan accedeixin a un cos, alhora que altres funcionaris pel torn lliure o per algun dels torns que preveu aquesta disposició, tenen prioritat per escollir destí.

6. El Govern i les comunitats autònomes han de fomentar convenis amb les universitats que facilitin la incorporació, a jornada total o parcial a compartir en aquest cas amb la seva activitat docent no universitària, als departaments universitaris dels funcionaris dels cossos docents de nivells corresponents als ensenyaments que regula aquesta Llei, en el marc de la disposició addicional vint-i-setena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

7. L'Administració de l'Estat i les comunitats autònomes han d'impulsar l'estudi i la implantació, si s'escau, de mesures destinades al desenvolupament de la carrera professional dels funcionaris docents sense que necessàriament suposi el canvi de cos.

Disposició addicional tretzena. *Exercici de la funció inspectora per funcionaris no pertanyents al cos d'inspectors d'educació.*

1. Els funcionaris del cos d'inspectors al servei de l'Administració educativa que hagin optat per quedar-se en l'esmentat cos «a extingir» tenen dret, als efectes de mobilitat, a participar en els concursos per a la provisió de llocs en la inspecció d'educació.

Els funcionaris del cos d'inspectors al servei de l'Administració educativa de les comunitats autònomes amb destí definitiu, i integrats en els cossos corresponents d'acord amb la normativa dictada per aquelles, tenen dret, als efectes de mobilitat, a participar en els concursos per a la provisió de llocs de la inspecció d'educació.

2. Els funcionaris dels cossos docents que van accedir a la funció inspectora de conformitat amb les disposicions de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, modificada per la Llei 23/1988, de 28 de juliol, i que no hagin accedit al cos d'inspectors d'educació a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, poden continuar exercint la funció inspectora amb caràcter definitiu i fins a la seva jubilació com a funcionaris, de conformitat amb les disposicions per les quals van accedir-hi.

Disposició addicional catorzena. *Centres autoritzats per impartir la modalitat de ciències de la naturalesa i de la salut i la modalitat de tecnologia a batxillerat.*

Els centres docents privats de batxillerat que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei imparteixin la modalitat de ciències de la naturalesa i de la salut, la modalitat de tecnologia, o totes dues, queden automàticament autoritzats per impartir la modalitat de ciències i tecnologia, establerta en aquesta Llei.

Disposició addicional quinzena. *Municipis, corporacions o entitats locals.*

1. Les administracions educatives poden establir procediments i instruments per afavorir i estimular la gestió conjunta amb les administracions locals i la col·laboració entre centres educatius i administracions públiques.

Pel que es refereix a les corporacions locals, s'han d'establir procediments de consulta i col·laboració amb les seves federacions o agrupacions més representatives.

2. La conservació, el manteniment i la vigilància dels edificis destinats a centres públics d'educació infantil, d'educació primària o d'educació especial corresponen al municipi respectiu. Aquests edificis no es poden destinar a altres serveis o finalitats sense autorització prèvia de l'Administració educativa corresponent.

3. Quan l'Estat o les comunitats autònomes, per necessitats d'escolarització, hagin d'afectar edificis escolars de propietat municipal on estiguin ubicats centres d'educació infantil, d'educació primària o d'educació especial, dependents de les administracions educatives, per impartir educació secundària o formació professional, han d'assumir, respecte dels centres esmentats, les despeses que els municipis estiguin sufragant d'acord amb les disposicions vigents, sense perjudici de la titularitat demanial que puguin tenir els municipis respectius. El que es disposa no és aplicable respecte als edificis escolars de propietat municipal en els quals s'imparteixin, a més d'educació infantil i educació primària o educació especial, el primer cicle d'educació secundària obligatòria. Si l'afectació és parcial, s'ha d'establir el conveni de col·laboració corresponent entre les administracions afectades.

4. Els municipis han de cooperar amb les administracions educatives corresponents en l'obtenció dels solars necessaris per a la construcció de nous centres docents.

5. Les administracions educatives poden establir convenis de col·laboració amb les corporacions locals per als ensenyaments artístics. Aquests convenis poden preveure una col·laboració específica en escoles d'ensenyaments artístics els estudis dels quals no condueixin a l'obtenció de títols amb validesa acadèmica.

6. Correspon a les administracions educatives establir el procediment per a l'ús dels centres docents, que depenguin d'aquestes, per part de les autoritats municipals, fora de l'horari lectiu, per a activitats educatives, culturals, esportives o altres de caràcter social. Aquest ús únicament queda subjecte a les necessitats derivades de la programació de les activitats dels centres esmentats.

7. Les administracions educatives, esportives i municipals han de col·laborar per a l'establiment de procediments que permetin el doble ús de les instal·lacions esportives pertanyents als centres docents o als municipis.

Disposició addicional setzena. Denominació de les etapes educatives.

Les referències als nivells educatius, contingudes a la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, s'entenen substituïdes per les denominacions que, per als diferents nivells i etapes educatives i per als centres respectius, s'estableixen en aquesta Llei.

Disposició addicional dissetena. Claustre de professors dels centres privats concertats.

El claustre de professors dels centres privats concertats té funcions anàlogues a les que preveu l'article 129 d'aquesta Llei.

Disposició addicional divuitena. Procediment de consulta a les comunitats autònomes.

La referència en l'articulat d'aquesta Llei a les consultes prèvies a les comunitats autònomes s'entén realitzada en el si de la Conferència Sectorial.

Disposició addicional dinovena. Alumnat estranger.

El que estableix aquesta Llei en relació amb l'escolarització, obtenció de títols i accés al sistema general de beques i ajudes a l'estudi és aplicable a l'alumnat estranger en els termes que estableixen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 8/2000, de 22 de desembre, i la normativa que les desplega.

Disposició addicional vintena. Atenció a les víctimes del terrorisme.

Les administracions educatives han de facilitar que els centres educatius puguin prestar una atenció especial als alumnes víctimes del terrorisme perquè aquests rebin l'ajuda necessària per dur a terme adequadament els seus estudis.

Disposició addicional vint-i-unena. Canvis de centre derivats d'actes de violència.

Les administracions educatives han d'assegurar l'escolarització immediata de les alumnes o els alumnes que

estiguin afectats per canvis de centre derivats d'actes de violència de gènere o assetjament escolar. També han de facilitar que els centres educatius prestin una atenció especial a aquests alumnes.

Disposició addicional vint-i-dosena. Transformació d'ensenyaments.

En el supòsit que en el procés d'ordenació de l'ensenyament universitari es defineixin en el futur títols que corresponguin a estudis regulats en aquesta Llei, el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, pot establir l'oportú procés de transformació d'aquests estudis.

Disposició addicional vint-i-tresena. Dades personals dels alumnes.

1. Els centres docents poden recollir les dades personals del seu alumnat que siguin necessàries per a l'exercici de la seva funció educativa. Aquestes dades poden fer referència a l'origen i ambient familiar i social, a característiques o condicions personals, al desenvolupament i els resultats de la seva escolarització, així com a aquelles altres circumstàncies el coneixement de les quals sigui necessari per a l'educació i orientació dels alumnes.

2. Els pares o tutors i els mateixos alumnes han de col·laborar en l'obtenció de la informació a què fa referència aquest article. La incorporació d'un alumne a un centre docent suposa el consentiment per al tractament de les seves dades i, si s'escau, la cessió de dades procedents del centre on hagi estat escolaritzat anteriorment, en els termes que estableix la legislació sobre protecció de dades. En tot cas, la informació a què es refereix aquest apartat ha de ser l'estrictament necessària per a la funció docent i orientadora, i no es pot tractar amb fins diferents de l'educatiu sense consentiment exprés.

3. En el tractament de les dades de l'alumnat s'han d'aplicar normes tècniques i organitzatives que garanteixin la seva seguretat i confidencialitat. El professorat i la resta del personal que, en l'exercici de les seves funcions, accedeixi a dades personals i familiars o que afectin l'honor i la intimitat dels menors o les seves famílies queda subjecte al deure de sigil.

4. La cessió de les dades, incloses les de caràcter reservat, necessàries per al sistema educatiu, s'ha de fer preferentment per via telemàtica i està subjecta a la legislació en matèria de protecció de dades de caràcter personal, i les condicions mínimes les ha d'acordar el Govern amb les comunitats autònomes en el si de la Conferència Sectorial d'Educació.

Disposició addicional vint-i-quatrena. Incorporació de crèdits en els pressupostos generals de l'Estat per a la gratuïtat del segon cicle d'educació infantil.

Els pressupostos generals de l'Estat corresponents a l'àmbit temporal d'aplicació d'aquesta Llei han d'incorporar progressivament els crèdits necessaris per fer efectiva la gratuïtat del segon cicle de l'educació infantil a què es refereix l'article 15.2.

Disposició addicional vint-cinquena. Foment de la igualtat efectiva entre homes i dones.

Amb la finalitat d'afavorir la igualtat de drets i oportunitats i fomentar la igualtat efectiva entre homes i dones, els centres que desenvolupin el principi de coeducació en totes les etapes educatives han de ser objecte d'atenció preferent i prioritària en l'aplicació de les previsions que recull aquesta Llei, sense perjudici del que disposen els convenis internacionals subscrits per Espanya.

Disposició addicional vint-i-sisena. *Denominació específica per al consell escolar dels centres educatius.*

Les administracions educatives poden establir una denominació específica per referir-se al consell escolar dels centres educatius.

Disposició addicional vint-i-setena. *Revisió dels mòduls de concerts.*

1. Durant el període a què es refereix la disposició addicional primera d'aquesta Llei, i en compliment de l'Acord subscrit entre el Ministeri d'Educació i Ciència i les organitzacions sindicals representatives del professorat dels centres privats concertats, totes les partides dels mòduls del concert s'han de revisar anualment en un percentatge equivalent al de les retribucions dels funcionaris públics que depenen de les administracions de l'Estat.

2. Les administracions educatives han de possibilitar, per a l'exercici de la funció directiva en els centres privats concertats, unes compensacions econòmiques, anàlogues a les previstes per als càrrecs directius dels centres públics, de les mateixes característiques.

Disposició addicional vint-i-vuitena. *Convenis amb centres que imparteixin cicles de formació professional.*

Les administracions educatives poden establir convenis educatius amb els centres que imparteixin cicles formatius de formació professional que complementin l'oferta educativa dels centres públics d'acord amb la programació general de l'ensenyament.

Disposició addicional vint-i-novena. *Fixació de l'import dels mòduls.*

1. Durant el període al qual es refereix la disposició addicional primera d'aquesta Llei s'han de fixar els imports dels mòduls econòmics establerts, d'acord amb l'article 117, en funció de la implantació dels ensenyaments que ordena aquesta Llei.

2. En el si de la Conferència Sectorial s'ha de constituir una comissió, en la qual han de participar les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en l'àmbit de l'ensenyament privat concertat, per estudiar la quantia dels mòduls de concert que valori el cost total de la impartició dels ensenyaments en condicions de gratuïtat.

Disposició addicional trentena. *Integració de centres a la xarxa de centres de titularitat pública.*

Les comunitats autònomes poden integrar en la respectiva xarxa de centres docents públics, d'acord amb la forma i el procediment que s'estableixi mitjançant una llei dels seus parlaments, els centres de titularitat de les administracions locals que compleixin els requisits establerts a la Llei, atenguin poblacions escolars de condicions socioeconòmiques desfavorables o que desenvolupin una reconeguda tasca en l'atenció a les necessitats d'escolarització, sempre que les administracions locals manifestin la voluntat d'integrar-los a la xarxa esmentada.

Disposició addicional trenta-unena. *Vigències de titulacions.*

1. El títol de graduat escolar de la Llei 14/1970, de 4 d'agost, general d'educació i finançament de la reforma educativa, i el títol de graduat en educació secundària de la Llei orgànica 3/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, tenen els mateixos efectes pro-

fessionals que el títol de graduat en educació secundària obligatòria que estableix aquesta Llei.

2. Els títols de batxiller de la Llei 14/1970, de 4 d'agost, general d'educació i finançament de la reforma educativa, i de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, tenen els mateixos efectes professionals que el nou títol de batxiller que estableix aquesta Llei.

3. El títol de tècnic auxiliar de la Llei 14/1970, de 4 d'agost, general d'educació i finançament de la reforma educativa, té els mateixos efectes acadèmics que el títol de graduat en educació secundària i els mateixos efectes professionals que el títol de tècnic de la professió corresponent.

4. El títol de tècnic especialista de la Llei 14/1970, de 4 d'agost, general d'educació i finançament de la reforma educativa, té els mateixos efectes acadèmics i professionals que el nou títol de tècnic superior en l'especialitat corresponent.

Disposició addicional trenta-dosena. *Noves titulacions de formació professional.*

En el període d'aplicació d'aquesta Llei el Govern, segons el que disposa l'apartat 6 del seu article 39, ha d'establir els ensenyaments de formació professional de grau mitjà i grau superior relacionats amb les arts escèniques.

Disposició transitòria primera. *Mestres adscrits als cursos primer i segon de l'educació secundària obligatòria.*

1. Els funcionaris del cos de mestres adscrits amb caràcter definitiu, en aplicació de la disposició transitòria quarta de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, a llocs dels dos primers cursos de l'educació secundària obligatòria poden continuar en aquests llocs indefinidament, com també exercir la seva mobilitat en relació amb les vacants que amb aquesta finalitat determini cada Administració educativa. En el supòsit que accedeixin al cos de professors d'ensenyament secundari d'acord amb el que preveu la disposició addicional dotzena d'aquesta Llei, poden continuar en el seu mateix destí en els termes que s'estableixin.

2. Els mestres que, en aplicació de la disposició transitòria vuitena de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, estiguin impartint els dos primers cursos de l'educació secundària obligatòria en centres docents privats, poden continuar fent la mateixa funció en els llocs que ocupen.

Disposició transitòria segona. *Jubilació voluntària anticipada.*

1. Els funcionaris de carrera dels cossos docents a què es refereix la disposició addicional setena d'aquesta Llei, així com els funcionaris dels cossos a extingir a què es refereix la disposició transitòria cinquena de la Llei 31/1991, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 1992, inclosos en l'àmbit d'aplicació del règim de classes passives de l'Estat, poden optar a un règim de jubilació voluntària fins a la data en què finalitzi el procés d'implantació d'aquesta Llei establert a la disposició addicional primera, sempre que compleixin tots i cadascun dels requisits següents:

a) Haver estat en actiu ininterrompudament els quinze anys anteriors a la presentació de la sol·licitud en llocs pertanyents a les corresponents plantilles de centres docents, o que durant una part d'aquest període hagin estat en la situació de serveis especials o hagin ocupat un lloc de treball que depengui funcionalment o orgànica-

ment de les administracions educatives, o bé els hagi estat concedida excedència per algun dels supòsits que preveu l'article 29, apartat 4, de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, modificat per la Llei 39/1999, de 5 de novembre, i per la Llei 51/2003, de 2 de desembre.

b) Tenir complerts seixanta anys d'edat.

c) Tenir acreditats quinze anys de serveis efectius a l'Estat.

Els requisits d'edat i període de carència exigits a les lletres b) i c) anteriors s'han d'haver complert en la data del fet causant de la pensió de jubilació, que és a aquest efecte el 31 d'agost de l'any en què se sol·licita. Amb aquesta finalitat s'ha de formular la sol·licitud, davant l'òrgan de jubilació corresponent, dins els dos primers mesos de l'any en què es pretengui accedir a la jubilació voluntària.

També poden optar al règim de jubilació esmentat els funcionaris dels cossos d'inspectors d'educació, d'inspectors al servei de l'Administració educativa i de directors escolars d'ensenyament primari, així com els funcionaris docents adscrits a la funció inspectora a què es refereix la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, modificada per la Llei 23/1988, de 28 de juliol, sempre que en tots els casos compleixin els requisits anteriors, llevat del que es refereix a l'adscripció a llocs pertanyents a les plantilles dels centres docents.

2. La quantia de la pensió de jubilació és la que resulti d'aplicar, als havers reguladors que en cada cas siguin procedents, el percentatge de càlcul corresponent a la suma dels anys de serveis efectius prestats a l'Estat que, d'acord amb la legislació de classes passives, tingui acreditats el funcionari en el moment de la jubilació voluntària i del període de temps que li falti fins a complir l'edat de seixanta-cinc anys.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici del que estigui establert en cada moment en matèria de límit màxim de percepció de pensions públiques.

3. Atès el caràcter voluntari de la jubilació regulada en aquesta disposició transitòria, no hi és aplicable el que estableix la disposició transitòria primera del vigent text refós de la Llei de classes passives de l'Estat.

4. Els funcionaris que es jubilin voluntàriament d'acord amb el que disposa la present norma, que tinguin acreditats en el moment de la jubilació almenys 28 anys de serveis efectius a l'Estat, poden percebre, per una sola vegada, conjuntament amb la seva última mensualitat d'actiu, una gratificació extraordinària en l'import i les condicions que estableixi el Govern a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, per iniciativa del ministre d'Educació i Ciència, atenent l'edat del funcionari, els anys de serveis prestats i les retribucions complementàries establertes amb caràcter general per al cos de pertinença. La quantia de la gratificació extraordinària no pot ser superior en cap cas a un import equivalent a 25 mensualitats de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

5. Els funcionaris de carrera dels cossos docents a què es refereix aquesta norma, acollits a règims de Seguretat Social o de previsió diferents del de classes passives, sempre que acreditin tots els requisits que estableix l'apartat 1, poden optar en el moment de fer la sol·licitud de la jubilació voluntària per incorporar-se al règim de classes passives de l'Estat, a efectes del dret als beneficis que estableix la present disposició, o a la seva integració en el règim especial de funcionaris civils de l'Estat.

La Comissió que preveu la disposició addicional sisena del Reial decret 691/1991, de 12 d'abril, sobre càmput recíproc de quotes entre règims de Seguretat Social, ha de determinar la compensació econòmica que ha de fer la Seguretat Social respecte del personal de cossos docents que opti per incorporar-se al règim de classes

passives de l'Estat, en funció dels anys cotitzats als altres règims de la Seguretat Social.

6. Els funcionaris de carrera dels cossos docents a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició, acollits a règims de Seguretat Social o de previsió diferents del de classes passives, que no exerceixin l'opció que estableix l'apartat anterior, també poden percebre les gratificacions extraordinàries que s'estableixin, d'acord amb el que preveu l'apartat 4 d'aquesta disposició transitòria, sempre que siguin baixa definitivament en la seva prestació de serveis a l'Estat per jubilació voluntària o per renúncia a la seva condició de funcionari, i tinguin els requisits que exigeixen els números 1 i 4 de la mateixa disposició, excepte el de pertinença al règim de classes passives de l'Estat. En aquest supòsit, la quantia de la gratificació extraordinària no pot ser superior en cap cas a un import equivalent a 50 mensualitats de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

La jubilació o renúncia dels funcionaris a què es refereix el paràgraf anterior no implica cap modificació en les normes que els siguin aplicables, als efectes de prestacions, d'acord amb el règim en què estiguin compresos.

7. Es faculta la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques del Ministeri d'Economia i Hisenda per dictar les instruccions que, en relació amb les pensions de classes passives, puguin ser necessàries a fi d'executar el que disposen la present norma i les que es dictin per desplegar-la.

8. Abans de la finalització del període d'implantació d'aquesta Llei, establert a la disposició addicional primera, el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha de revisar el temps referit al règim de jubilació voluntària i també els requisits exigits.

Disposició transitòria tercera. Mobilitat dels funcionaris dels cossos docents.

Mentre no es despleguin les previsions que conté aquesta Llei que afectin la mobilitat mitjançant concurs de trasllats dels funcionaris dels cossos docents que s'hi preveuen, la mobilitat s'ha d'ajustar a la normativa vigent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta. Professors tècnics de formació professional a batxillerat.

Els professors tècnics de formació professional que en entrar en vigor aquesta Llei estiguin impartint docència a batxillerat poden continuar de manera indefinida en aquesta situació.

Disposició transitòria cinquena. Personal laboral fix de centres dependents d'administracions no autonòmiques.

1. Quan s'hagin incorporat, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, o s'incorporin durant els tres primers anys de la seva aplicació, centres prèviament dependents de qualsevol Administració pública a les xarxes de centres docents dependents de les administracions educatives, el personal laboral que sigui fix en el moment de la integració i realitzi funcions docents en aquests centres pot accedir als cossos docents que regula aquesta Llei, amb la superació prèvia de les corresponents proves selectives convocades a aquest efecte pels governs respectius de les comunitats autònomes. Les proves han de garantir, en tot cas, els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, en la forma que determinin els parlaments autonòmics, i s'ha de respectar, en tot cas, el que estableix la normativa bàsica de l'Estat.

2. Els procediments d'ingrés a què fa referència aquesta disposició només són aplicables en el termini de tres anys.

Disposició transitòria sisena. Durada del mandat dels òrgans de govern.

1. La durada del mandat del director i altres membres de l'equip directiu dels centres públics nomenats abans d'entrar en vigor aquesta Llei és l'establerta en la normativa vigent en el moment del nomenament.

2. Les administracions educatives poden prorrogar, per un període màxim d'un any, el mandat dels directors i altres membres de l'equip directiu dels centres públics la finalització del qual es produeixi en el curs escolar d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. El consell escolar dels centres docents públics i privats concertats constituït abans d'entrar en vigor aquesta Llei continua el seu mandat fins que aquest finalitzi amb les atribucions que estableix aquesta Llei.

Disposició transitòria setena. Exercici de la direcció en els centres docents públics.

Els professors que estiguin acreditats per a l'exercici de la direcció dels centres docents públics i no hagin exercit, o l'hagin exercit per un període inferior al que assenyala l'article 136.1 d'aquesta Llei, estan exempts de la part de la formació inicial que determinin les comunitats autònomes.

Disposició transitòria vuitena. Formació pedagògica i didàctica.

Els títols professionals d'especialització didàctica i el certificat de qualificació pedagògica que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei hagin organitzat les universitats a l'empara del que estableix la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, el certificat d'aptitud pedagògica i altres certificacions que el Govern pugui establir són equivalents a la formació que estableix l'article 100.2 d'aquesta Llei, fins que es reguli per a cada ensenyament. Estan exceptuats de l'exigència d'aquest títol els mestres i els llicenciats en pedagogia i psicopedagogia i els qui tinguin una llicenciatura o titulació equivalent que inclogui formació pedagògica i didàctica.

Disposició transitòria novena. Adaptació dels centres.

Els centres que atenguin nens menors de tres anys i que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei no estiguin autoritzats com a centres d'educació infantil, o ho estiguin com a centres d'educació preescolar, disposen per adaptar-se als requisits mínims que s'estableixin del termini que el Govern estableixi, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.

Disposició transitòria desena. Modificació dels concerts.

1. Els centres privats que en entrar en vigor aquesta Llei tinguin concertats els ensenyaments postobligatoris mantenen el concert per als ensenyaments equivalents.

2. Els concerts, convenis o subvencions aplicables als centres d'educació preescolar i als centres d'educació infantil s'han de referir als ensenyaments de primer cicle d'educació infantil i als de segon cicle d'educació infantil, respectivament.

3. Els concerts, convenis o subvencions per als programes de garantia social s'han de referir a programes de qualificació professional inicial.

Disposició transitòria onzena. Aplicació de les normes reglamentàries.

En les matèries la regulació de les quals aquesta Llei remet a ulteriors disposicions reglamentàries, i mentre aquestes no siguin dictades, són aplicables, en cada cas, les normes d'aquest rang que ho eren en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, sempre que no s'oposin al que aquesta disposa.

Disposició transitòria dotzena. Accés als ensenyaments d'idiomes a menors de setze anys.

No obstant el que disposa l'article 59.2 d'aquesta Llei, els alumnes que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei hagin completat els dos primers cursos de l'educació secundària obligatòria poden accedir als ensenyaments d'idiomes.

Disposició transitòria tretzena. Mestres especialistes.

Mentre el Govern no determini els ensenyaments a què es refereix l'article 93.2 d'aquesta Llei, l'ensenyament de la música, de l'educació física i dels idiomes estrangers en educació primària l'han d'impartir mestres amb l'especialització corresponent.

Disposició transitòria catorzena. Canvis de titulació.

Els requisits de titulació que estableix aquesta Llei, per a la impartició dels diferents nivells educatius, no afecten el professorat que estigui prestant els seus serveis en centres docents segons el que disposa la legislació aplicable en relació amb les places que estan ocupant.

Disposició transitòria quinzena. Mestres amb plaça en els serveis d'orientació o d'assessorament psicopedagògic.

1. Les administracions educatives que no hagin regularitzat la situació administrativa per a l'accés al cos de professors d'ensenyament secundari, especialitat de psicologia i pedagogia, mitjançant el concurs oposició, torn especial, que preveu l'article 45 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, dels funcionaris del cos de mestres que, amb titulació de llicenciats en psicologia o pedagogia, han estat ocupant places amb caràcter definitiu en el seu àmbit de gestió, obtingudes per concurs públic de mèrits, en els serveis d'orientació o assessorament psicopedagògic, han de convocar en el termini màxim de tres mesos des de l'aprovació d'aquesta Llei un concurs oposició, torn especial, d'acord amb les característiques del punt següent.

2. Aquest concurs oposició, torn especial, consta d'una fase de concurs en la qual s'han de valorar, en la forma que estableixin les convocatòries, els mèrits dels candidats, entre els quals hi ha la formació acadèmica i l'experiència docent prèvia. La fase d'oposició consisteix en una memòria sobre les funcions pròpies dels serveis d'orientació o assessorament psicopedagògic. Els aspirants han d'exposar i defensar davant el tribunal qualificador la memòria indicada, i el tribunal, al final de l'exposició i defensa, pot formular a l'aspirant preguntes o sol·licitar aclariments sobre la memòria exposada.

3. Els qui superin el procés selectiu quedaran destinats a la mateixa plaça que ocupaven i, únicament a l'efecte de determinar la seva antiguitat en el cos en què s'integren, se'ls reconeix la data del seu accés amb caràcter definitiu en els equips psicopedagògics de l'Administració educativa.

Disposició transitòria setzena. *Prioritat de concerts en el segon cicle d'educació infantil.*

En relació amb el que disposa l'article 15.2 d'aquesta Llei, les administracions educatives, en el règim de concerts a què es refereix el seu article 116, i tenint en compte el que preveu l'article 117, han de considerar les sol·licituds formulades pels centres privats i han de donar preferència, per aquest ordre, a les unitats que se sol·licitin per a primer, segon i tercer curs del segon cicle de l'educació infantil.

Disposició transitòria dissetena. *Accés a la funció pública docent.*

1. El Ministeri d'Educació i Ciència ha de proposar a les administracions educatives, a través de la Conferència Sectorial d'Educació, l'adopció de mesures que permetin reduir el percentatge de professors interins en els centres educatius, de manera que en el termini de quatre anys, des de l'aprovació d'aquesta Llei, no se sobrepassin els límits màxims establerts de forma general per a la funció pública.

2. Durant els anys d'implantació d'aquesta Llei, l'accés a la funció pública docent s'ha de fer mitjançant un procediment selectiu en què, en la fase de concurs, s'han de valorar la formació acadèmica i, de forma preferent, l'experiència docent prèvia en els centres públics de la mateixa etapa educativa, fins als límits legals permesos. La fase d'oposició, que té una sola prova, ha de versar sobre els continguts de l'especialitat que correspongui, l'aptitud pedagògica i el domini de les tècniques necessàries per exercir la docència. Per a la regulació d'aquest procediment de concurs oposició s'ha de tenir en compte el que preveu l'apartat anterior, i a aquests efectes s'han de requerir els informes oportuns de les administracions educatives.

Disposició transitòria divuitena. *Adaptació de normativa sobre concerts.*

A fi que les administracions educatives puguin adaptar la seva normativa sobre concerts educatius a les disposicions d'aquesta Llei, poden acordar la pròrroga de fins a dos anys del període general de concertació educativa en curs a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria dinovena. *Procediment d'admissió d'alumnes.*

Els procediments d'admissió d'alumnes s'han d'adaptar al que preveu el capítol III del títol II d'aquesta Llei a partir del curs acadèmic 2007/2008.

Disposició derogatòria única

1. Queden derogades les lleis següents:

- Llei 14/1970, de 4 d'agost, general d'educació i finançament de la reforma educativa.
- Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.
- Llei orgànica 9/1995, de 20 de novembre, de participació, avaluació i govern dels centres docents.
- Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació.
- Llei 24/1994, de 12 de juliol, per la qual s'estableixen normes sobre concursos de provisió de llocs de treball per a funcionaris docents.

2. Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.*

1. L'article 4 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, queda redactat de la manera següent:

«1. Els pares o tutors, en relació amb l'educació dels fills o pupils, tenen els drets següents:

- A rebre una educació, amb la màxima garantia de qualitat, d'acord amb els fins que estableixen la Constitució, l'estatut d'autonomia corresponent i les lleis educatives.
- A escollir centre docent tant públic com diferent dels creats pels poders públics.
- A rebre la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves pròpies conviccions.
- A estar informats sobre el progrés de l'aprenentatge i integració socioeducativa dels fills.
- A participar en el procés d'ensenyament i aprenentatge dels fills.
- A participar en l'organització, el funcionament, el govern i l'avaluació del centre educatiu, en els termes establerts a les lleis.
- A ser escoltats en les decisions que afectin l'orientació acadèmica i professional dels fills.

2. Així mateix, com a primers responsables de l'educació dels fills o pupils, els correspon:

- Adoptar les mesures necessàries, o sol·licitar l'ajuda corresponent en cas de dificultat, perquè els fills o pupils cursin els ensenyaments obligatoris i assisteixin regularment a classe.
- Proporcionar, en la mesura de les seves disponibilitats, els recursos i les condicions necessaris per al progrés escolar.
- Estimular-los perquè portin a terme les activitats d'estudi que se'ls encomanin.
- Participar de manera activa en les activitats que s'estableixin en virtut dels compromisos educatius que els centres estableixin amb les famílies, per millorar el rendiment dels fills.
- Conèixer l'evolució del seu procés educatiu, participar-hi i donar-hi suport, en col·laboració amb els professors i els centres.
- Respectar i fer respectar les normes establertes pel centre, l'autoritat i les indicacions o orientacions educatives del professorat.
- Fomentar el respecte per tots els components de la comunitat educativa.»

2. L'article 5.5 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, queda redactat de la manera següent:

«Les administracions educatives han d'afavorir l'exercici del dret d'associació dels pares, com també la formació de federacions i confederacions.»

3. L'article 6 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, queda redactat de la manera següent:

«1. Tots els alumnes tenen els mateixos drets i deures, sense més distincions que les derivades de l'edat i del nivell que estiguin cursant.

2. Tots els alumnes tenen el dret i el deure de conèixer la Constitució espanyola i l'estatut d'autonomia respectiu, amb la finalitat de formar-se en els valors i principis que hi estan reconeguts.

3. Es reconeixen als alumnes els drets bàsics següents:

- A rebre una formació integral que contribueixi al ple desenvolupament de la seva personalitat.

b) Que es respectin la seva identitat, integritat i dignitat personals.

c) Que la seva dedicació, esforç i rendiment siguin valorats i reconeguts amb objectivitat.

d) A rebre orientació educativa i professional.

e) Que es respectin la seva llibertat de consciència, les seves conviccions religioses i les seves conviccions morals, d'acord amb la Constitució.

f) A la protecció contra tota agressió física o moral.

g) A participar en el funcionament i en la vida del centre, de conformitat amb el que disposen les normes vigents.

h) A rebre les ajudes i els suports necessaris per compensar les carencies i desavantatges de tipus personal, familiar, econòmic, social i cultural, especialment en el cas de presentar necessitats educatives especials, que impedeixin o dificultin l'accés i la permanència en el sistema educatiu.

i) A la protecció social, en l'àmbit educatiu, en els casos d'infortuni familiar o accident.

4. Són deures bàsics dels alumnes:

a) Estudiar i esforçar-se per aconseguir el màxim desenvolupament segons les seves capacitats.

b) Participar en les activitats formatives i, especialment, en les escolars i complementàries.

c) Seguir les directrius del professorat.

d) Assistir a classe amb puntualitat.

e) Participar i col·laborar en la millora de la convivència escolar i en la consecució d'un adequat clima d'estudi al centre, respectant el dret dels companys a l'educació i l'autoritat i orientacions del professorat.

f) Respectar la llibertat de consciència, les conviccions religioses i morals, i la dignitat, integritat i intimitat de tots els membres de la comunitat educativa.

g) Respectar les normes d'organització, convivència i disciplina del centre educatiu, i

h) Conservar les instal·lacions del centre i els materials didàctics i fer-ne un bon ús.»

4. A l'article 7 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, s'hi afegeix un nou apartat, amb la redacció següent:

«3. Les administracions educatives han d'afavorir l'exercici del dret d'associació dels alumnes, com també la formació de federacions i confederacions.»

5. A l'article 8 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, s'hi afegeix un nou paràgraf amb la redacció següent:

«A fi d'estimular l'exercici efectiu de la participació dels alumnes en els centres educatius i facilitar el seu dret de reunió, els centres educatius han d'establir, en elaborar les seves normes d'organització i funcionament, les condicions en què els seus alumnes poden exercir aquest dret. En els termes que estableixin les administracions educatives, les decisions col·lectives que adoptin els alumnes, a partir del tercer curs de l'educació secundària obligatòria, respecte a l'assistència a classe no tenen la consideració de faltes de conducta ni són objecte de sanció, quan aquestes hagin estat resultat de l'exercici del dret de reunió i siguin comunicades prèviament a la direcció del centre.»

6. L'article 25 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, té la redacció següent:

«Dins de les disposicions d'aquesta Llei i normes que la despleguen, els centres privats no concertats gaudeixen d'autonomia per establir el seu règim intern, seleccionar el seu professorat d'acord amb la titulació exigida per la legislació vigent, elaborar el projecte educatiu, organitzar la jornada en funció de les necessitats socials i

educatives dels seus alumnes, ampliar l'horari lectiu d'àrees o matèries, determinar el procediment d'admissió d'alumnes, establir les normes de convivència i definir el seu règim econòmic.»

7. A l'article 31 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, s'hi afegeix una nova lletra n) amb el text següent:

«n) Els consells escolars d'àmbit autonòmic.»

8. L'article 56.1 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, té la redacció següent:

«1. El consell escolar dels centres privats concertats està constituït per:

El director.

Tres representants del titular del centre.

Un regidor o representant de l'Ajuntament en el terme municipal del qual hi ha el centre.

Quatre representants dels professors.

Quatre representants dels pares o tutors dels alumnes, elegits per ells i entre ells.

Dos representants dels alumnes elegits per ells i entre ells, a partir del primer curs d'educació secundària obligatòria.

Un representant del personal d'administració i serveis.

Una vegada constituït el consell escolar del centre, aquest ha de designar una persona que impulsi mesures educatives que fomentin la igualtat real i efectiva entre homes i dones.

A més, en els centres específics d'educació especial i en els que tinguin aules especialitzades, també forma part del consell escolar un representant del personal d'atenció educativa complementària.

Un dels representants dels pares en el consell escolar ha de ser designat per l'associació de pares més representativa al centre.

Així mateix, els centres concertats que imparteixen formació professional poden incorporar al seu consell escolar un representant del món de l'empresa, designat per les organitzacions empresarials, d'acord amb el procediment que les administracions educatives estableixin.»

9. L'article 57 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, té la redacció següent en els apartats c), d), f) i m):

«c) Participar en el procés d'admissió d'alumnes garantint la subjecció a les normes sobre aquest procés.

d) Conèixer la resolució de conflictes disciplinaris i vetllar perquè s'atinguin a la normativa vigent. Quan les mesures disciplinàries adoptades pel director corresponguin a conductes de l'alumnat que perjudiquin greument la convivència del centre, el consell escolar, a instància de pares o tutors, pot revisar la decisió adoptada i proposar-hi, si s'escau, les mesures oportunes.

f) Aprovar i avaluar la programació general del centre que amb caràcter anual elabori l'equip directiu.

m) Proposar mesures i iniciatives que afavoreixin la convivència al centre, la igualtat entre homes i dones i la resolució pacífica de conflictes en tots els àmbits de la vida personal, familiar i social.»

10. L'article 62 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, té la redacció següent:

«1. Són causa d'incompliment lleu del concert per part del titular del centre les següents:

a) Percebre quantitats per activitats escolars complementàries o extraescolars o per serveis escolars que no hagin estat autoritzades per l'Administració educativa

o pel consell escolar del centre, d'acord amb el que s'hagi establert en cada cas.

b) Infringir les normes sobre participació previstes en el present títol.

c) Procedir a acomiadaments del professorat quan aquells hagin estat declarats improcedents per sentència de la jurisdicció competent.

d) Infringir l'obligació de facilitar a l'Administració les dades necessàries per al pagament delegat dels salaris.

e) Infringir el principi de voluntarietat i no-discriminació de les activitats complementàries, extraescolars i serveis complementaris.

f) Qualsevol altra que derivi de la violació de les obligacions que estableixen el present títol o les normes reglamentàries a les quals fan referència els apartats 3 i 4 de l'article 116 de la Llei orgànica d'educació o de qualsevol altre pacte que figuri en el document de concert que el centre hagi subscrit.

2. Són causes d'incompliment greu del concert per part del titular del centre les següents:

a) Les causes enumerades a l'apartat anterior quan de l'expedient administratiu instruït a l'efecte i, si s'escau, de sentència de la jurisdicció competent, resulti que l'incompliment es va produir per ànim de lucre, amb intencionalitat evident, amb perturbació manifesta en la prestació del servei de l'ensenyament o de forma reiterada o reincident.

b) Impartir els ensenyaments objecte del concert contravenint al principi de gratuïtat.

c) Infringir les normes sobre admissió d'alumnes.

d) Separar-se del procediment de selecció i acomiadament del professorat establert als articles precedents.

e) Lesionar els drets reconeguts als articles 16 i 20 de la Constitució, quan es determini així per sentència de la jurisdicció competent.

f) Incomplir els acords de la Comissió de Conciliació.

g) Qualsevol altra definida com a incompliment greu en el present títol o en les normes reglamentàries a què fan referència els apartats 3 i 4 de l'article 116 de la Llei orgànica d'educació.

No obstant això, quan de l'expedient administratiu instruït a l'efecte resulti que l'incompliment es va produir sense ànim de lucre, sense intencionalitat evident i sense perturbació en la prestació de l'ensenyament i que no hi ha reiteració ni reincidència en l'incompliment, aquest ha de ser qualificat de lleu.

3. La reiteració d'incompliments a què es refereixen els apartats anteriors l'ha de constatar l'Administració educativa competent d'acord amb els criteris següents:

a) Quan es tracti de la reiteració dels incompliments comesos amb anterioritat, n'hi ha prou que aquesta situació es posi de manifest mitjançant un informe de la inspecció educativa corresponent.

b) Quan es tracti d'un nou incompliment de tipificació diferent del comès amb anterioritat, és necessària la instrucció de l'expedient administratiu corresponent.

4. L'incompliment lleu del concert dóna lloc:

a) Advertència per part de l'Administració educativa.

b) Si el titular no soluciona l'incompliment lleu, l'Administració ha d'imposar una multa entre la meitat i el total de l'import de la partida «altres despeses» del mòdul econòmic de concert educatiu vigent en el període en què es determini la imposició de la multa. L'Administració educativa sancionadora ha de determinar l'import de la multa, dins els límits establerts, i pot cobrar-la per via de compensació contra les quantitats que hagi d'abonar al titular del centre en aplicació del concert educatiu.

5. L'incompliment greu del concert educatiu dóna lloc a la imposició d'una multa, que està compresa entre el

total i el doble de l'import de la partida «altres despeses» del mòdul econòmic de concert educatiu vigent en el període en què es determini la imposició de la multa. L'Administració educativa sancionadora ha de determinar l'import de la multa, dins els límits establerts, i pot cobrar-la per via de compensació contra les quantitats que hagi d'abonar al titular del centre en aplicació del concert educatiu.

6. L'incompliment molt greu del concert dóna lloc a la rescissió del concert. En aquest cas, amb la finalitat de no perjudicar els alumnes ja escolaritzats al centre, les administracions educatives poden imposar la rescissió progressiva del concert.

7. L'incompliment i la sanció molt greu prescriuen al cap de tres anys; el greu, al cap de dos anys, i el lleu, al cap d'un any. El termini de prescripció s'interromp amb la constitució de la Comissió de Conciliació per a la correcció de l'incompliment comès pel centre concertat.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.*

S'afegeix una nova lletra a l'article 29.2 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, amb la redacció següent:

«ñ) Quan siguin nomenats per ocupar llocs a les àrees funcionals de l'alta inspecció d'educació funcionaris dels cossos docents o escales en què s'ordena la funció pública docent.»

Disposició final tercera. *Ensenyaments mínims.*

Totes les referències que contenen les disposicions vigents als ensenyaments comuns, s'entenen fetes als aspectes bàsics del currículum que constitueixen els ensenyaments mínims.

Disposició final quarta. *Autonomia de gestió econòmica dels centres docents públics no universitaris.*

Continua en vigor, amb les modificacions derivades d'aquesta Llei, la Llei 12/1987, de 2 de juliol, sobre establiment de la gratuïtat dels estudis de batxillerat, formació professional i arts aplicades i oficis artístics en els centres públics i l'autonomia de gestió econòmica dels centres docents públics no universitaris.

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta amb caràcter bàsic a l'empara de la competència que correspon a l'Estat d'acord amb l'article 149.1.1a, 18a i 30a de la Constitució. S'exceptuen del dit caràcter bàsic els preceptes següents: articles 5.5 i 5.6; 7; 8.1 i 8.3; 9; 11.1 i 11.3; 14.6; 15.3; 18.4 i 18.5; 22.5; 26.1 i 26.2; 30.5; 35; 41.5; 42.3; 47; 58.4, 58.5 i 58.6; 60.3 i 60.4; 66.2 i 66.4; 67.2, 67.3, 67.6, 67.7 i 67.8; 72.4 i 72.5 i 89; 90; 100.3; 101, 102.2, 102.3 i 102.4; 103.1; 105.2; 106.2 i 106.3; 112.2, 112.3, 112.4 i 112.5; 113.3 i 113.4; 122.2 i 122.3; 123.2, 123.3, 123.4 i 123.5; 124; 125; 130.1; 131.2 i 131.5; 145; 146; 154; disposició addicional quinzena, apartats 1, 4, 5 i 7, i disposició final quarta.

Disposició final sisena. *Desplegament d'aquesta Llei.*

Les comunitats autònomes poden desplegar les normes d'aquesta Llei, a excepció de les relatives a les matèries de regulació de les quals la mateixa Llei encomana al Govern o que corresponen a l'Estat d'acord amb el que estableix la disposició addicional primera, número 2, de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.

Disposició final setena. Caràcter de Llei orgànica d'aquesta Llei.

Tenen rang de Llei orgànica el capítol I del títol preliminar, els articles 3; 4; 5.1, 5.2; el capítol III del títol preliminar, els articles 16; 17; 18.1, 18.2 i 18.3; 19.1; 22; 23; 24; 25; 27; 30.1, 30.2, 30.3, 30.4 i 30.6; 38; 68; 71; 74; 78; 80; 81.3 i 81.4; 82.2; 83; 84.1, 84.2, 84.3, 84.4, 84.5, 84.6, 84.7, 84.8 i 84.9; 85; 108; 109; 115; el capítol IV del títol IV; els articles 118; 119; 126.1 i 126.2; 127; 128; 129; les disposicions addicionals setena i dissetena; la disposició transitòria sisena, apartat tercer; la disposició transitòria desena; les disposicions finals primera i setena, i la disposició derogatòria única.

Disposició final vuitena. Entrada en vigor.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor al cap de vint dies de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 3 de maig de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

7900 REIAL DECRET 524/2006, de 28 d'abril, pel qual es modifica el Reial decret 212/2002, de 22 de febrer, pel qual es regulen les emissions sonores a l'entorn degudes a determinades màquines d'ús a l'aire lliure. («BOE» 106, de 4-5-2006.)

Mitjançant el Reial decret 212/2002, de 22 de febrer, pel qual es regulen les emissions sonores a l'entorn degudes a determinades màquines d'ús a l'aire lliure, es va transposar al dret intern espanyol la Directiva 2000/14/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de maig de 2000, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre emissions sonores a l'entorn degudes a les màquines d'ús a l'aire lliure. Posteriorment es va aprovar la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, les disposicions de la qual no van afectar el que estableix el Reial decret.

L'esmentada Directiva 2000/14/CE es remetia, en l'article 12, a una taula de valors límit d'emissió sonora que havien de complir determinades màquines de les incloses en el seu camp d'aplicació, objectiu que havia d'acomplir-se en dues fases: la fase I tenia com a límit el dia 3 de gener de 2002 i la fase II el 3 de gener de 2006.

En el moment de la promulgació de la Directiva ja es va preveure una revisió dels valors límit i dels valors declarats, amb la possibilitat de modificar les llistes de màquines subjectes a uns i altres.

El resultat d'un primer estudi va ser concloure que determinats valors límit establerts per a la fase II resultaven tècnicament inviabilitats. Per això el Parlament Europeu i el Consell han aprovat la Directiva 2005/88/CE, per la qual es modifica la 2000/14/CE, la qual cosa, en la pràctica, es tradueix en l'ampliació del període indicatiu per a diverses màquines, i s'afegeix al que preveu la taula de

l'article 12 de la Directiva 2000/14/CE. Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol el que disposa la Directiva 2005/88/CE.

Per elaborar aquest Reial decret s'ha realitzat el tràmit d'audiència, segons el que disposa l'article 24.1.c) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, després d'haver consultat les comunitats autònomes i els sectors interessats.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 d'abril de 2006,

DISPOSO:

Article únic. Modificació del Reial decret 212/2002, de 22 de febrer, pel qual es regulen les emissions sonores a l'entorn degudes a determinades màquines d'ús a l'aire lliure.

El Reial decret 212/2002, de 22 de febrer, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 2 queda redactat en els termes següents:

«1. Aquest Reial decret s'aplica a les màquines d'ús a l'aire lliure enumerades en els articles 11 i 12, i definides a l'annex I, sempre que les esmentades màquines es posin al mercat o en servei com una unitat completa adequada per a l'ús previst pel fabricant. Queden exclosos els accessoris sense motor posats al mercat o en servei per separat, amb l'excepció dels trituradors de formigó, els martells picadors de mà i els martells hidràulics.»

Dos. Es modifica, en l'apartat 53 de la part B de l'annex III, l'equació que proporciona el valor quadràtic mitjà en una posició de micròfon, que passa a ser aquesta:

$$\langle L_{pi} = 10 \lg [(tr 10^{0,1L_{ri}} + tf 10^{0,1L_{fi}})/(tr + tf)] \rangle$$

Tres. El «Quadre de valors límit» que figura a l'annex XI se substitueix pel que figura a l'annex d'aquest Reial decret.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret constitueix una norma reglamentària de seguretat industrial, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució.

Disposició final segona. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2005/88/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de desembre de 2005, per la qual es modifica la Directiva 2000/14/CE, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre emissions sonores a l'entorn degudes a les màquines d'ús a l'aire lliure.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor el dia que es publica al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 d'abril de 2003.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ